

Školní vzdělávací program

Základní umělecké školy, Český Brod

„Kdo tvoří, nezlobí, aneb šance pro talenty.“

OBSAH

1. Identifikační údaje	4
2. Charakteristika školy	5
Historie a současnost školy	5
Charakteristika pedagogického sboru	6
Dlouhodobé projekty, regionální spolupráce	6
Vybavení školy a její podmínky	7
3. Zaměření školy a její vize	8
4. Výchovné a vzdělávací strategie	9
5. Vzdělávací obsah uměleckých oborů	10
Hudební obor	10
Charakteristika hudebního oboru	10
Přípravné studium hudebního oboru	11
Studijní zaměření hra na klavír	13
Studijní zaměření hra na housle	21
Studijní zaměření hra na violoncello	25
Studijní zaměření hra na violu	29
Studijní zaměření hra na kytaru	31
Studijní zaměření hra na elektrickou kytaru	35
Studijní zaměření hra na baskytaru	40
Studijní zaměření hra na zobcovou flétnu	45
Studijní zaměření hra na příčnou flétnu	51
Studijní zaměření hra na klarinet	57
Studijní zaměření hra na saxofon	62
Studijní zaměření hra na trubku	67
Studijní zaměření hra na lesní roh	73
Studijní zaměření hra na tenor (baryton)	79
Studijní zaměření hra na trombon	85
Studijní zaměření hra na bicí nástroje (soupravu)	91
Studijní zaměření sólový zpěv	96
Studijní zaměření sborový zpěv	103
Učební osnovy předmětu hudební nauka	107
Učební osnovy předmětu praktická hudební výchova	109

Výtvarný obor	110
Charakteristika výtvarného oboru	110
Přípravné studium – přípravná výtvarná výchova	110
Studijní zaměření výtvarná tvorba	111
Taneční obor	118
Charakteristika tanečního oboru	118
Přípravné studium – přípravná taneční výchova	119
Studijní zaměření současný tanec	119
Literárně – dramatický obor	132
Charakteristika literárně – dramatického oboru	132
Přípravné studium – přípravná dramatická výchova	132
Studijní zaměření dramatická výchova	133
6. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	141
7. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných	142
8. Hodnocení žáků	143
9. Oblasti vlastního hodnocení školy	145

1.IDETIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP

Školní vzdělávací program Základní umělecké školy, Český Brod

Motto

„Kdo tvoří, nezlobí, aneb šance pro talenty“

Předkladatel

Název školy	Základní umělecká škola, Český Brod, Kollárova 419
Adresa	Základní umělecká škola, Český Brod, Kollárova 419, 282 01, Český Brod
IČO	61882062
Ředitel	Tomáš Charvát
Telefon	321 622 170
e-mail	zus-c.brod@quick.cz
Web	www.zusceskybrod.cz

Zřizovatel:

Název:	Středočeský kraj
Adresa:	Zborovská 11, Praha 5, 150 21
Telefon:	257280111
e-mail:	info@kr-s.cz
Web:	www.kr-stredocesky.cz

V Českém Brodě dne 31. 8. 2025

Platnost dokumentu od: 1. 9. 2025

Tomáš Charvát
ředitel školy

razítko školy

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní umělecká škola, Český Brod, Kollárova 419 poskytuje vzdělávání ve čtyřech uměleckých oborech:

- hudebním
- tanečním
- výtvarném
- literárně-dramatickém

Vzdělávání probíhá pro žáky:

- předškolního věku (přípravné studium)
- školního věku (I. a II. stupně).
- v českém jazyce

V hudebním oboru jsou vyučována studijní zaměření – Přípravná hudební výchova a Hra na nástroj:

housle, violoncello, klavír, zobcová flétna, příčná flétna, klarinet, saxofon, trubka, lesní roh, tenor, baryton, trombon, kytara, elektrická kytara, baskytara, bicí nástroje, sólový, sborový zpěv

Na škole působí soubory s různým nástrojovým osazením: dechový, jazzband, kytarový, smyčcový, dále pěvecký sbor Vox Bohemica, který pracuje v přípravných odděleních a koncertních odděleních.

Ve výtvarném oboru jsou vyučována studijní zaměření Přípravná výtvarná výchova a Výtvarná tvorba.

V tanečním oboru jsou vyučována studijní zaměření Přípravná taneční výchova a Současný tanec.

V literárně-dramatickém oboru jsou vyučovány studijní zaměření Přípravná dramatická výchova a Dramatická výchova.

Kapacita školy je 560 žáků pro všechny obory studia.

Historie a současnost školy

V Českém Brodě byla zřízena pobočka Lidové školy umění v Kolíně počátkem 70. let. Z původních dvou tříd se v průběhu několika let výuka rozšířila o další třídu s výukou klavíru, dále o třídu přípravné hudební výchovy a o třídu výtvarné výchovy.

Od 1. září 1978 v Českém Brodě byla zřízena samostatná Lidová škola umění (LŠU) s působností na pobočku v Kouřimi. Z pohledu zájmů o jednotlivé obory převažoval hudební obor. Vyučovalo se přípravné hudební výchově, hře na klavír, housle, kytaru, akordeon a zobcovou flétnu. Výtvarný obor měl v té době tři oddělení přípravné výtvarné výchovy. Škola sídlila v pronajatých místnostech někdejšího Okresního podniku služeb na Husově náměstí č. p. 16 (dnes sídlo firmy ASON).

Na jaře roku 1990 dostala škola k užívání budovu v Kollárově ulici č.p. 419. Škola je od té doby soustavně zvelebována a vybavována s ohledem na potřeby jednotlivých oborů.

Od 1. září podle zákona č. 171/1990 Sb. došlo ke změně názvu školy a začala se psát historie Základní umělecké školy.

Od 1. ledna 1993 získala škola právní subjektivitu a prostřednictvím Školského úřadu Kolín je jejím zřizovatelem Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky. Škole se tak dostalo větší samostatnosti v rozhodování v oblasti hospodaření a personalistiky.

V roce 1995 se škola rozšířila o budovu divadla J. K. Tyla. Pro svou činnost ji užívá zejména školní pěvecký sbor, který vznikl v roce 1994 při společnosti Vox Bohemicalis a od roku 1996 také nový komorní smyčcový orchestr. Divadelní sál rozšířil možnosti školy o pořádání kulturních akcí, koncertů a přednášek.

Od roku 2001 se stává zřizovatelem naší ZUŠ Krajský úřad Středočeského kraje. Budovy školy jsou průběžně modernizovány a vybavovány moderními technologiemi.

V roce 2006 byl otevřen literárně-dramatický obor.

Bývalý byt školníka byl v roce 2009 přeměněn na specializované třídy hudební nauky a třídu elektronické hudby.

V roce 2010 je navýšena celková kapacita školy a s podporou MěÚ Úvaly je otevřena pobočka školy v Úvalech, která poskytuje možnosti studia hudebního a literárně dramatického oboru pro místní žáky.

Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor tvoří ředitel, zástupce ředitele a téměř 30 pedagogů. Pedagogický sbor tvoří kvalifikovaní učitelé, kteří jsou absolventi konzervatoří, středních a vysokých škol pedagogického nebo uměleckého zaměření. Většina učitelů jsou zároveň výkonnými umělci ve svém oboru.

Klademe důraz na průběžné vzdělávání pedagogů (DVPP) v oblastech pedagogiky, moderních metod v oblasti didaktiky a metodiky, vedení a práce s informačními technologiemi (SIPVZ).

Dlouhodobé projekty, regionální spolupráce

ZUŠ Český Brod se podílí na organizaci Festivalu ZUŠ Středočeského kraje a na Festivalu Podlipanské hudební slavnosti.

Nadstandardní činnost vyvíjí od roku 1994 Společnost Vox Bohemicalis (zapsaný spolek) ve spolupráci s naší školou. Výsledkem je velké množství kulturních akcí, vydaná CD oceněná odbornou veřejností, víkendová a prázdninová soustředění. Jednotlivé obory školy připravují každoročně výchovné koncerty a vystoupení pro žáky MŠ a ZŠ v regionu.

V rámci regionálních výzev Strategického plánu Leader“Náš Region“ Pošembeří je škola partnerem projektů:

- ❖ Vybavení komunitního centra v Českém Brodě
- ❖ Inspirativní prostředí pro děti v MŠ Kollárova
- ❖ Revitalizace kostela nanebevzetí Panny Marie a obnovení kulturních tradic ve Lstiboři
- ❖ Přívětivý Český Brod – klíčová aktivita Kampaň Světový den bez tabáku

V programu ROP je škola partnerem projektu „Rekonstrukce objektu čp. 65“ Úvaly

Vybavení školy a její podmínky

Škola zajišťuje odpovídající podmínky pro kvalitní výuku v uměleckém vzdělávání. Pedagogický sbor využívá stále se doplňující notový archív, odbornou literaturu a fonotéku.

V roce 2018 má škola k dispozici 19 tříd v Českém Brodě a Úvalech pro individuální, skupinovou a kolektivní výuku. V Českém Brodě sídlí škola ve dvou budovách – Kollárova 419 a Kollárova 1016, bývalé divadlo J. K. Tyla a učebny v Úvalech.

Každá třída je vybavena počítačem s potřebným SW určeným jak pro vedení pedagogické dokumentace, tak pro vlastní výuku s připojením na internet a školní intranetem s informační bází na serveru. Veškerá agenda školy je vedena online v reálném čase jak v Českém Brodě, tak i v Úvalech (SW Klasifikace).

V každé učebně hudebního oboru je klavír nebo pianino, v učebnách hudební nauky a tanečního oboru je k výuce využíván elektronický klavír. Učebny hudební nauky jsou vybaveny interaktivními tabulemi včetně moderních výukových multimediálních prostředků.

Pro potřeby hudebního oboru stále doplňujeme hudební nástroje, které jsou ve formě poskytnutí k dispozici žákům školy.

Pro třídu elektronické hudby vznikla nová učebna s nahrávacím studiem.

Pro veřejné a interní akce má škola k dispozici vybavený koncertní sál s klavírním křídlem, osvětlením a ozvučením s možností dataprojekce. Sál je využíván nejenom ke kulturním akcím, ale také jako zkušebna pro smyčcový orchestr, sbor Vox Bohemica a dále také jako prostor pro práci literárně dramatického oboru, tanečního oboru a výstavy výtvarného oboru.

Výuka tanečního oboru je realizována v tanečním sále se zázemím, vybaveném moderním tanečním povrchem, zrcadlovou stěnou a baletními tyčemi a příležitostně využívá prostory sálů v Sokolovně.

Výtvarný obor má k dispozici dvě hlavní učebny a specializované prostory pro výuku keramiky se zázemím vybaveným novou keramickou a smaltovací pecí, sušárnou a skladovým prostorem. Pro práce grafické byla vytvořena učebna s novým lisem a sušárna.

Pro potřeby výuky má každá budova kopírku a skener. Budovy školy byly rekolaudovány k potřebám zařízení pro vzdělávání – sociální zázemí, větratelnost a světlo.

Škola prochází periodickými kontrolami požární ochrany a bezpečnosti.

Vytápění je v budově Kollárova 419 a v Úvalech řešeno centrálně, v budově Kollárova 1016 má každá prostora vlastní topidlo typu WAW.

3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

Zaměření školy:

- podporujeme talentované žáky, kteří jsou ochotni soustavně práce na svém uměleckém rozvoji ve spolupráci žák – rodiče – škola
- maximálně podporujeme individualitu každého žáka školy v jeho vzdělávacích potřebách
- každému žákovi pokládáme základy estetického vnímání, cítění, podporujeme vlastní názor a diskusi žáka o uměleckých otázkách
- budujeme osobní a kolektivní odpovědnost za vznikající umělecké dílo
- podporujeme kolektivní způsob práce na všech úrovních, tj. pedagog – žák, žák – žák, pedagog – pedagog, pedagog – žák – rodič
- směřujeme individuální vzdělávání ke kolektivní výuce: sbor, soubor, komorní hra
- vytváříme podmínky pro žáky, kteří se svému uměleckému oboru budou věnovat neprofesionálně jako kvalitně poučení laici po celý zbytek života
- vytváříme podmínky pro žáky, kteří chtějí ve svém studiu pokračovat na vyšších stupních vzdělávání uměleckého a pedagogického zaměření
- podporujeme kooperaci jednotlivých uměleckých oborů
- snažíme se o kulturní garanci v regionu
- prosazujeme moderní metody vzdělávání
- klademe důraz na reprezentaci školy před širší veřejností
- soustavně zvyšujeme kvalitu výuky (DVPP, vlastní umělecká činnost pedagogů, účast na soutěžích, přehlídkách, festivalech)

Vize školy:

Chceme vytvořit vstřícné zázemí, které podporuje celkový růst osobnosti každého jedince účastněného ve výchovně – vzdělávacím procesu.

4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Cílem výchovných a vzdělávacích strategií na naší škole je přirozené utváření a rozvíjení jednotlivých klíčových kompetencí, především kompetencí k umělecké komunikaci, osobnostně-sociální a kulturní. Všechny tyto kompetence jsou rozvíjeny u každého žáka jak v kolektivní, tak i v individuální výuce s ohledem na jeho vlohy, dovednosti a sociální citění. Naše škola předpokládá, že rozvoj těchto kompetencí není konečný proces, výuka na naší škole směřuje k motivaci žáka k dalšímu celoživotnímu sebevzdělávání v oblasti kultury a umění.

Kompetence k umělecké komunikaci

Předkládáme umění jako určitý způsob komunikace probíhající mezi všemi účastníky uměleckého procesu, a to následujícími způsoby:

- vnímáním uměleckého díla a seznamováním s širokou škálou prostředků umělecké komunikace
- cílevědomým vedením k využívání uměleckých prostředků v dané oblasti studia,
- vedením k poznávání a porozumění umění prostřednictvím své vlastní soustředěné a vědomé tvorby a následné reflexe,
- v teoretických předmětech za pomoci moderních technologií předkládáním historického vývoje a nových směrů umělecké komunikace a vedením k analýze uměleckých děl.
- cílevědomým vedením vytvářet osobní zodpovědnost při tvorbě společného uměleckého díla

Kompetence osobnostně sociální

Vedeme žáka k dlouhodobému a systematickému sebezdokonalování se v oblasti umění a přijímání zodpovědnosti za společné umělecké dílo následujícími způsoby:

- kladením důrazu na utváření žákova sebevědomí, které je klíčové pro uměleckou komunikaci a na pozitivní vztahu k umění a učení,
- vedením k spolupráci při vytváření různých kolektivních děl, k toleranci a respektu k ostatním žákům a zároveň podporou jejich motivace k celoživotnímu působení v různých uměleckých souborech,
- kladením důrazu na spolupráci s rodiči pro důkladnější porozumění žákova chování,
- nasloucháním a vedením rovnocenného dialogu, který prohlubuje pozitivní vztah k poznávání umění a učení,
- vedením k sebehodnocení žáka, jeho vlastního výkonu, formou rozhovoru,
- poznáváním a interpretací umění jako nikdy nekončícího procesu.

Kompetence kulturní

Systematicky vedeme žáky k utváření si vlastního názoru v umělecké interpretaci a k sebevědomé prezentaci svého uměleckého výkonu, a to následujícími způsoby:

- poskytujeme žákům všech kategorií dostatek příležitostí pro vlastní prezentaci na veřejných akcích školy
- systematicky je připravujeme na výkon a formou pozitivního hodnocení upevňujeme jejich sebevědomí

5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ

HUDEBNÍ OBOR

Charakteristika hudebního oboru

Hudební obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje žákovi prostřednictvím soustavného vzdělávání, aktivní a poučené interpretace, vlastní tvorby, poznávání hudební kultury a osvojení si základních teoretických znalostí využívat hudbu jako prostředek vzájemné komunikace i osobního a kolektivního uměleckého sdělení.

Každé studijní zaměření je složeno z povinných a volitelných předmětů, které vycházejí ze vzdělávacího obsahu hudebního oboru členěného z provázaných oblastí „Hudební interpretace a tvorba“ a Receptce a reflexe hudby“.

Žák je ke studiu přijat na základě talentové přijímací zkoušky a rozhodnutí ředitele školy.

Studium hudebního oboru je realizováno

- přípravné studium (1 – 2 roky pro žáky od 5 -7 let)
- základní studium I.stupně (1. – 7. ročník pro žáky od 7 let)
- základní studium II. stupně (1. – 4. ročník)

Studium probíhá v individuální, skupinové (2-3 žáci) a kolektivní výuce.

Pokud je ke studiu přijímán starší žák, je zařazen do 1. ročníku I. stupně a během studia je na základě svých schopností a výsledku postupové komisionální zkoušky zařazen do ročníku odpovídajícího věku. Začne-li studovat žák ve věku 14 let, je zařazen ke studiu II. stupně.

Při studijním zaměření hra na nástroj a sólový zpěv je v 1. a 2. ročníku I. stupně sborový zpěv povinným předmětem, dále pak předmětem nepovinným. Souborová hra nebo Komorní hra je povinným předmětem od 5. ročníku I. stupně dle studijního zaměření. Během studia lze volit mezi kterýmikoli doplňkovými předměty, případně lze některý z dalších předmětů i z jiného oboru zařadit jako nepovinný, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Na konci školního roku každý žák vykonává postupovou zkoušku.

V 7. ročníku I. stupně a ve 4. ročníku II. stupně vykonají žáci závěrečnou zkoušku formou veřejného koncertu nebo komisionální zkoušky.

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí žák vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost.

Nedílnou součástí studia je aktivní účast na interních a veřejných akcích školy.

Žáci studující jako hlavní obor hru na dechový nástroj, doloží k zahájení studia lékařské potvrzení o způsobilosti ke studiu daného vzdělávacího zaměření.

Přípravné studium hudebního oboru

Přípravné studium trvá 1 až 2 roky od 5 – 7 let žáka nebo dle individuálních schopností žáka. Přípravné studium lze zkrátit, pokud žák uspěje výborně u postupové zkoušky.

Přípravné studium má tři varianty podle vyučovaných předmětů. Variantu přípravného studia určuje ředitel školy po přijímací zkoušce nebo během přípravného studia.

Varianty přípravného studia:

- Přípravná hudební výchova od začátku studia
- Přípravná hudební výchova od začátku studia a Příprava ke hře na nástroj od 2. pololetí studia
- Přípravná hudební výchova od začátku studia a Příprava ke hře na nástroj od 1. pololetí studia

Učební plány

Variant a)

	1.pololetí	2.pololetí	3.pololetí	4.pololetí
Přípravná hudební výchova	2	2	2	2
Celkem	2	2	2	2

Poznámka:

Výuka předmětu Přípravná hudební výchova je vzhledem k věku z důvodu udržení pozornosti žáka rozdělena do dvou hodinových lekcí odučených v průběhu týdne.

Dítě, které nastupuje studium ve věku 5 let má v předmětu přípravná hudební výchova celý školní rok výuku sníženou na 1 hodinu týdně se zaměřením na praktické činnosti.

Variant b)

	1.pololetí	2.pololetí	3.pololetí	4.pololetí
Přípravná hudební výchova *	2	2	2	2
Příprava na hru na hudební nástroj **		0,5-1	0,5-1	0,5-1
Celkem	2	2,5-3	2,5-3	2,5-3

Poznámka:

* Předmět Přípravná hudební výchova je vzhledem k věku z důvodu udržení pozornosti žáka rozdělena do dvou hodinových lekcí odučených v průběhu týdne.

Dítě, které nastupuje studium ve věku 5 let má v předmětu přípravná hudební výchova celý školní rok výuku sníženou na 1 hodinu týdně se zaměřením na praktické činnosti.

** Předmět Příprava na hru na hudební nástroj probíhá individuálně nebo ve skupině 2-3žáci.

Varianta c)

	1.pololetí	2.pololetí	3.pololetí	4.pololetí
Přípravná hudební výchova *	2	2	2	2
Příprava na hru na hudební nástroj **	0,5-1	0,5-1	0,5-1	0,5-1
Celkem	2,5-3	2,5-3	2,5-3	2,5-3

Poznámka:

* Předmět Přípravná hudební výchova je vzhledem k věku z důvodu udržení pozornosti žáka rozdělena do dvou hodinových lekcí odučených v průběhu týdne.

Dítě, které nastupuje studium ve věku 5 let má v předmětu přípravná hudební výchova celý školní rok výuku sniženou na 1 hodinu týdně se zaměřením na praktické činnosti.

** Předmět Příprava na hru na hudební nástroj probíhá individuálně nebo ve skupině 2-3žáci

Učební osnovy vyučovacích předmětů**Přípravná hudební výchova**

Žák:

- vysvětlí pojem tón, nota, notová osnova, takt
- zapíše houslový klíč, notu celou, půlovou, čtvrt'ovou
- zapíše a přečte noty v houslovém klíči v rozsahu c1-c2
- interpretuje jednoduché rytmické útvary ve 2/4, 3/4, 4/4 taktu s notami celou, půlovou, půlovou s tečkou a čtvrt'ovou včetně příslušných pomlk
- zazpívá píseň v rozsahu jedné oktávy
- zopakuje krátký rytmický a melodický útvar

Příprava na hru na hudební nástroj

viz u každého hudební zaměření dle obsahu

Studijní zaměření hra na klavír

Učební osnovy předmětu Příprava na hru na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- dokáže popsat nástroj
- určuje relativní výšku tónů (vyšší – nižší), stoupající či klesající melodii
- orientuje se na klaviatuře
- hraje portamento jednotlivými prsty v různých oktávách
- hraje legato skupinami prstů s přenášením do různých oktáv
- správně sedí u klavíru
- používá přirozený tvar ruky, dokáže vědomě uvolnit ruku, paži, ramenní a zádové svaly
- dokáže reprodukovat podle sluchu krátkou melodii či píseň, doprovodit ji prodlevou nebo dudáckou kvintou a transponovat od jiného tónu
- hraje portamento jednotlivými prsty, v sekundách, terciích a legato skupinami prstů
- chápe jednoduchý notový zápis

Při přijímací zkoušce do 1.ročníku po absolvování přípravného studia žák zahraje 3 písně nebo skladby odlišného charakteru, s různými způsoby úhozu, s jednoduchým doprovodem. Dokáže zahrát jednoduchý dvoutaktový motiv z not, zapamatovat si ho a transponovat od jiného tónu, nebo může transponovat některou z připravených písní.

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na klavír*	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Doprovod**						0,5	0,5	1	1	1	1
Čtyřruční a komorní hra**											
Základy improvizace doprovodu**											
Praktická hud. výchova	1	1									
Klavírní seminář							1				
Celkem	2	2	2	2	2	2,5	3,5	2	2	2	2

* Hodinovou dotaci 1,5h lze povolit pouze na základě vynikajících výsledků u postupové zkoušky a souhlasu ředitele školy.

Výuka vyučovacího předmětu Hra na klavír probíhá individuálně s možností rozdělení výuky 1. a 2. ročníků na hru 2x v týdnu z důvodu častější kontroly, a tak předcházení zbytečných chyb.

**V 6. a 7. ročníku lze volit mezi předměty Doprovod, Čtyřruční a komorní hra a Základy improvizace doprovodu.

Předměty Doprovod a Čtyřruční a komorní, souborová hra lze navštěvovat i dříve, než je povinné.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na klavír

I. stupeň:

1. ročník

Žák:

- využívá základní pianistické návyky – sezení s oporou, přenesení váhy těla, uvolnění paží
- hraje portamento vahou paže v rozsahu celé klávesnice jednotlivými prsty a v dvojhmatech
- hraje legato skupinami prstů
- zvládá staccato do kláves jednotlivými prsty
- využívá podkládání a překládání prstů
- rozlišuje základní dynamické prvky (p, mf, f) a využívá je při hře
- bezpečně se orientuje v notovém zápise v rozsahu c – c2
- reprodukuje podle sluchu píseň, doprovodí ji dudáckou kvintou nebo hraje unisono oběma rukama, dokáže transponovat do jednoduchých tónin
- rozliší metrum dvoudobého a třídobého taktu
- zahraje jednoduchou skladbu z paměti

U postupové zkoušky žák zahraje 3 skladby odlišného charakteru a 1 píseň s vlastním doprovodem.

2. ročník

Žák:

- používá při hře všechny druhy úhozu – portamento, legato, staccato
- chápe výstavbu jednoduché fráze
- hraje dvojhmaty včetně sext ve všech úhozových variantách
- ovládá pedál v elementární podobě
- zná základní tempová a dynamická označení (včetně cresc. a decresc.) a uplatňuje je při interpretaci
- zvládá durové stupnice od bílých kláves protipohybem nebo rovným pohybem a durový kvintakord s obraty každou rukou zvlášť nebo akordy formou harmonické kadence
- zvládne hru v jedné ruce legato, v druhé portamento nebo staccato
- hraje píseň s doprovodem T, D
- některé skladby interpretuje z paměti

U postupové zkoušky žák předvede 1stupnici, kvintakord s obraty nebo harmonickou kadenci TSD, 1 delší skladbu technického zaměření nebo 2 kratší, 2 přednesové skladby různého charakteru a 1 píseň s vlastním doprovodem.

3. ročník

Žák:

- ovládá všechny druhy úhozu
- při kantabilní hře je schopen sluchové sebekontroly
- ovládá vázání dvojhmatů s opakovaným tónem
- ovládá pedál současný a synkopický podle návodu učitele
- tempové cítění obohatí o základní agogické změny (ritardando, accelerando)
- zvládne stupnice s analogickým prstokladem od bílých kláves dur i moll protipohybem, kvintakord s obraty
- při hře z listu je schopen číst melodii rozdělenou mezi obě ruce
- hraje písně s doprovodem T,S,D, je schopen transponovat alespoň do 2-3 tónin
- odliší charakter hraných skladeb (pochod, valčík ukolébavka)
- dokáže interpretovat skladbu veřejně z paměti

Za školní rok žák nastuduje nejméně 10 skladeb. U postupové zkoušky předvede 1 stupnici durovou a 1 mollovou, kvintakord s obraty, 1 delší skladbu technického charakteru nebo 2 kratší, 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu, 1 skladbu přednesovou a 1 píseň s vlastním doprovodem.

4. ročník

Žák:

- ovládá prstovou techniku v rychlejších tempech na úrovni prvních alb etud
- zvládne jednoduché melodické ozdoby (příraz, nátryl, mordent)
- dokáže vázat akordy s opakovaným tónem
- bezpečně při interpretaci odliší melodii od doprovodu
- je schopen hrát písně s ostinátním doprovodem jako průpravu k polyfonii, zahraje snadnou polyfonní skladbu
- způsob hry stupnic obohatí o rovný pohyb
- při hře z listu zvládá hru unisono oběma rukama
- hraje písně s doprovodem T, S, D a transponuje alespoň do tří tónin
- zahraje z paměti více skladeb různého charakteru
- při čtyřruční hře je schopen sluchové sebekontroly a souhry

Za školní rok žák nastuduje nejméně 10 skladeb. U postupové zkoušky předvede 1 stupnici durovou a 1 mollovou v rychlejším tempu, kvintakord s obraty nebo velký rozklad kvintakordu, 1 delší skladbu technického charakteru nebo 2 kratší, 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu, 1 skladbu přednesovou a prokáže schopnost hry z listu nebo předvede píseň s vlastním doprovodem.

5. ročník

Žák:

- zvládá hru v rychlejších tempech, technické prvky procvičuje v různých úhozových a rytmických variantách
- rozšíří škálu melodických ozdob o obal
- technickou zběhlou obohatí o základ repetiční techniky, arpeggio
- vědomě odliší způsob tvoření tónu buď úhozem z prstů, nebo vahou paže ponořením do kláves
- obohatí svůj repertoár o skladby různých stylů a žánrů
- hraje stupnice přes 4 oktávy v rovném pohybu, tříhlasý akord na T, S, D

- zahraje z listu skladby s jednoduchým doprovodem
- zahraje písně s doprovodem T, S, D, i mollové, je schopen transponovat, zná jednoduché akordické značky a používá je
- je schopen jednoduchého hodnocení svého výkonu

Za školní rok žák nastuduje nejméně 8 - 10 skladeb dle rozsahu, z toho alespoň 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu. Tu předvede na kterémkoliv interním nebo veřejném vystoupení nebo u postupové zkoušky. Dále u zkoušky zahraje 1 stupnici durovou a 1 mollovou v rychlejším tempu přes 4 oktávy, kvintakord s obraty nebo velký rozklad, 1 delší skladbu technického charakteru nebo 2 kratší, 1 - 2 skladby přednesové dle rozsahu a prokáže schopnost hry z listu nebo zahraje 1 píseň s vlastním doprovodem.

6. ročník

Žák:

- náročnější pasážovou techniku zvládá v rychlejších tempech a ve větších plochách
- zvládá základ oktavové techniky v různých úhových variantách
- dynamicky odliší jednotlivé hlasy ve dvojhmatech a vrchní hlas v akordech
- samostatně pedalizuje snazší skladbu na základě sluchové kontroly
- rozezná nástup a vedení hlasů v polyfonii
- hraje stupnice v rychlejších tempech, zvládá velký rozklad kvintakordu každou rukou zvlášť
- čte z listu jednoduché skladby na úrovni 1.-2.ročníku
- v písních využívá doprovod akordický, s figuracemi
- v improvizovaných doprovodech písní využívá alespoň základní harmonické funkce, při čtení akordických značek dokáže použít kvintakordy a septakordy
- zahraje z paměti skladbu většího rozsahu (sonatina, rondo)

Za školní rok žák nastuduje nejméně 6 - 8 skladeb dle rozsahu, z toho alespoň 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu. Tu předvede na kterémkoliv interním nebo veřejném vystoupení nebo u postupové zkoušky. Dále u zkoušky zahraje 1 stupnici durovou a 1 mollovou v rychlejším tempu přes 4 oktávy, kvintakord s obraty nebo velký rozklad, 1 - 2 skladby technického charakteru, 1 - 2 skladby přednesové dle rozsahu a prokáže schopnost hry z listu, případně zahraje 1 píseň s vlastním doprovodem.

7. ročník

Žák:

- dokáže samostatně uplatnit vědomosti a dovednosti získané během studia:
- orientuje se v notovém zápise snazších skladeb
- disponuje přiměřenou technickou zručností, ovládá probrané technické prvky a zná způsoby jejich nácviku
- dbá na kvalitu klavírního tónu, uplatňuje důslednou sluchovou sebekontrolu
- zná hlavní zásady pedalizace
- dokáže nastudovat snazší skladby různých stylů a žánrů, určit jejich charakter a tempo a stylově interpretovat
- využívá základního formálního rozboru skladeb k pochopení správného frázování a ke zdokonalení logické paměti

- ovládá hru z listu dle svých schopností
- umí vytvořit vhodný doprovod k písni, zná základní akordické značky, bezpečně se orientuje v tóninách alespoň do 3# a 3b

Žák ukončí I stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření.

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou přes 4 oktávy v rovném pohybu nebo kombinovaně v rychlejším tempu, akordy ve čtyřhlase, velký rozklad kvintakordu a obrátů. Dále 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu, obě na úrovni např. posledního dílu Alba etud, Technic is fun IV., Burgmüllerových etud op.105, Czerného etud op.849. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný a také jeho absolventské vystoupení je ohodnoceno známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen. Při hodnocení přednesových skladeb předvedených na absolventském vystoupení se přihlíží zejména ke 4.,5.,6., a 7. bodu, které jsou uvedeny ve výstupech pro 7.ročník.

II. stupeň

1. a 2. ročník

Žák:

- vědomě procvičuje probrané technické prvky – pasážovou, repetiční, oktávovou techniku, skoky, melodické ozdoby
- je schopen hry v rychlejších tempech na rozsáhlejších plochách při dosažení zvukové vyrovnanosti
- hraje stupnice kombinovaným způsobem v oktávách nebo v terciích
- ovládá velký rozklad kvintakordu s obraty, septakordu
- je schopen plastického vedení hlasů v polyfonii dynamicky a úhlově rozliší jednotlivé hlasy ve dvojhmatech a akordech
- chápe průběh hudební fráze a na základě sluchové představy ho realizuje
- aktivně spolupracuje s učitelem na rozboru skladeb a určení způsobu jejich interpretace
- aktivně se podílí na výběru skladeb podle svého zájmu a zaměření

3. a 4. ročník

Žák:

- samostatně se orientuje v notovém zápise hraných skladeb
- disponuje přiměřenou technickou zručností, ovládá jednotlivé prvky klavírní techniky, zná způsoby jejich nácviku a dokáže je uplatnit v praxi
- zná způsoby tvoření klavírního tónu, při hře uplatňuje důslednou sluchovou sebekontrolu
- dokáže samostatně pedalizovat
- dokáže nastudovat skladby různých stylů a žánrů, určit jejich charakter a tempo a stylově interpretovat
- využívá základního harmonického a formálního rozboru skladeb ke správné interpretaci
- ovládá hru z listu dle svých schopností
- při čtyřruční a komorní hře je schopen souhry

- umí vytvořit vhodný doprovod k písni, zná akordické značky, je schopen transpozice
- uplatňuje vlastní názor na interpretaci, dokáže ohodnotit svůj výkon
- využívá posluchačské a interpretační zkušenosti k samostatnému vyhledávání nových skladeb

U postupové zkoušky v jednotlivých ročnících žák předvede 1 stupnici durovou a mollovou, akordy ve čtyřhlase, velký rozklad, 1 -2 skladby technického zaměření a 1 -2 skladby přednesové dle rozsahu.

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Doprovod a Čtyřruční a komorní hra

Vyučuje se na základě individuálního studijního plánu podle schopností žáka a možností školy.

I. stupeň

6. a 7. ročník

Žák:

- využívá vědomostí a dovedností získaných v průběhu studia v individuálních hodinách
- je schopen spolupráce a přizpůsobení se ostatním hráčům
- seznámí se s problematikou souhry s jinými nástroji

II. stupeň

1. až 4. ročník

Žák:

- využívá vědomostí a dovedností získaných v průběhu studia v individuálních hodinách
- je schopen spolupráce a dokáže rozdělit pozornost mezi svou hru a hru ostatních hráčů
- při hře tvořivě reaguje na podněty spoluhráčů
- dokáže obhájit svůj názor na interpretaci hraných skladeb

Základy improvizace doprovodu

I. stupeň

6. ročník

Žák:

- zná jednodušší akordické značky
- hraje harmonické kadence TSDT v jednoduchých tóninách
- vytvoří jednoduchý doprovod k písni, akordický, s figuracemi, v úzké či rozšířené harmonii
- vytvoří doprovod s jednoduchou basovou linií a akordem v pravé ruce

7. ročník

Žák:

- má zautomatizovány vědomosti a dovednosti získané v průběhu studia
- hraje harmonické kadence s použitím vedlejších stupňů v jednoduchých tóninách
- orientuje se v běžně užívaných akordických značkách
- v doprovodech používá rytmicko-melodické modely charakteristických tanců
- je schopen transpozice do jednodušších tónin

II. stupeň

1. až 4. ročník

Žák:

- zná základy harmonie včetně modulací do nepřímých vzdálených tónin
- své znalosti dokáže uplatnit v praxi při hře v úzké i široké harmonii
- orientuje se v akordických značkách a má zautomatizováno jejich použití při hře
- zná zásady jazzové interpretace a podle svého zaměření a schopností jich používá
- na základě poslechu a sluchové analýzy je schopen interpretovat známou píseň včetně základní harmonické struktury
- dokáže transponovat hranou skladbu

Klavírní seminář

navazuje na zkušenosti žáků z předcházejícího studia. Jeho náplní je prohloubení poznatků z oblasti hudební historie, hudebních forem, klavírní literatury, stylovosti interpretace a jejich propojení s instrumentálními dovednostmi.

Žák

- získá přehled o vývoji klavíru, klavírní hry a klavírní literatury v průběhu hudebních stylů
- rozezná hlavní znaky daného historického období v hudbě pro klávesové nástroje: pozdní renesance, baroka, klasicismu, romantismu a novodobých směrů XX. století
- určí a rozebere nejvýznamnější formové typy klavírních skladeb
- dokáže použít melodické ozdoby užívané v hudbě pro klávesové nástroje.
- na základě poslechu klavírních děl jednotlivých stylových období charakterizuje skladby, určí sloh, formu atd.
- porovná nahrávky skladeb významných světových pianistů a charakterizuje rozdíly v interpretaci
- aktivně vyhledá vhodné audiovizuální nahrávky na youtube.cz apod., je schopen stručné charakteristiky, diskuse a svůj názor obhájit

Nepovinný předmět:

Zaměření hra na klavír - hodinová dotace 0,5

Zaměření doprovod, komorní hra, improvizace - hodinová dotace 0,5 - 1h

Zařazení hry na klavír jako nepovinného předmětu může povolit ředitel školy ke studiu hry na jiný hudební nástroj vždy k 1.9. a 1.2. na následující pololetí, a to pouze žákům, kteří již absolvovali 1.stupeň studia hry na klavír.

Zaměření hra na klavír (nepovinný předmět)

Žák:

- je vybaven takovými hudebními a technickými dovednostmi, aby byl schopen stylově čisté interpretace skladeb sólových, komorních a ansámblových, přiměřeně ke své technické, rozumové i emocionální vyspělosti
- orientuje se ve stupnicích, akordech a harmonických funkcích, teoretické poznatky dokáže uplatnit v praxi
- zná způsoby nácviku jednotlivých technických prvků a umí je samostatně uplatnit
- využívá základního harmonického a formálního rozboru skladeb ke správné interpretaci
- je seznámen s typickými ukázkami všech stylových období
- ovládá hru z listu (globální čtení) dle svých schopností
- při čtyřruční a komorní hře je schopen souhry a reaguje na podněty spoluhráče
- umí vytvořit vkusný doprovod k písni pomocí jednoduché stylizace, ovládá akordické značky
- orientuje se v hudebním životě, zejména v oblasti klavírní interpretace, při hodnocení dokáže obhájit vlastní názor
- je schopen samostatně poznávat klavírní literaturu i klavírní úpravy vlastní interpretací i poslechem nahrávek

Obsah a získané dovednosti v předmětu **Zaměření doprovod, komorní hra, improvizace** jsou shodné s předměty Doprovod a čtyřruční a komorní hra, Základy improvizace - viz str.18

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření hra na housle

Učební osnovy předmětu Příprava na hru na hudební nástroj (učební plán viz. str. 11)

Žák:

- má zájem o houslovou hru
- má intonační představivost, rytmus a hudební cítění
- zvládá elementární návyky bez notové předlohy
- ovládá notový zápis prázdných strun
- je schopen správného postoje při hře
- umí odděleně držet housle a smyčec
- hraje na prázdných strunách pizzicato a arco
- zvládne písničku nebo cvičení na jedné struně

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na housle*	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Komorní hra**					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Souborová hra **											
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Praktická hud. výchova	1	1									
Celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Poznámky:

*Výuka vyučovacího předmětu Hra na housle probíhá individuálně s možností rozdělení výuky 1. a 2. ročníků na hru 2x v týdnu z důvodu častější kontroly a tak předcházení zbytečných chyb.

** Žáci jsou do Komorní nebo Souborové hry zařazováni od 5.ročníku. Podle individuálních předpokladů mohou být zařazeni i žáci mladší.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na housle

Housle jsou nástroj s velmi širokou možností uplatnění v sólové a komorní hře, v orchestrech symfonických, komorních, tanečních a folklórních.

Hra na housle klade značné nároky na hudební, fyziologické i intelektuální dispozice hráče. Obohacuje jeho citové vnímání a rozvíjí nejen všechny složky hudebních schopností, ale také estetické cítění a morálně volní vlastnosti potřebné k formování charakteru mladého člověka.

I. stupeň:

1. ročník

Žák:

- zvládá základní návyky v držení houslí a smyčce a tvoření tónu
- dokáže hrát různými částmi smyčce v základním smyku détaché

- umí používat základní prstoklad dur nebo moll
- zvládá hru jednoduché písně nebo cvičení na jedné struně
- zahraje durovou stupnici v rozsahu jedné oktávy
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém zápisu

2. ročník

Žák:

- zvládá správné elementární návyky pro přirozené a uvolněné držení těla
- je schopen používat základní smyky détaché, legato a jejich kombinace s přechodem přes struny
- zvládá hru stupnic a akordu v rozsahu jedné oktávy
- dokáže zahrát z paměti krátkou přednesovou skladbu
- dokáže střídat postavení prstů dle zvoleného prstokladu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky

3. ročník

Žák:

- umí kombinovat smyky détaché, legato, martelé, podle možnosti staccato
- umí hrát jistěji v dosud probíraných prstokladech a pokračuje v probírání dalších
- zvládá durové stupnice ve dvou oktávách podle probíraných prstokladů, mollové v jedné oktávě a rozložené akordy k probíraným stupnicím
- je již schopen hry dvojhlasů s použitím prázdné struny
- zvládá výraznější odstínění dynamiky p, mf, f
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

4. ročník

Žák:

- umí používat smyky détaché, staccato, martelé, legato a jejich kombinace
- užívá všechny prstoklady ve výchozí poloze ruky a dokáže zahrát píseň v další zvolené poloze
- umí zahrát jednoduché dvojhmaty
- hraje vibrato v krátkých přípravných cvičeních

5. ročník

Žák:

- zvládá vzájemné kombinace smyků détaché, legato, martele, staccato s postupným rozvíjením dynamiky a v náročnějších rytmických útvarech
- zvládá střídání poloh ruky s použitím jednoduchých výměn
- upevňuje intonaci při soustavné intonační sebekontrolě
- zvládá hru stupnic a rozložených akordů dur a moll v různých rytmických obměnách

6. ročník

Žák:

- zvládá vzájemnou kombinaci složitějších smyků: détaché, legato, martele, staccato i v rytmických obměnách a kombinacích

- dokáže hlouběji pracovat s dynamikou a provedením hudební fráze a osvojuje si základy interpretace skladeb určitého slohového období
- je schopen hry z listu a samostatného nastudování přiměřeně obtížné skladby
- využívá dle svých psychomotorických možností vibrato a pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy

7. ročník

Žák:

- zvládá probrané smyky, jejich kombinace a smyky vyšší obtížnosti
- orientuje se v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- je schopen všestranně rozvíjet techniku levé ruky, využívá jednoduché dvojhmátové techniky a vibrata
- dokáže upevňovat intonační jistotu a představivost při důsledné sluchové sebekontrolě, zejména ve vyšších polohách
- dokáže uplatnit získané schopnosti a dovednosti na veřejných vystoupeních a v komorní a v souborové hře

Žák ukončí I stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření.

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II. stupeň:

1. ročník

Žák:

- dokáže zahrát dur a moll stupnice ve 3 oktávách
- umí využívat všechny části smyčce ve všech dynamických odstíněních
- dokáže interpretovat různá stylová období a žánry
- realizuje nácvikové způsoby k získání schopností samostatného nastudování skladeb

2. ročník

Žák:

- využívá výrazové stránky hry zdokonalováním výměny smyku
- zvládá frázování dle svých individuálních možností
- uplatňuje vibrato, agogiku a hudební paměť při přednesových skladbách
- dokáže zahrát jednoduché dvojhmátové stupnice

3. ročník

Žák:

- používá vlastního hudebního výrazu při hře přednesových skladeb
- zvládá pohotově hru z listu přiměřeně náročných partů
- realizuje zpřesňování a rozvíjení pohybové stránky techniky pravé ruky

- využívá výměny do vyšších poloh, dvojhmaty a intonační přesnost na skladbách své technické a hudební úrovně

4. ročník

Žák:

- je schopen tvořit kvalitní tón, s využitím dynamického odstínění, vibrata a frázování, jako prostředek k osobitému projevu na přednesových skladbách
- umí použít vzájemné smykové kombinace détaché, martelé, staccato, spiccato, sautillé atd. v přednesových skladbách
- využívá systematickou intonační sebekontrolu i v náročných technických partiích
- vytváří si názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů (např. návštěvou koncertů) a uplatní jej při vlastním výběru skladeb a zapojuje se do souborů zájmové umělecké činnosti

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Komorní hra nebo Souborová hra

Stanovené cíle nerozdělujeme do ročníků, ale uplatňují se po celou dobu studia vyučovacích předmětů.

I. a II. stupeň:

Žák:

- dokáže dovednosti získané v individuální výuce správně uplatňovat v komorní nebo souborové hře
- chápe, že výkon kolektivu je cílem, kterému se musí každý člen podřídit
- zodpovědně pracuje na základních principech souhry
- sleduje spoluhráče a hudební vývoj skladby, jak jej přenášejí ostatní nástroje
- dokáže se odpoutat od vlastního hlasu
- uplatňuje jednotnost smyků
- zvládne společné nasazení s ostatními nástroji
- reaguje na pokyn k nástupu
- pracuje na vypěstování rytmického porozumění mezi hráči
- dokáže pěstovat jednotnou intonační představivost
- má základní povědomí o tom, jak styl určuje prostředky provádění hudebního díla, zejména v použití smyčcové techniky
- dokáže citlivě vyrovnávat zvukové možnosti různých nástrojů
- používá prostředky k vytvoření široké dynamické stupnice
- zodpovědně pracuje na tónové kráse

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str. 109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření hra na violoncello

Učební osnovy předmětu Příprava na hru na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- pojmenuje základní části nástroje
- správně uchopí smyčec a nástroj
- sedí rovně a uvolněně
- zahraje jednoduché říkanky na jedné struně pizzicatem
- předvede správné postavení levé ruky
- předvede uvolňovací cviky pro pravou i levou ruku
- pojmenuje struny

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na violoncello	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Komorní hra*					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Souborová hra *											
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Praktická hud. výchova	1	1									
Celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Poznámky:

* Žáci jsou do Komorní nebo Souborové hry zařazováni od 5.ročníku. Podle individuálních předpokladů mohou být zařazeni i žáci mladší.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na violoncello

I. stupeň:

1. ročník

Žák:

- správně uchopí a drží nástroj
- zahraje všemi prsty levé ruky
- zahraje základní smyky celým a polovinami smyčce
- zahraje jednoduché lidové písně pizzicatem
- zahraje jednooktávovou stupnici a akord C, G dur
- chápe jednoduchý notový zápis v basovém klíči

2. ročník

Žák:

- předvede orientaci ve druhé poloze
- předvede orientaci v notovém zápisu jednoduchých hudebních útvarů
- v rámci druhé polohy zahraje z basového klíče a přečte příslušné noty
- volně se pohybuje na hmatníku

- předvede postavení ruky v 7.poloze
- předvede rozšířenou polohu dolů
- zahraje celým, polovinami a čtvrtinami smyčce
- zahraje dvouoktávovou stupnici C dur, jednooktávové G, F, B dur a příslušné akordy

3. ročník

Žák:

- předvede orientaci v sedmé poloze
- zvládne výměnu mezi druhou a sedmou polohou
- předvede hru v rozšířené poloze nahoru
- zahraje základními smyky a jejich kombinacemi na více strunách
- rozliší p, mf, f
- zahraje z paměti jednoduchou skladbu nebo píseň
- vyjádří hrou náladu skladby
- předvede souhru s jiným nástrojem
- zahraje jednooktávovou stupnici A dur, dvouoktávové G, D dur

4. ročník

Žák:

- předvede hru v 5. poloze a její výměnu s 2. a 7.polohou
- předvede hru přirozených flažoletů
- zahraje staccato a détaché
- zahraje legato ve všech částech smyčce
- důkladně rozliší dynamické odstíny
- zahraje basovou linku s melodickým hlasem
- zahraje dvouoktávové stupnice F, Es, A dur a příslušné akordy

5. ročník

Žák:

- předvede orientaci ve všech středních polohách
- zahraje složitější smyky – odsmyk, tečkovaný rytmus, martelé atd.
- zahraje složitější rytmy – trioly, ligatury
- použije plynulé crescendo a decrescendo
- předvede elementární hru z listu
- zahraje dvouoktávové stupnice E, B, As dur a příslušné akordy

6. ročník

Žák:

- předvede výměnu mezi středními polohami
- hraje ve vyšších polohách
- při hře dbá na kvalitu tónu a použije sluchovou kontrolu
- vhodně použije vibrato
- vhodně frázuje podle stylu skladby
- aplikuje různé druhy smyku do stupnic
- zahraje dvojhmatové etudy nebo stupnice
- zahraje dvouoktávové stupnice a, d, g moll a příslušné akordy

7. ročník

Žák:

- zahraje skladby rozsáhlejších forem, vysvětlí jejich členění a tónové vztahy
- zahraje v tenorovém klíči
- rozvine výrazové složky hry s použitím vibrata
- předvede uvolněnost v jednotlivých druzích smyků
- uplatní osobitý projev při hře
- aplikuje výrazové prostředky podle stylů a žánrů
- samostatně nacvičí jednodušší skladby
- zahraje tříoktávové stupnice C, D dur, dvouoktávové H, Fis dur, e moll a příslušné akordy

Žák ukončí I stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II. stupeň:

1. a 2. ročník

Žák:

- předvede výměnu mezi vysokými polohami
- předvede hru v palcové poloze
- prokáže bezpečnou znalost tenorového klíče
- zahraje pohotově z listu adekvátní skladby
- zahraje dvojhmatové stupnice a etudy
- zahraje složité smyky – např. spiccato
- samostatně vybere a nastuduje drobnou skladbu
- použije potřebné technické zručnosti a tónové kultury v hraných skladbách
- zahraje tříoktávové stupnice E, G dur, d, e moll

3. a 4. ročník

Žák:

- charakterizuje díla jednotlivých slohů a dle toho interpretuje
- zahraje v houslovém klíči
- plně uplatní svůj osobitý projev
- pracuje samostatně
- sluchem koriguje barvu tónu
- předvede schopnost ve hraných skladbách samostatně sestavit prstoklad a smyky a do hry zapojí vlastní hudební představy a cítění
- detailně frázuje
- dokonale zvládne kantilénu
- ohodnotí výkon svůj i ostatních
- zahraje všechny tříoktávové stupnice

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření hra na violu

Altový člen rodiny smyčcových nástrojů houslového typu – viola - plní ve sboru těchto nástrojů funkci spojujícího článku mezi vrchními a spodními hlasy. Má zde proto své nezastupitelné místo ať již v komorním nebo souborovém obsazení.

Cílem studia hry na violu na ZUŠ je především výchova hráčů pro školní, později amatérské soubory a orchestry.

Žák přestoupí z nástroje příbuzného - houslí. Přestup probíhá obvykle v 5. nebo 6. ročníku podle fyziologických předpokladů žáka. Využívá a rozvíjí již získané dovednosti.

	I. stupeň			II. stupeň			
	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na violu	1	1	1	1	1	1	1
Komorní hra*	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Souborová hra *							
Hudební nauka	1	1	1				
Celkem	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

* Žáci jsou do Komorní nebo Souborové hry zařazováni od 5.ročníku. Podle individuálních předpokladů mohou být zařazeni i žáci mladší.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Základní studium I. Stupně

5. ročník

Žák:

- zná nástroj i odlišnosti s hrou na housle
- zná altový klíč
- koordinuje pohyby obou rukou
- využívá znalost všech prstokladů v I. poloze

6. ročník

Žák:

- zná altový klíč
- orientuje se v notovém zápisu v altovém klíči
- tvoří pěkný violový tón s použitím vibrata a dynamiky
- zvládne výměny do III. polohy a hru ve III. poloze
- zapojuje se do kolektivní hry

7. ročník

Žák:

- hraje různé kombinace smyků
- zvyšuje technickou zdatnost levé ruky
- hraje jednoduché dvojhmaty
- hraje technicky i výrazově náročnější skladby
- je plnohodnotným členem v kolektivní hře
- zahraje z listu jednoduché skladby

II. stupeň

1. - 2. ročník

Žák:

- hraje různé smyky a jejich kombinace
- umí využít agogiku a dynamiku
- využije svých schopností k vlastnímu hudebnímu projevu
- dokáže zhodnotit svůj i cizí výkon
- dokáže samostatně nastudovat jednoduchou skladbu

1. - 4. ročník

Žák:

- prohlubuje své interpretační schopnosti
- je schopen se zapojit do kolektivní hry
- uplatňuje vlastní názor při řešení prstokladů a smyků ve studovaných skladbách

Komorní nebo Souborová hra

Stanovené cíle nerozdělujeme do ročníků, ale uplatňují se po celou dobu studia vyučovacích předmětů.

I. a II. stupeň:

Žák:

- dokáže dovednosti získané v individuální výuce správně uplatňovat v komorní nebo souborové hře
- chápe, že výkon kolektivu je cílem, kterému se musí každý člen podřídít
- zodpovědně pracuje na základních principech souhry
- sleduje spoluhráče a hudební vývoj skladby, jak jej přenášejí ostatní nástroje
- dokáže se odpoutat od vlastního hlasu
- uplatňuje jednotnost smyků
- zvládne společné nasazení s ostatními nástroji
- reaguje na pokyn k nástupu
- pracuje na vypěstování rytmického porozumění mezi hráči
- dokáže pěstovat jednotnou intonační představivost
- má základní povědomí o tom, jak styl určuje prostředky provádění hudebního díla, zejména v použití smyčcové techniky
- dokáže citlivě vyrovnávat zvukové možnosti různých nástrojů
- používá prostředky k vytvoření široké dynamické stupnice
- zodpovědně pracuje na tónové kráse

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření hra na kytaru

Učební osnovy předmětu Příprava na hru na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- dokáže pojmenovat jednotlivé části nástroje
- předvede správné držení těla a nástroje
- předvede hru prsty na prázdných strunách g, h, e
- zahraje nápodobou jednoduchou melodii nebo motiv.
- předvede správné postavení pravé a levé ruky
- předvede hru prsty a palcem na prázdných strunách
- dokáže určit prázdné struny v notové osnově

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Komorní hra *					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Souborová hra *											
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Praktická hud. výchova	1	1									
Celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově, a to ve skupině maximálně 3 žáků.

* Předmět Komorní nebo Souborová hra mohou žáci navštěvovat i v nižších ročnících, pokud disponují hudební vyspělostí a schopnostmi, které předmět vyžaduje, o zařazení předmětu rozhoduje třídní učitel.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na kytaru

I.stupeň:

1.ročník

Žák:

- dokáže pojmenovat jednotlivé části nástroje
- předvede správné držení těla a nástroje
- předvede správné postavení pravé a levé ruky
- orientuje se v I. poloze na strunách g, h, e
- hraje v první poloze z notového zápisu jednoduché skladby
- dle svých schopností zahraje jednohlasou melodii z paměti.
- pomocí solmizace interpretuje rytmické útvary, např. osminové noty, čtvrtěová nota s tečkou

2.ročník

Žák:

- orientuje se v I. poloze na všech strunách a na struně „e“ až do VII. Polohy
- při hře používá správného postavení obou rukou a ovládá techniku hry palcem pravé ruky
- doprovází lidové písně pomocí 3 hlasých akordů T-D7 v tóninách do 2#
- hraje stupnice v rozsahu alespoň jedné oktávy s předznamenáním do 2#
- hraje jednoduché vícehlasé skladby s doprovodem prázdných basových strun z notového zápisu, dle svých schopností též z paměti

3.ročník

Žák:

- orientuje se až do II. polohy na všech strunách a na struně „e“ až do XII. polohy
- hraje stupnice C-dur, G-dur, alespoň přes 2 oktávy a stupnice do 4# v rámci jedné oktávy
- ke stupnicím hraje příslušné akordické kadence T-S-D-T, a to dle svých fyzických dispozic na 3, či více strunách
- osvojené kadence hraje též rozloženě (arpeggio)
- zná základní dynamická znaménka a přizpůsobuje jim svou hru
- ovládá správné držení těla a nástroje

4.ročník

Žák:

- orientuje se na všech strunách až do III. polohy
- ovládá tzv. „malé barré“ a techniku „vibráto“
- hraje složitější vícehlasé skladby z not i z paměti, dle svých schopností
- zahrraje jednoduchý doprovod z akordických značek
- kromě stupnic do 4# hraje stupnice do 2b alespoň v rámci jedné oktávy
- uplatňuje se v komorním souboru (např. duo)
- je schopen naladit si nástroj dle svých schopností a možností (sluchem, ladičkou)

5.ročník

Žák:

- orientuje se na všech strunách až do VII. Polohy
- hraje durové i molové stupnice do 4# a 4b alespoň přes 2 oktávy
- ke stupnicím hraje příslušné kadence základní T-S-D-T.
- ovládá hru rozložených kvintakordů, využívá je při tvorbě doprovodu ze značek

6.ročník

Žák:

- -ovládá tzv. „velké barré“ a využívá jej při hře akordů
- kromě kvintakordů umí zahrát též základní septakordy
- ovládá kytarové techniky glisando, legato, přirozené flažolety

7.ročník

Žák:

- je schopen doprovodu populárních písní z akordických značek s přihlédnutím na daný žánr, dle jeho individuálních schopností
- orientuje se v celém rozsahu až do XII. Polohy
- je schopen zahrát všechny přirozené durové a mollové stupnice
- hraje základní kadence v tóninách do 5 předznamenaní, dle svých schopností i rozšířené kadence
- uplatňuje se v souborech a studium ukončí veřejným vystoupením

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje jednu klasickou skladbu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření.

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II. stupeň:

1. a 2. ročník

Žák:

- využívá dynamického rozsahu svého nástroje a tónových rejstříků, které nástroj skýtá
- je schopen interpretovat z paměti i rozsáhlejší skladby
- je schopen základního formálního rozboru probíraného hudebního materiálu
- ovládá základy hry trsátkem
- na základní úrovni se orientuje v žánrech, ve kterých se jeho nástroj využívá, je schopen interpretovat jednoduché skladby v těchto žánrech (jazz, blues, latin)

3. a 4. ročník

Žák:

- sám dokáže nastudovat skladbu, využívá ke studiu multimédia (nahrávky, internet, videa)
- je schopen základního harmonického rozboru skladby
- je schopen jednoduché melodické improvizace v rámci tóniny, nebo církevního modu a to na úrovni odpovídající jeho individuálním schopnostem
- disponuje pestrým rejstříkem akordů, včetně několika alterovaných, dokáže si podle akordické značky sestavit hmat s využitím dosud nabytých vědomostí a dovedností
- vytvoří si doprovod ze značek i ve složitějších rytmech a žánrech, například jazz, blues, latin, skladby v těchto žánrech též interpretuje z notového zápisu
- uplatňuje se v souborech různých žánrů, dle vlastních preferencí a schopností
- studium ukončí veřejným vystoupením

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření

Komorní nebo Souborová hra

I. stupeň:

5. a 6. ročník

Žák:

- využívá při souhře s ostatními nástroji schopností získaných v předmětu Hra na kytaru
- dbá na celkovou koherenci v souhře se spoluhráči
- je schopen představit si tempo nacvičené skladby a udat jej souboru
- dbá na rytmickou přesnost a technickou úroveň vlastního hraní dle svých schopností

7. ročník

Žák:

- dbá na celkový zvuk souboru, neposlouchá jen svůj nástroj
- interpretuje rozsáhlejší skladby
- orientuje se v notovém zápisu, umí najít bod, od kterého začít znovu, atd.
- spoluvytváří odpovědnost za společné dílo
- je schopen diskuze se spoluhráči

II. stupeň:

1. a 2. ročník

Žák:

- interpretuje rozsáhlejší díla, náročnější na souhru souboru
- využívá dynamické a tónové možnosti nástroje
- má představu o výsledném zvuku souboru, jako takového a diskuzí se spoluhráči se ho snaží docílit

3. a 4. ročník

Žák:

- dle vlastních preferencí se profiluje do souboru vyhovujícího jeho žánrovému cítění
- využívá všech získaných zkušeností ve hře na nástroj a souhře v souboru
- vědomě vyhledává příležitosti k veřejnému vystupování
- posuzuje kvalitu jiných souborů, je schopen diskutovat a obhajovat své názory

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření hra na elektrickou kytaru

Učební osnovy předmětu Příprava na hru na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- dokáže pojmenovat jednotlivé části nástroje
- předvede správné držení těla a nástroje
- předvede hru plektrem na prázdných strunách g,h,e
- zahraje nápodobou jednoduchou melodii nebo motiv.
- předvede správný pohyb pravé ruky
- předvede správné držení trsátka, pohyb pravé a ruky a základní pozici levé ruky
- předvede střídavé drnkání na prázdných strunách
- dokáže určit prázdné struny v notové osnově
- zahraje nápodobou jednoduchou melodii nebo motiv

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Souborová hra *					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Praktická hud. výchova	1	1									
Celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově, a to ve skupině maximálně 3 žáků.

* Předmět Souborová hra mohou žáci navštěvovat i v nižších ročnících, pokud disponují hudební vyspělostí a schopnostmi, které předmět vyžaduje, o zařazení předmětu rozhoduje třídní učitel

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na elektrickou kytaru

I.stupeň:

1. ročník

Žák:

- dokáže pojmenovat jednotlivé části nástroje
- předvede správné držení těla a nástroje
- předvede správné postavení pravé a levé ruky
- orientuje se v I. poloze na strunách g, h, e
- hraje v první poloze z notového zápisu jednoduché skladby
- dle svých schopností zahraje jednohlasou melodii z paměti.

- pomocí solmizace interpretuje rytmické útvary, např. osmina s tečkou + šestnáctina

2. ročník

Žák:

- orientuje se v I. poloze na všech strunách a na struně „e“ až do VII. polohy
- při hře používá správného postavení obou rukou a ovládá techniku hry plektrem
- orientuje se na prázdných basových strunách E,A,D, zná jejich notaci
- hraje jednoduché vícehlasé skladby z notového zápisu, dle svých schopností též z paměti

3. ročník

Žák:

- orientuje se až do V. polohy na všech strunách a na struně „e“ až do XII. polohy
- uplatňuje se v komorním souboru (např. duo)
- hraje stupnice C-dur, G-dur, alespoň přes 2 oktávy
- ke stupnicím hraje příslušné akordické kadence T,S,D,T a to dle svých fyzických dispozic na 3, či více strunách
- osvojené kadence hraje též rozloženě (arpeggio)
- zná základní dynamická znaménka a přizpůsobuje jim svou hru
- osvojuje si ohýbání tónu s důrazem na intonaci

4. ročník

Žák:

- orientuje se na všech strunách až do VIII. polohy
- ovládá tzv. „malé barré“ a techniku „vibráto“
- hraje složitější vícehlasé skladby z not i z paměti, dle svých schopností, ovládá základy blues
- zahraje jednoduchý doprovod z akordických značek
- zahraje akordickou kadenci T,S,D,T na strunách e,h,g

5. ročník

Žák:

- orientuje se v celém rozsahu až do XII. polohy
- hraje durové i molové stupnice do 4# a 4b alespoň přes 3 oktávy
- ke stupnicím hraje příslušné kadence základní T,S,D,T.
- ovládá hru rozložených kvintakordů, využívá je při tvorbě doprovodu ze značek
- hraje bluesovou stupnici a rozvíjí improvizální schopnosti

6. ročník

Žák:

- ovládá tzv. „velké barré“ a využívá jej při hře akordů
- kromě kvintakordů umí zahrát též základní septakordy
- ovládá kytarové techniky glisando, legato, přirozené flažolety
- je schopen naladit si nástroj dle svých schopností a možností (sluchem, ladičkou)

- umí pracovat s barvou a dynamikou tónu v rámci podle svých schopností

7. ročník

Žák:

- je schopen doprovodu populárních písní z akordických značek s přihlédnutím na daný žánr, dle jeho individuálních schopností
- je schopen zahrát všechny přirozené durové a molové stupnice
- hraje základní kadence v tóninách do 5 předznamenání, dle svých schopností i rozšířené kadence
- je schopen zahrát improvizované bluesové sólo a dle svých schopností si vytváří cvičení k osvojení technických problémů.
- uplatňuje se v souborech a studium ukončí veřejným vystoupením

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 2 skladby podle svého zaměření.

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II.stupeň:

1. a 2. ročník

Žák:

- využívá dynamického rozsahu svého nástroje a témbrových rejstříků, které nástroj skýtá
- je schopen základního formálního rozboru skladby
- je schopen elementární improvizace (rytmická, či melodická variace melodie), dle svých individuálních schopností
- umí zahrát alterované septakordy (alterovaná kvinta), základní nonové akordy a je schopen je transponovat
- ovládá základy hry prsty
- orientuje se v žánrech, ve kterých se jeho nástroj využívá, je schopen interpretovat jednoduché skladby v těchto žánrech (jazz, blues, latin)

3. a 4. ročník

Žák:

- sám dokáže nastudovat skladbu, využívá ke studiu multimédia (nahrávky, internet, videa)
- je schopen základního harmonického rozboru skladby
- je schopen melodické improvizace v rámci jednoduché tóniny, nebo církevního modu a to na úrovni odpovídající jeho individuálním schopnostem
- disponuje pestrým rejstříkem akordů, včetně několika alterovaných, dokáže si podle akordické značky sestavit hmat s využitím dosud nabytých vědomostí a dovedností
- vytvoří si doprovod ze značek i ve složitějších rytmech a žánrech, například jazz, blues, latin, skladby v těchto žánrech též interpretuje z notového zápisu

- je schopen interpretovat z paměti i rozsáhlejší skladby
- uplatňuje se v souborech různých žánrů, dle vlastních preferencí a schopností
- studium ukončí veřejným vystoupením

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Souborová hra

I.stupeň:

5. ročník

Žák:

- hraje jednoduché populární písně
- ovládá elementární formy komunikace v souboru
- je schopen doprovodného projevu dle svých schopností
- je si vědom odpovědnosti za společné dílo

6. a 7. ročník

Žák:

- hraje 12-ti taktovou bluesovou formu v základních tóninách (do 4 předznamenaní)
- je schopen pokročilého doprovodného a dle svých schopností též sólového projevu
- svědomitě plní své povinnosti v souboru
- je schopen diskuze se spoluhráči

II.stupeň:

1. ročník

Žák:

- samostatně vyhledává repertoár
- interpretuje jednodušší jazzové standardy
- je schopen jednoduché improvizace ve 12-ti taktové bluesové formě

2. ročník

Žák:

- interpretuje základní latinsko-americké rytmy
- aktivně pracuje s multimédií a hledá v nich inspiraci pro svůj hudební projev
- orientuje se v rozličných hudebních žánrech a zároveň se profiluje dle svých preferencí

3. ročník

Žák:

- pracuje s dynamikou dané skladby
- je schopen samostatné přípravy na vystoupení po technické stránce (rozmístění na pódiu, příprava aparatury)
- disponuje repertoárem dostatečným k delšímu hudebnímu vystoupení (45-60 minut)

4. ročník

Žák:

- je schopen samostatného nastudování jednoduchých skladeb z různých zdrojů (z literatury, náslechem)
- interpretuje jednoduché až středně obtížné skladby prima vista (z listu)
- je schopen vzájemné interakce a reaguje na podněty sólisty

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření Hra na baskytaru

Hra na baskytaru je vhodnou alternativou pro hráče, kteří chtějí uplatnit své výrazné rytmické cítění. Samotný nástroj poskytuje mnoho možností vyjádření rytmických a melodických prvků ve hře. Zvuk basové kytary svou hlubokou frekvencí spojuje ostatní nástroje používané v souborových uskupeních.

Hráč na baskytaru na sebe přejímá jednu z hlavních vedoucích funkcí v nástrojovém obsazení. Je měřítkem rytmické přesnosti a stabilitnosti celé formace. Baskytara si od svého vzniku našla svoji nenahraditelnou funkci v obsazení souborů a stále výrazněji ovlivňuje výsledný zvuk těchto těles.

Učební osnovy předmětu Příprava na hru na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- dokáže pojmenovat jednotlivé části nástroje
- předvede správné držení těla a nástroje
- předvede hru prsty na prázdných strunách g,h,e
- zahraje nápodobou jednoduchou melodii nebo motiv.
- předvede správné postavení pravé ruky
- předvede správné postavení pravé a levé ruky
- předvede hru prsty a palcem na prázdných strunách
- dokáže určit prázdné struny v notové osnově
- zahraje nápodobou jednoduchou melodii nebo motiv

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na kytaru*	1	1	1								
Hra na baskytaru*				1	1	1	1	1	1	1	1
Souborová hra **					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Praktická hud. výchova	1	1									
Celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově, a to ve skupině maximálně 3 žáků.

* Vzhledem ke zvýšené náročnosti držení nástroje dané jeho velikostí, je třeba přihlídnout k věku a k fyzickým dispozicím studenta (ty posoudí učitel). Z tohoto důvodu žák studuje v prvním stupni 1. až 3. ročník předmět Hra na kytaru a ve 4. ročníku přestupuje, po splnění podmínek přijetí, na baskytaru. Podmínkou zahájení výuky baskytary je minimální věk 10 let. Tuto věkovou hranici lze snížit v případě, že i přes svůj nižší věk žák disponuje dostatečnými fyzickými předpoklady (ty posoudí učitel).

** Předmět Souborová hra mohou žáci navštěvovat i v nižších ročnících, pokud disponují hudební vyspělostí a schopnostmi, které předmět vyžaduje, o zařazení předmětu rozhoduje třídní učitel.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na kytaru

I. stupeň:

1. ročník

Žák:

- dokáže pojmenovat jednotlivé části nástroje
- předvede správné držení těla a nástroje
- předvede správné postavení pravé a levé ruky
- orientuje se v I. poloze na strunách g, h, e
- hraje v první poloze z notového zápisu jednoduché skladby
- dle svých schopností zahraje jednohlasou melodii z paměti.
- pomocí solmizace interpretuje rytmické útvary, např. osmina s tečkou + šestnáctina

2. ročník

Žák:

- orientuje se v I. poloze na všech strunách a na struně „e“ až do VII. polohy
- při hře používá správného postavení obou rukou a ovládá techniku hry palcem pravé ruky
- orientuje se na prázdných basových strunách E,A,D, zná jejich notaci
- hraje jednoduché vícehlasé skladby s doprovodem prázdných basových strun z notového zápisu, dle svých schopností též z paměti

3. ročník

Žák:

- orientuje se až do V. polohy na všech strunách a na struně „e“ až do XII. polohy
- uplatňuje se v komorním souboru (např. duo)
- hraje stupnice C-dur, G-dur, alespoň přes 2 oktávy
- ke stupnicím hraje příslušné akordické kadence T,S,D,T a to dle svých fyzických dispozic na 3, či více strunách
- osvojené kadence hraje též rozloženě (arpeggio)
- zná základní dynamická znaménka a přizpůsobuje jim svou hru
- ovládá správné držení těla a nástroje

Hra na baskytaru

I. stupeň:

4. ročník

Žák:

- popíše nástroj a osvětlí jeho využití v hudbě

- popíše ladění nástroje (notaci na prázdných strunách)
- ovládá správné držení nástroje a základy techniky hry
- ovládá jednoduchá prstová cvičení
- ovládá hru jednoduchého motivu skladby z paměti
- hraje jednoduché prstové cvičení ve stupnici C-dur
- rozlišuje žánrové rozdíly skladeb
- umí si naladit nástroj s využitím ladičky

5. ročník

Žák:

- ovládá kompletní notaci na hmatníku do V. polohy
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- je schopen zahrát z paměti jednoduchou skladbu s použitím dynamiky
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, postavení rukou)
- zapojí se do komorní nebo souborové hry
- orientuje se v nastavení aparatury a dokáže si připravit nastavení barvy tónu

6. ročník

Žák:

- dokáže se orientovat na hmatníku do VII. polohy
- orientuje se v 2 oktavových stupnicích a kvintakordech
- zvládá základní hru z listu i z paměti
- využívá při hře technické prvky
- orientuje se v akordických značkách
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby s využitím výrazových prostředků
- samostatně se připraví na vystoupení
- uplatňuje se při hře v komorních (souborových) uskupeních

7. ročník

Žák:

- samostatně se dle svých schopností a možností připraví na vystoupení
- ovládá základní nástrojovou techniku (prstovou techniku střední obtížnosti)
- hraje s tónovou kulturou
- hraje dle individuálních schopností plynule ve vyšších polohách a v základních tóninách
- orientuje se v notovém zápise i ve složitějších rytmech
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- doprovází podle notace i akordických značek
- vytváří vlastní doprovod podle svých individuálních schopností
- uplatňuje se při hře v komorních nebo souborových uskupeních
- ukončí studium I. stupně veřejným vystoupením

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 2 skladby podle svého zaměření.

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II. stupeň:

1. ročník

Žák:

- samostatně se dle svých schopností a možností připraví na vystoupení
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu a vloží do ní vlastní projev
- využívá ve hře technické prvky (hra prsty, trsátkem, slap)

2. ročník

Žák:

- dbá na intonační čistotu a tónovou kulturu
- zvládá dle svých schopností rytmickou přesnost hry
- uplatňuje se při hře v souborových uskupeních
- vyhledá přiměřeně obtížné skladby z dostupných pramenů a dokáže je samostatně zpracovat a případně upravit
- dokáže využívat zvukovou pestrost nastavení nástroje a aparatury

3. ročník

Žák:

- uplatňuje se při hře v souborových uskupeních
- samostatně se připravuje na vystoupení
- zvládá dosaženou techniku hry

4. ročník

Žák:

- dále samostatně rozvíjí své dosavadní hudební schopnosti
- dokáže ocenit kvalitu hudebního díla
- sám vyhledá zajímavá témata pro svůj nástroj z dostupných pramenů
- zvládá dle svých schopností hru ve vyšších polohách
- využívá ve hře nově získané znalosti
- ukončí studium ZUŠ veřejným vystoupením

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Souborová hra

I.stupeň:

5. ročník

Žák:

- hraje jednoduché populární písně
- ovládá elementární formy komunikace v souboru
- je schopen doprovodného projevu dle svých schopností
- je si vědom odpovědnosti za společné dílo

6. a 7. ročník

Žák:

- hraje 12-ti taktovou bluesovou formu v základních tóninách (do 4 předznamení)
- je schopen pokročilého doprovodného a dle svých schopností též sólového projevu
- svědomitě plní své povinnosti v souboru
- je schopen diskuze se spoluhráči

II.stupeň:

1. ročník

Žák:

- samostatně vyhledává repertoár
- interpretuje jednodušší jazzové standardy
- je schopen jednoduché improvizace ve 12-ti taktové bluesové formě

2. ročník

Žák:

- interpretuje základní latinsko-americké rytmy
- aktivně pracuje s multimédií a hledá v nich inspiraci pro svůj hudební projev
- orientuje se v rozličných hudebních žánrech a zároveň se profiluje dle svých preferencí

3. ročník

Žák:

- pracuje s dynamikou dané skladby
- je schopen samostatné přípravy na vystoupení po technické stránce (rozmístění na pódiu, příprava aparatury)
- disponuje repertoárem dostatečným k delšímu hudebnímu vystoupení (45-60 minut)

4. ročník

Žák:

- je schopen samostatného nastudování jednoduchých skladeb z různých zdrojů (z literatury, náslechem)
- interpretuje jednoduché až středně obtížné skladby prima vista (z listu)
- je schopen vzájemné interakce a reaguje na podněty sólisty

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu

Učební osnovy předmětu Příprava na hru na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- artikulovaně nasadí tón
- zná notu celou, půlovou
- hraje pomocí artikulačních slabik
- hraje v taktech 4/4, 2/4 a 3/4
- hraje notu celou, půlovou a čtvrt'ovou
- vytleská rytmus

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na zobcovou flétnu*	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Soubořová hra**					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Praktická hud. výchova	1	1									
celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

* Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově, a to ve skupině maximálně 3 žáků. V 1.-3. ročníku může výuka probíhat formou hry na jakýkoli dechový nástroj jako forma přípravného hudebního nástroje.

** Je možná až dvouhodinová dotace.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na zobcovou flétnu

I.stupeň

1.ročník

Žák:

- dokáže nástroj rozebrat a složit, pojmenuje jeho jednotlivé části
- má správné návyky:postoj při hře, uvolněné držení nástroje, dechová technika, tvorba znělého tónu
- propojuje tóny v jeden melodický prvek
- hraje pomocí artikulačních slabik a dovede je používat ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- vytleská daný rytmus a nahlas počítá
- vysvětlí pojmy:repetice, primavolta, secondavolta
- zná noty celé, půlové, čtvrt'ové a půlové s tečkou

- podle svých možností zahraje jednoduché hudební útvary z paměti

2.ročník

Žák:

- rozliší a pojmenuje základní tempová a dynamická označení
- zahraje stupnici a její T5
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 a 6/8
- provádí dechová cvičení ke zlepšení práce s dechem
- elementárně ohodnotí svůj výkon
- zná a zahraje tečkovaný rytmus

3.ročník

Žák:

- hraje skladby různých stylů
- hraje nejméně 2 stupnice a jejich kvintakordy
- pozná kvalitu tónu a dokáže jej ohodnotit
- podle svých schopností zahraje z paměti skladbu zahraje z listu jednoduchou skladbu
- dokáže pracovat s dechovou oporou
- zná a hraje notu celou, půlovou, čtvrtovou, osminovou, osminové trioly a synkopu
- věnuje pozornost tónové kultuře
- vnímá náladu skladby a interpretuje ji elementárními výrazovými prostředky

4. ročník

Žák:

- disponuje rozsahem c1-c3
- zahraje stupnice do 4 křížků a bé (u moll jen aiolské), jejich kvintakordy a obraty
- vysvětlí a zahraje melodické ozdoby-obal, trylek, nátryl, příraz
- orientuje se v základním italském názvosloví (označení dynamiky, tempa, způsobu hry)
- zahraje z paměti skladbu dle svých schopností
- zahraje skladbu z listu dle svých schopností
- zahraje a moderní techniky dle svých schopností
- orientuje se ve formě skladby
- podle svého vlastního tempa přibírá altovou flétnu

5. ročník

Žák:

- samostatně naladí nástroj
- disponuje celým rozsahem nástroje
- využívá již naučených moderních technik a aplikuje je v moderních skladbách dle svých možností a schopností
- výrazově zpracuje slohově odlišné skladby
- plynule střídá altovou a sopránovou flétnu podle svých schopností
- zahraje stupnice do 4 křížků a bé, včetně mollových a jejich kvintakordy

- zahraje náročnější přednesy podle svých schopností
- ovládá základy zdobení podle svých schopností

6. ročník

Žák:

- disponuje celým rozsahem nástrojů/nástroje
- samostatně pracuje s moderní skladbou dle svých možností a schopností
- samostatně pracuje se zadanou skladbou a zhodnotí její kvalitu
- ovládá čtení z listu odpovídajícím jeho schopnostem
- dobře používá palcovou techniku při hře vysokého rejstříku
- zahraje stupnice do 4 křížků a bé a jejich kvintakordy a jejich obraty
- na základě znalosti hudební formy a frázování vyhledává vhodnou formu přednesu

7. ročník

Žák:

- samostatně pracuje a následně interpretuje skladby různých stylových žánrů přiměřené obtížnosti
- transponuje jednoduché melodie přiměřeně svým schopnostem
- zahraje durové a mollové stupnice do 4 křížků a bé a jejich kvintakordy a jejich obraty
- ovládá čtení z listu v rámci svých schopností
- samostatně volí prostředky interpretace (volba charakteru skladby, tempo, agogika, vystižení stylu, artikulace, tón, intonace, dynamika, prstová technika)
- ovládá elementární transpozici
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- využívá dynamiku, tempové rozlišení a agogiku v celém rozsahu nástroje

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- zahraje stupnice do 4 křížků a bé, jejich kvintakordy, dominantní septakordy a jejich obraty
- z paměti zahraje přiměřeně obtížné hudební dílo s doprovodem klavíru či jiného nástroje
- ovládá čtení z listu dle svých schopností
- ovládá prstovou techniku v rámci svých schopností
- společně s vyučujícím se podílí na výběru repertoáru, který nastuduje
- dle potřeby kombinuje hru na jednotlivé nástroje

2. ročník

Žák:

- zahraje stupnice do 4 křížků a 4 bček, jejich kvintakordy, dominantní septakordy a jejich obraty
- samostatně pracuje a dokáže se samostatně připravit k interpretaci přiměřeně obtížného hudebního díla
- ovládá hru z paměti přiměřeně obtížného hudebního díla, sólově či s doprovodem druhého nástroje
- ovládá dvojité staccato a dokáže jej aplikovat v dané skladbě
- při hře z listu dbá na metrickou pravidelnost, vyhledává fráze a snaží se na první zahrání předvést zapsanou dynamiku, popř. vystihnout charakter hrané skladby
- orientuje se v notovém zápise

3. ročník

Žák:

- zahraje stupnice do 4 křížků a 4 bček, jejich kvintakordy, dominantní septakordy a jejich obraty
- interpretuje těžší přednesová díla
- čte z listu přiměřeně obtížného um. díla, umí jej rozebrat z hlediska frází
- dbá na kvalitu tónu, vyjadřování a umělecký přednes daného díla
- orientuje se ve skladbách různých stylů a žánrů, jako i ve skladbách moderních, dokáže je samostatně nastudovat a zhodnotit

4. ročník

Žák:

- zahraje stupnice do 4 křížků a 4 bček, jejich kvintakordy, D7 a jejich obraty
- ovládá dynamiku, frázování a agogiku
- samostatně se připravuje a bez potíží zvládá domácí přípravu
- používá širokou škálu technických a výrazových dovedností a znalostí
- bez potíží ovládá moderní techniky
- na základě svých znalostí umí vkusně a stylově interpretovat skladbu různých žánrů, se kterými se během studia setkal
- vytvoří si názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor zformuluje
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky, dýchání, frázování

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Soubořová hra

Předmět Soubořová hra se vyučuje od 5. ročníku prvního stupně základního studia. Žáci si osvojí návyky nezbytné pro kolektivní hru, spolupracují na společné intonaci, frázování, dynamice. V kolektivním prostředí si pěstují chuť improvizovat a experimentovat. Respektují spoluhráče na různé instrumentální úrovni, vypěstují si smysl pro kázeň a zodpovědnost za společnou práci na zkouškách a při vystoupeních. Cílem je, aby byla soubořová hra pro většinu žáků příjemné odreagování od povinností, které mají při studiu hlavního předmětu.

I. stupeň

5. ročník

Žák:

- přizpůsobí frázování a dynamiku hry podle vedoucího hráče sekce
- přiladí se k vedoucímu hráči sekce
- frázuje v hudbě populární, swingové a jazzové podle svých individuálních schopností
- zvládá elementární horizontální improvizaci v krátkém úseku skladby
- zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- orientuje se ve formě skladby podle zápisu
- vnímá kolektivní intonaci

6. ročník

Žák:

- uplatňuje se ve frázování a dynamice
- jako vedoucí nástrojové sekce zvládá horizontální improvizaci na celou formu-chorus v duchu hrané skladby

7. ročník

Žák:

- samostatně určí frázování a dynamiku své nástrojové sekce
- v souboru kombinuje improvizaci s ostatními hráči (např. „čtyřky“)

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- má základní povědomí o stylech moderní hudby
- má intonační jistotu ve své nástrojové sekci
- analyzuje part a pomůže spoluhráčům s jeho zvládnutím
- improvizuje s jistotou i v obtížnějších tóninách

2. ročník

Žák:

- spolupracuje na určení tempa skladby

- orientuje se v aranžmá a navrhuje jeho změny
- pomáhá spoluhráčům s překonáním studu při improvizaci

3. ročník

Žák:

- na základě vlastní instrumentální zkušenosti dokáže zjednodušit part pro mladší spoluhráče
- samostatně tvoří frázování své sekce a reflektuje frázování ostatních sekcí
- zvládá základy vertikální improvizace (dominantní jádra)

4. ročník

Žák:

- spolupracuje na aranžmá skladeb, jejich výběru
- je schopen vést soubor při zkoušce
- zvládá horizontální i vertikální improvizaci

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu

Učební osnovy předmětu Příprava na hru na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- artikulovaně nasadí tón
- zná notu celou, půlovou
- hraje pomocí artikulačních slabik
- hraje v taktech 4/4, 2/4 a 3/4
- hraje notu celou, půlovou a čtvrt'ovou
- vytleská rytmus

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na příčnou flétnu*	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Souborová hra**					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Praktická hud. výchova	1	1									
celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

* Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově a to ve skupině maximálně 3 žáků. V 1.-3. ročníku může výuka probíhat formou hry na jakýkoli dechový nástroj jako forma přípravného hudebního nástroje.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na příčnou flétnu

I.stupeň

1.ročník

Žák:

- dokáže nástroj rozebrat a složit, pojmenuje jeho jednotlivé části
- má správné návyky: postoj při hře, uvolněné držení nástroje, dechová technika, tvorba znělého tónu
- propojuje tóny v jeden melodický prvek
- hraje pomocí artikulačních slabik a dovede je používat ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- vytleská daný rytmus a nahlas počítá
- vysvětlí pojmy: repetice, primavolta, secondavolta
- zná noty celé, půlové, čtvrt'ové a půlové s tečkou
- podle svých možností zahraje jednoduché hudební útvary z paměti

2.ročník

Žák:

- rozliší a pojmenuje základní tempová a dynamická označení
- zahraje stupnici a její T5
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 a 6/8
- provádí dechová cvičení ke zlepšení práce s dechem
- elementárně ohodnotí svůj výkon
- zná a zahraje tečkovaný rytmus

3.ročník

Žák:

- hraje skladby různých stylů
- hraje nejméně 2 stupnice a jejich kvintakordy
- pozná kvalitu tónu a dokáže jej ohodnotit
- podle svých schopností zahraje z paměti skladbu zahraje z listu jednoduchou skladbu
- dokáže pracovat s dechovou oporou
- zná a hraje notu celou, půlovou, čtvrt'ovou, osminovou, osminové trioly a synkopu
- věnuje pozornost tónové kultuře
- vnímá náladu skladby a interpretuje ji elementárními výrazovými prostředky

4. ročník

Žák:

- ovládá správné držení s oporou tří bodů
- zná noty celé, půlové a čtvrt'ové a osminové
- má rozsah d1-d2 a podle svých schopností je dále rozšiřuje
- používá brániční dýchání
- hraje legato a tenuto
- rozliší takt 2/4, 4/4, 3/4, 6/8, 3/8
- hraje s doprovodem druhého nástroje
- podle svých schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu

5. ročník

Žák:

- nasadí tón s použitím artikulačních slabik kü nebo dy
- hraje v rozsahu d1-g2
- využívá při přefukování do 2.oktávy bráničního dýchání a brániční opory
- nasadí dlouhý rovný tón na 4-6 dob s použitím brániční opory
- používá rozehrávací cvičení
- zahraje nejméně stupnice D dur, G dur, F dur, Es dur a jejich akordy, dle rozsahu a schopností přidává stupnice mollové
- určuje vhodnost nádechu s ohledem na vedení fráze
- hraje bez zbytečného zvedání nehrajících prstů
- rozpoznává a hodnotí kvalitu tónu
- elementárně ohodnotí svůj hudební výkon

6. ročník

Žák:

- užívá základního dynamického odstínění
- hraje v rozsahu c1-c3
- zahraje skladby odlišných stylových žánrů dle svých možností a schopností
- hraje s doprovodem druhého nástroje
- ovládá elementární ladění
- hraje stupnice dur a moll nejméně do 4 křížků a béček a jejich kvintakordy a jejich obraty
- elementárně využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zahraje z paměti skladbu úměrnou jeho schopnostem
- čte z listu podle svých schopností

7. ročník

Žák:

- zahraje stupnice dur a moll do 4 křížků a béček, jejich kvintakordy a jejich obraty
- hraje v tónovém rozsahu c1-e3
- orientuje se ve druhé a třetí oktávě
- ovládá prstovou techniku hry dle svých možností a schopností
- ovládá elementární (oktávovou) transpozici úměrně svým schopnostem
- podle svých schopností nastuduje větší hudební formy – např. sonátu
- používá aktivně melodické ozdoby
- společně s vyučujícím se podílí na výběru repertoáru, který nastuduje
- samostatně volí prostředky interpretace (volba charakteru skladby, tempo, agogika, vystižení stylu, artikulace, tón, intonace, dynamika, prstová technika)
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření

.Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II.stupeň

1. ročník

Žák:

- aplikuje dvojité staccato podle svých schopností
- zahraje stupnice do 4 křížků a bé, dur a moll, jejich kvintakordy akordy D7 a jejich obraty
- čistě intonuje a zvládá se sám naladit podle jiného nástroje či ladičky
- používá aktivně melodické ozdoby
- orientuje se v tempech a tempových označení
- orientuje se v italském hudebním názvosloví

- nastuduje větší hudební formy (např. sonátu)
- zahraje z paměti přiměřeně obtížnou skladbu podle svých schopností
- realizuje se v hudebních tělesech a zvládne nastudovat zadané skladby
- zahraje dvojité staccato podle svých možností a schopností
- na základě znalosti hudební formy a frázování vyhledává vhodnou formu přednesu

2. ročník

Žák:

- zahraje stupnice do 4 křížků a béček, dur a moll, jejich akordy, D7 a zm. 7 a jejich obraty
- hraje v rozsahu nástroje od c1 do g3
- elementárně transponuje do jiné tóniny s ohledem na své schopnosti
- samostatně nastuduje a přednese přiměřeně obtížnou skladbu
- rozlišuje rytmické cítění charakteristických prvků různých typů skladeb
- ovládá prstovou techniku dle svých schopností
- umí aplikovat vhodnost tempa v dané skladbě
- ovládá základy jazzového frázování
- nastuduje orchestrální party přiměřené obtížnosti

3. ročník

Žák:

- zahraje stupnice do 4 křížků a 4 béček, jejich akordy, D7 a jejich obraty
- hraje v celé rozsahu nástroje (do h3) podle svých schopností
- samostatně tvoří vícehlas hry s ohledem na své schopnosti
- zahraje a nastuduje skladby odlišných stylových žánrů dle svých možností a schopností
- zvládá domácí přípravu a její principy
- na základě svých zkušeností hodnotí svůj výkon a výkon druhých
- zahraje z paměti přiměřeně obtížné dílo odpovídající jeho schopnostem
- čte z listu přiměřeně svým schopnostem

4. ročník

Žák:

- zahraje stupnice do 4 křížků a béček, jejich akordy, D7 a zm. 7 a jejich obraty v rychlejších tempech dle svých schopností
- ovládá techniku hry dvojitého staccata aplikuje jí do vybraných skladeb podle svých schopností
- aktivně rozšiřuje svůj hudební repertoár
- samostatně pracuje s barvou a kulturou tónu
- ovládá základy moderních technik podle svých schopností
- na základě svých znalostí vkusně a stylově interpretuje skladbu různých žánrů, se kterými se během studia setkal
- orientuje se v notovém zápise
- samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj, dýchání, frázování, výrazu při nácviu a interpretaci skladeb
- vytvoří si názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a

tento svůj názor zformuluje

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Soubořová hra

Předmět Soubořová hra se vyučuje od 5. ročníku prvního stupně základního studia. Žáci si osvojí návyky nezbytné pro kolektivní hru, spolupracují na společné intonaci, frázování, dynamice. V kolektivním prostředí si pěstují chuť improvizovat a experimentovat. Respektují spoluhráče na různé instrumentální úrovni, vypěstují si smysl pro kázeň a zodpovědnost za společnou práci na zkouškách a při vystoupeních. Cílem je, aby byla soubořová hra pro většinu žáků příjemné odreagování od povinností, které mají při studiu hlavního předmětu.

I. stupeň

5.ročník

Žák:

- přizpůsobí frázování a dynamiku hry podle vedoucího hráče sekce
- přiladí se k vedoucímu hráči sekce
- frázuje v hudbě populární, swingové a jazzové podle svých individuálních schopností
- zvládá elementární horizontální improvizaci v krátkém úseku skladby
- zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- orientuje se ve formě skladby podle zápisu
- vnímá kolektivní intonaci

6. ročník

Žák:

- uplatňuje se ve frázování a dynamice
- jako vedoucí nástrojové sekce zvládá horizontální improvizaci na celou formu-chorus v duchu hrané skladby

7. ročník

Žák:

- samostatně určí frázování a dynamiku své nástrojové sekce
- v souboru kombinuje improvizaci s ostatními hráči (např. „čtyřky“)

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- má základní povědomí o stylech moderní hudby
- má intonační jistotu ve své nástrojové sekci
- analyzuje part a pomůže spoluhráčům s jeho zvládnutím
- improvizuje s jistotou i v obtížnějších tóninách

2. ročník

Žák:

- spolupracuje na určení tempa skladby
- orientuje se v aranžmá a navrhuje jeho změny
- pomáhá spoluhráčům s překonáním studu při improvizaci

3. ročník

Žák:

- na základě vlastní instrumentální zkušenosti dokáže zjednodušit part pro mladší spoluhráče
- samostatně tvoří frázování své sekce a reflektuje frázování ostatních sekcí
- zvládá základy vertikální improvizace (dominantní jádra)

4. ročník

Žák:

- spolupracuje na aranžmá skladeb, jejich výběru
- je schopen vést soubor při zkoušce
- zvládá horizontální i vertikální improvizaci

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření Hra na klarinet

Učební osnovy předmětu Příprava na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- artikulovaně nasadí tón
- zná notu celou, půlovou
- hraje pomocí artikulačních slabik
- hraje v taktech 4/4, 2/4 a 3/4
- hraje notu celou, půlovou a čtvrtovou
- vytleská rytmus

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Soubořová hra					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Praktická hud. výchova	1	1									
celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově a to ve skupině maximálně 3 žáků. V 1.-3. ročníku může výuka probíhat formou hry na jakýkoli dechový nástroj jako forma přípravného hudebního nástroje.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na klarinet

I.stupeň

1.ročník

Žák:

- dokáže nástroj rozebrat a složit, pojmenuje jeho jednotlivé části
- má správné návyky:postoj při hře, uvolněné držení nástroje, dechová technika, tvorba znělého tónu
- propojuje tóny v jeden melodický prvek
- hraje pomocí artikulačních slabik a dovede je používat ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- vytleská daný rytmus a nahlas počítá
- vysvětlí pojmy:repetice, primavolta, secondavolta
- zná noty celé, půlové, čtvrtové a půlové s tečkou
- podle svých možností zahraje jednoduché hudební útvary z paměti

2.ročník

Žák:

- rozliší a pojmenuje základní tempová a dynamická označení
- zahraje stupnici a její T5
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 a 6/8
- provádí dechová cvičení ke zlepšení práce s dechem
- elementárně ohodnotí svůj výkon
- zná a zahraje tečkovaný rytmus

3.ročník

Žák:

- hraje skladby různých stylů
- hraje nejméně 2 stupnice a jejich kvintakordy
- pozná kvalitu tónu a dokáže jej ohodnotit
- podle svých schopností zahraje z paměti skladbu zahraje z listu jednoduchou skladbu
- dokáže pracovat s dechovou oporou
- zná a hraje notu celou, půlovou, čtvrtovou, osminovou, osminové trioly a synkopu
- věnuje pozornost tónové kultuře
- vnímá náladu skladby a interpretuje ji elementárními výrazovými prostředky

4.ročník:

Žák:

- uplatňuje základní údržbu klarinetu, správné nasazení a údržbu plátku
- umí základní hmatový rejstřík klarinetu od e – b¹
- využívá základy žeberně bránicového dýchání
- zahraje jednoduché skladby podle svých schopností
- nasadí tón

5.ročník:

Žák:

- provede přechod ze šalmajového do klarinetového rejstříku
- využívá rozsah nástroje od e do a²
- zahraje stupnice durové a mollové do 2 křížků a bé a jejich akordy a obraty
- zahraje skladby přiměřené jeho schopnostem

6.ročník

Žák:

- je schopen jemného nasazení tónu
- ovládá postavení jazyka a základní artikulace
- zahraje durové a mollové stupnice a akordy do 3 křížků a bé
- zahraje složitější rytmy - jako tečkované, synkopy a trioly
- zahraje z paměti dle svých schopností a dovedností

7.ročník

Žák:

- využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- hraje v celém rozsahu nástroje od $e - c^3$
- zahraje všechny durové, mollové stupnice, akordy, zm^7 a D^7 do 4 křížků a bémek
- využívá frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje podle svých individuálních schopností
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností
- elementárně transponuje úměrně svým schopnostem
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II.stupeň

1. ročník

Žák:

- šetrně pečuje o nástroj
- zahraje všechny durové, mollové stupnice, akordy, zm^7 a D^7 do 5 křížků a bémek podle svých schopností
- použije dechová cvičení a uvědoměle pracuje s nátiskem pro zlepšení kvality tónu

2. ročník

Žák:

- zahraje všechny durové, mollové stupnice, akordy, zm^7 a D^7 do 6 křížků a bémek
- charakterizuje poznatky o interpretaci tanečních rytmtů, jazzové a swingové hudby
- transponuje in C dle svých schopností
- hraje v celém rozsahu nástroje od $e - c^3$
- rozpozná kvalitu tónu a umí jej ohodnotit

3. ročník

Žák:

- orientuje se v notovém zápise
- zahraje všechny durové, mollové stupnice, akordy, zm^7 a D^7 do 7 křížků a bémek
- vyjmenuje příklady klarinetové literatury, známé souborech a interprety
- samostatně kriticky hodnotí hudbu

4. ročník

Žák:

- uplatní všechny doposud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje hraje v celém rozsahu nástroje od $e - g^3$
- zahraje chromatickou stupnici
- použije technické dovednosti hraním všech stupnic v různých artikulacích a tempech
- samostatně řeší problematiku nástrojové techniky: dýchání, frázování
- samostatně se rozehraje, cvičí a pracuje na vlastním zdokonalení
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- samostatně pracuje na interpretaci skladby s doprovodem
- obhájí vlastní názor na hudbu a samostatně vyhledává skladby dle vlastního výběru
- vyjádří vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Souborová hra

Předmět Souborová hra se vyučuje od 5. ročníku prvního stupně základního studia. Žáci si osvojí návyky nezbytné pro kolektivní hru, spolupracují na společné intonaci, frázování, dynamice. V kolektivním prostředí si pěstují chuť improvizovat a experimentovat. Respektují spoluhráče na různé instrumentální úrovni, vypěstují si smysl pro kázeň a zodpovědnost za společnou práci na zkouškách a při vystoupeních. Cílem je, aby byla souborová hra pro většinu žáků příjemné odreagování od povinností, které mají při studiu hlavního předmětu.

I. stupeň

5.ročník

Žák:

- přizpůsobí frázování a dynamiku hry podle vedoucího hráče sekce
- přiladí se k vedoucímu hráči sekce
- frázuje v hudbě populární, swingové a jazzové podle svých individuálních schopností
- zvládá elementární horizontální improvizaci v krátkém úseku skladby
- zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- orientuje se ve formě skladby podle zápisu
- vnímá kolektivní intonaci

6. ročník

Žák:

- uplatňuje se ve frázování a dynamice
- jako vedoucí nástrojové sekce zvládá horizontální improvizaci na celou formu-chorus v duchu hrané skladby

7. ročník

Žák:

- samostatně určí frázování a dynamiku své nástrojové sekce
- v souboru kombinuje improvizaci s ostatními hráči (např. „čtyřky“)

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- má základní povědomí o stylech moderní hudby
- má intonační jistotu ve své nástrojové sekci
- analyzuje part a pomůže spoluhráčům s jeho zvládnutím
- improvizuje s jistotou i v obtížnějších tóninách

2. ročník

Žák:

- spolupracuje na určení tempa skladby
- orientuje se v aranžmá a navrhuje jeho změny
- pomáhá spoluhráčům s překonáním studu při improvizaci

3. ročník

Žák:

- na základě vlastní instrumentální zkušenosti dokáže zjednodušit part pro mladší spoluhráče
- samostatně tvoří frázování své sekce a reflektuje frázování ostatních sekcí
- zvládá základy vertikální improvizace (dominantní jádra)

4. ročník

Žák:

- spolupracuje na aranžmá skladeb, jejich výběru
- je schopen vést soubor při zkoušce
- zvládá horizontální i vertikální improvizaci

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření Hra na saxofon

Učební osnovy předmětu Příprava na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- artikulovaně nasadí tón
- zná notu celou, půlovou
- hraje pomocí artikulačních slabik
- hraje v taktech 4/4, 2/4 a 3/4
- hraje notu celou, půlovou a čtvrtovou
- vytleská rytmus

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na saxofon	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Souborová hra					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Praktická hud. výchova	1	1									
celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově a to ve skupině maximálně 3 žáků. V 1.-3. ročníku může výuka probíhat formou hry na jakýkoli dechový nástroj jako forma přípravného hudebního nástroje.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na saxofon

I.stupeň

1.ročník

Žák:

- dokáže nástroj rozebrat a složit, pojmenuje jeho jednotlivé části
- má správné návyky: postoj při hře, uvolněné držení nástroje, dechová technika, tvorba znělého tónu
- propojuje tóny v jeden melodický prvek
- hraje pomocí artikulačních slabik a dovede je používat ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- vytleská daný rytmus a nahlas počítá
- vysvětlí pojmy: repetice, primavolta, secondavolta
- zná noty celé, půlové, čtvrtové a půlové s tečkou
- podle svých možností zahraje jednoduché hudební útvary z paměti

2.ročník

Žák:

- rozliší a pojmenuje základní tempová a dynamická označení
- zahraje stupnici a její T5
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 a 6/8
- provádí dechová cvičení ke zlepšení práce s dechem
- elementárně ohodnotí svůj výkon
- zná a zahraje tečkovaný rytmus

3.ročník

Žák:

- hraje skladby různých stylů
- hraje nejméně 2 stupnice a jejich kvintakordy
- pozná kvalitu tónu a dokáže jej ohodnotit
- podle svých schopností zahraje z paměti skladbu zahraje z listu jednoduchou skladbu
- dokáže pracovat s dechovou oporou
- zná a hraje notu celou, půlovou, čtvrt'ovou, osminovou, osminové trioly a synkopu
- věnuje pozornost tónové kultuře
- vnímá náladu skladby a interpretuje ji elementárními výrazovými prostředky

4. ročník:

Žák:

- sestaví a uplatňuje základní údržbu saxofonu a správné nasazení a údržbu plátku
- umí základní hmatový rejstřík saxofonu od c^1 – c^2
- využívá základy žeberně bránicového dýchání
- zahraje jednoduché skladby dle svých možností a schopností

5. ročník

Žák:

- předvede přechod z první oktávy do druhé oktávy
- hraje v rozsahu nástroje od b – a2
- hraje durové, mollové stupnice, akordy a jejich obraty do dvou křížků a bé
- zahraje jednoduché přednesové skladby přiměřené obtížnosti a podle svých schopností

6. ročník

Žák:

- jemně nasadí tón
- využívá dynamiku, tempové rozlišení
- ovládá postavení jazyka a základní artikulace
- hraje durové, mollové stupnice, akordy a jejich obraty do 3 křížků a 3 bé
- hraje složitější rytmy jako tečkované, synkopy a trioly

7. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- hraje v rozsahu nástroje od b – c3
- hraje všechny durové, mollové stupnice, akordy, zm7 a D 7 do 4 křížků a bécěk
- využívá frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje podle svých individuálních schopností
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností
- elementárně transponuje úměrně svým schopnostem
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
-

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 2 skladby podle svého zaměření.

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II.stupeň

1. ročník

Žák:

- šetrně pečuje o nástroj
- zahraje všechny durové, mollové stupnice, akordy, zm7 a D 7 do 5 křížků a bécěk
- využívá dechová cvičení a uvědoměle pracuje s nátlakem pro zlepšení kvality tónu

2. ročník

Žák:

- zahraje všechny durové, mollové stupnice, akordy, zm7 a D 7 do 6 křížků a bécěk
- objasní problematiku pětitéonových stupnic: durová a mollová pentatonika do 2 křížků a bécěk – úvod do improvizace
- charakterizuje poznatky o interpretaci tanečních rytmy, jazzové a swingové hudby
- podle svých možností transponuje in C
- hraje v rozsahu nástroje od b – e³
- samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj

3. ročník

Žák:

- orientuje se v notovém zápise
- hraje všechny durové, mollové stupnice, akordy, zm7 a D 7 do 7 křížků a bécěk
- objasní problematiku pětitéonových stupnic: durová a mollová pentatonika do 3 křížků a bécěk

- vyjmenuje příklady základní saxofonové literatury, známých souborů a interpretů
- kriticky hodnotí hudbu

4. ročník

Žák:

- uplatní všechny doposud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje
- hraje v rozsahu nástroje od b – fis3
- hraje chromatickou stupnici
- uplatní technické dovednosti získané hraním všech stupnic v různých artikulacích a tempech
- objasní problematiku bluesových a pětiténových stupnic: durová a mollová pentatonika do 4 křížků a bécěk
- samostatně řeší problematiku nástrojové techniky: dýchání, frázování
- samostatně se rozehraje, cvičí a pracuje na vlastním zdokonalení
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- samostatně pracuje na interpretaci skladby s doprovodem
- vyjádří vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Souborová hra

Předmět Souborová hra se vyučuje od 5. ročníku prvního stupně základního studia. Žáci si osvojí návyky nezbytné pro kolektivní hru, spolupracují na společné intonaci, frázování, dynamice. V kolektivním prostředí si pěstují chuť improvizovat a experimentovat. Respektují spoluhráče na různé instrumentální úrovni, vypěstují si smysl pro kázeň a zodpovědnost za společnou práci na zkouškách a při vystoupeních. Cílem je, aby byla souborová hra pro většinu žáků příjemné odreagování od povinností, které mají při studiu hlavního předmětu.

I. stupeň

5.ročník

Žák:

- přizpůsobí frázování a dynamiku hry podle vedoucího hráče sekce
- přiladí se k vedoucímu hráči sekce
- frázuje v hudbě populární, swingové a jazzové podle svých individuálních schopností
- zvládá elementární horizontální improvizaci v krátkém úseku skladby
- zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- orientuje se ve formě skladby podle zápisu

- vnímá kolektivní intonaci

6. ročník

Žák:

- uplatňuje se ve frázování a dynamice
- jako vedoucí nástrojové sekce zvládá horizontální improvizaci na celou formu-chorus v duchu hrané skladby

7. ročník

Žák:

- samostatně určí frázování a dynamiku své nástrojové sekce
- v souboru kombinuje improvizaci s ostatními hráči (např. „čtyřky“)

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- má základní povědomí o stylech moderní hudby
- má intonační jistotu ve své nástrojové sekci
- analyzuje part a pomůže spoluhráčům s jeho zvládnutím
- improvizuje s jistotou i v obtížnějších tóninách

2. ročník

Žák:

- spolupracuje na určení tempa skladby
- orientuje se v aranžmá a navrhuje jeho změny
- pomáhá spoluhráčům s překonáním studu při improvizaci

3. ročník

Žák:

- na základě vlastní instrumentální zkušenosti dokáže zjednodušit part pro mladší spoluhráče
- samostatně tvoří frázování své sekce a reflektuje frázování ostatních sekcí
- zvládá základy vertikální improvizace (dominantní jádra)

4. ročník

Žák:

- spolupracuje na aranžmá skladeb, jejich výběru
- je schopen vést soubor při zkoušce
- zvládá horizontální i vertikální improvizaci

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření Hra na trubku

Učební osnovy předmětu Příprava na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- artikulovaně nasadí tón
- zná notu celou, půlovou
- hraje pomocí artikulačních slabik
- hraje v taktech 4/4, 2/4 a 3/4
- hraje notu celou, půlovou a čtvrtovou
- vytleská rytmus

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na trubku	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Souborová hra					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Praktická hud. výchova	1	1									
celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově a to ve skupině maximálně 3 žáků. V 1.-3. ročníku může výuka probíhat formou hry na jakýkoli dechový nástroj jako forma přípravného hudebního nástroje.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na trubku

I.stupeň

1.ročník

Žák:

- dokáže nástroj rozebrat a složit, pojmenuje jeho jednotlivé části
- má správné návyky: postoj při hře, uvolněné držení nástroje, dechová technika, tvorba znělého tónu
- propojuje tóny v jeden melodický prvek
- hraje pomocí artikulačních slabik a dovede je používat ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- vytleská daný rytmus a nahlas počítá
- vysvětlí pojmy: repetice, primavolta, secondavolta
- zná noty celé, půlové, čtvrtové a půlové s tečkou
- podle svých možností zahraje jednoduché hudební útvary z paměti

2.ročník

Žák:

- rozliší a pojmenuje základní tempová a dynamická označení
- zahraje stupnici a její T5
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 a 6/8
- provádí dechová cvičení ke zlepšení práce s dechem
- elementárně ohodnotí svůj výkon
- zná a zahraje tečkovaný rytmus

3.ročník

Žák:

- hraje skladby různých stylů
- hraje nejméně 2 stupnice a jejich kvintakordy
- pozná kvalitu tónu a dokáže jej ohodnotit
- podle svých schopností zahraje z paměti skladbu zahraje z listu jednoduchou skladbu
- dokáže pracovat s dechovou oporou
- zná a hraje notu celou, půlovou, čtvrtovou, osminovou, osminové trioly a synkopu
- věnuje pozornost tónové kultuře
- vnímá náladu skladby a interpretuje ji elementárními výrazovými prostředky

4. ročník

Žák:

- žák disponuje znalostmi k dodržování správného způsobu hry (postoj, držení nástroje, dýchání, tvoření tónu, artikulace)
- hraje na nátrubek
- zahraje v rozsahu minimálně oktávy a zahraje dlouhé tóny odpovídající kvality
- dbá na správné posazení nátrubku na rtech
- zahraje z paměti lidovou píseň
- pokud to rozsah umožňuje hraje durovou stupnici s tónickým kvintakordem
- dbá na kvalitu tónu
- rozšiřuje svůj rozsah a to zejména směrem dolů
- uvědomuje si tepové rozdíly
- zná zásady přípravy do výuky

5. ročník

Žák:

- samostatně užívá nátisková cvičení pro zlepšení své nátiskové kondice
- kontroluje správný způsob hry a tvoření tónu (bzučení rty, hra na nátrubek, nasazení)
- hraje legato i u vyšších intervalů
- zvládá zesilování a zeslabování dlouhých tónů
- rozšiřuje svůj rozsah směrem nahoru (dle individuálních možností)
- disponuje hrou staccato, tenuto
- zahraje skladby delšího charakteru (3 – 5 řádků)

- podle sluchu zopakuje na nástroj jednoduchý motiv
- hraje lidové písně v několika základních tóninách (alespoň třech)
- vytleská rytmické útvary s užitím šestnáctinových not , synkop, různých tečkových rytmů

6. ročník

Žák:

- plně využívá bráničního dýchání pro tvorbu tónu a práci s rozsahem
- pracuje při přednesu s melodickými ozdobami
- zahraje durovou a mollovou stupnici včetně tónického kvintakordu
- při hře používá široké spektrum dynamických a artikulačních znamének a dokáže vystihnout náladu skladby
- umí postavit a zahrát dominantní septakord v rámci svého rozsahu
- hraje z paměti skladbu adekvátní k jeho hráčské vyspělosti
- u durových stupnic zahraje i dominantní septakord, který hraje v mezích svého rozsahu
- nastuduje skladby různých slohových období a klade důraz na vhodnou interpretaci
- s pomocí využití audiovizuální techniky prohlubuje svůj vztah k oboru , který studuje

7. ročník

Žák:

- při hře používá výrazové prostředky (dynamika, frázování, výslovnost)
- dokáže hrát z listu skladby náročností spadající do 5. ročníku
- vkusně používá vibráto v rámci přednesu
- zahraje zmenšený septakord
- část svého absolventského výkonu zahraje z paměti
- využívá všech přednesových prostředků k dosažení maximálního přednesového výkonu
- ovládá elementární transpozici
- samostatně nastuduje skladbu přiměřené obtížnosti

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření

.Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- Hraje stupnice v různých rytmech a rychlejších tempech
- hraje všechny základních akordů, včetně dominantního septakordu, zmenšeného a zvětšeného
- využívá prvky jazzu dle svých schopností
- dle učitelových pokynů využívá nástroje křídlovka a kornet k interpretaci

daného hudebního stylu.

- rozliší jednotlivé druhy interpretace dle stylu skladby (dixieland, blues, swing, bebop, jazz-rock).
- horu akordů využívá k prohloubení znalostí harmonie a orientaci v tonálním zakotvení skladby
- v klasické hudbě rozlišuje interpretační požadavky jednotlivých období
- transponuje jednoduchou melodii in C, in A
- hraje staccato jednoduchým způsobem

2. ročník

Žák:

- vhodně vystihne způsob provedení interpretované skladby
- využívá pomocné techniky pro hru z paměti
- transponuje in D
- hraje násobná staccata
- na základě harmonie vytvoří jednoduché sólo přiměřené délky
- využívá různých interpretačních prostředků – frulato, glissando, liptril
- při hře z listu dbá na metrickou pravidelnost, vyhledává fráze a a orientuje se v notovém zápise
- na základě daného hudebního tématu a harmonických funkcí rozvíjí vlastní námět a to jak melodicky, tak rytmicky
- si připraví jednoduché sólo do dané skladby

3. ročník

Žák:

- samostatně nastuduje skladbu přiměřené obtížnosti
- má znalosti ohledně vypořádávání se s trémou a etiky veřejného vystupování
- seznamování se s nástrojem piccolo trubka (pokud je dostatečně nátiskově a technicky vyzrálý)
- transponuje in Es
- poznatky získané poslechem aplikuje na vlastní interpretaci
- orientuje se v notovém zápise a samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně péče o nástroj

4. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje
- aktivně se podílí na přípravě svého absolventského koncertu (výběr repertoáru, nastudování)
- zahraje (dle svého výběru) alespoň jednu skladbu ze svého absolventského repertoáru z paměti
- vytvoří si názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor zformuluje
- samostatně řeší problematiku dýchání, frázování a agogiky

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Souborová hra

Předmět Souborová hra se vyučuje od 5. ročníku prvního stupně základního studia. Žáci si osvojí návyky nezbytné pro kolektivní hru, spolupracují na společné intonaci, frázování, dynamice. V kolektivním prostředí si pěstují chuť improvizovat a experimentovat. Respektují spoluhráče na různé instrumentální úrovni, vypěstují si smysl pro kázeň a zodpovědnost za společnou práci na zkouškách a při vystoupeních. Cílem je, aby byla souborová hra pro většinu žáků příjemné odreagování od povinností, které mají při studiu hlavního předmětu.

I. stupeň

5.ročník

Žák:

- přizpůsobí frázování a dynamiku hry podle vedoucího hráče sekce
- přiladí se k vedoucímu hráči sekce
- frázuje v hudbě populární, swingové a jazzové podle svých individuálních schopností
- zvládá elementární horizontální improvizaci v krátkém úseku skladby
- zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- orientuje se ve formě skladby podle zápisu
- vnímá kolektivní intonaci

6. ročník

Žák:

- uplatňuje se ve frázování a dynamice
- jako vedoucí nástrojové sekce zvládá horizontální improvizaci na celou formu-chorus v duchu hrané skladby

7. ročník

Žák:

- samostatně určí frázování a dynamiku své nástrojové sekce
- v souboru kombinuje improvizaci s ostatními hráči (např. „čtyřky“)

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- má základní povědomí o stylech moderní hudby
- má intonační jistotu ve své nástrojové sekci
- analyzuje part a pomůže spoluhráčům s jeho zvládnutím
- improvizuje s jistotou i v obtížnějších tóninách

2. ročník

Žák:

- spolupracuje na určení tempa skladby
- orientuje se v aranžmá a navrhuje jeho změny
- pomáhá spoluhráčům s překonáním studu při improvizaci

3. ročník

Žák:

- na základě vlastní instrumentální zkušenosti dokáže zjednodušit part pro mladší spoluhráče
- samostatně tvoří frázování své sekce a reflektuje frázování ostatních sekcí
- zvládá základy vertikální improvizace (dominantní jádra)

4. ročník

Žák:

- spolupracuje na aranžmá skladeb, jejich výběru
- je schopen vést soubor při zkoušce
- zvládá horizontální i vertikální improvizaci

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření Hra na lesní roh

Učební osnovy předmětu Příprava na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- artikulovaně nasadí tón
- zná notu celou, půlovou
- hraje pomocí artikulačních slabik
- hraje v taktech 4/4, 2/4 a 3/4
- hraje notu celou, půlovou a čtvrtovou
- vytleská rytmus

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na lesní roh	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Souborová hra					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Praktická hud. výchova	1	1									
celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově a to ve skupině maximálně 3 žáků. V 1.-3. ročníku může výuka probíhat formou hry na jakýkoli dechový nástroj jako forma přípravného hudebního nástroje.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na lesní roh

I. stupeň

1.ročník

Žák:

- dokáže nástroj rozebrat a složit, pojmenuje jeho jednotlivé části
- má správné návyky: postoj při hře, uvolněné držení nástroje, dechová technika, tvorba znělého tónu
- propojuje tóny v jeden melodický prvek
- hraje pomocí artikulačních slabik a dovede je používat ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- vytleská daný rytmus a nahlas počítá
- vysvětlí pojmy: repetice, primavolta, secondavolta
- zná noty celé, půlové, čtvrtové a půlové s tečkou
- podle svých možností zahraje jednoduché hudební útvary z paměti

2.ročník

Žák:

- rozliší a pojmenuje základní tempová a dynamická označení

- zahraje stupnici a její T5
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 a 6/8
- provádí dechová cvičení ke zlepšení práce s dechem
- elementárně ohodnotí svůj výkon
- zná a zahraje tečkovaný rytmus

3.ročník

Žák:

- hraje skladby různých stylů
- hraje nejméně 2 stupnice a jejich kvintakordy
- pozná kvalitu tónu a dokáže jej ohodnotit
- podle svých schopností zahraje z paměti skladbu zahraje z listu jednoduchou skladbu
- dokáže pracovat s dechovou oporou
- zná a hraje notu celou, půlovou, čtvrtovou, osminovou, osminové trioly a synkopu
- věnuje pozornost tónové kultuře
- vnímá náladu skladby a interpretuje ji elementárními výrazovými prostředky

4. ročník:

Žák:

- navazuje na znalosti notace a hry na dechový nástroj ze studia přípravného nástroje
- praktikuje hru na nátrubek
- disponuje základními znalostmi o hře na lesní roh (postoj (posez), držení nástroje, dýchání, tvoření tónu, nasazení)
- nasazuje tón na slabiku Tý, Dý
- zahraje v rozsahu minimálně oktávy
- dbá na kvalitu tónu
- hraje stupnice a tónické kvintakordy, vyplývající z jeho rozsahových možností
- orientuje se v jednoduchých notových útvarech a v jejich notovém zápisu
- hraje jednoduché lidové písně z paměti a dbá na kultivovaný projev
- uvědomuje si tempové rozdíly
- pokud to rozsah umožňuje hraje durovou stupnici s tónickým kvintakordem
- zná metody správné přípravy do výuky

5. ročník:

Žák:

- samostatně užívá nátisková cvičení pro zlepšení své nátiskové kondice (retní vazby)
- kontroluje správný způsob hry a tvoření tónu (bzučení rty, hra na nátrubek, nasazení)
- hraje mollovou stupnici a tónický kvintakord
- vytleská rytmické útvary s užitím šestnáctinových not , synkop, různých tečkovaných rytmů
- hraje legato i u vyšších intervalů
- rozšiřuje svůj rozsah zejména směrem dolů dle svých individuálních možností
- hraje staccato, tenuto

- přednese i skladby delšího charakteru (3 – 5 řádků)
- ovládá zesilování a zeslabování dlouhých tónů
- podle sluchu zopakuje na nástroj jednoduchý motiv
- hraje lidové písně v několika základních tóninách (alespoň třech)

6. ročník:

Žák:

- plně využívá bráničního dýchání pro tvorbu tónu a práci s rozsahem
- při přednesu pracuje s melodickými ozdobami
- zahraje durovou a mollovou stupnici včetně tónického kvintakordu
- při hře používá široké spektrum dynamických a artikulačních znamének a vystihne náladu skladby
- postaví a zahraje dominantní septakord v rámci svého rozsahu
- hraje z paměti skladbu adekvátní k jeho hráčské vyspělosti
- u durových stupnic hraje i dominantní septakord, který hraje v mezích rozsahu
- nastuduje skladby různých slohových období a klade důraz na vhodnou interpretaci
- pomocí využití audiovizuální techniky prohlubuje svůj vztah k oboru, který studuje

7. ročník:

Žák:

- při hře používá výrazové prostředky (dynamika, frázování, výslovnost)
- zahraje z listu skladby náročností spadající do 5. ročníku
- hraje zmenšený septakord
- využívá náhradních prstokladů
- část svého absolventského výkonu zahraje z paměti
- využívá všech přednesových prostředků k dosažení maximálního přednesového výkonu
- ovládá elementární transpozici
- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování v celém rozsahu nástroje

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II. stupeň

1. ročník:

Žák:

- vystihne vhodný způsob provedení interpretované skladby
- využívá pomocné techniky pro zapamatování skladby
- hraje všechny základní akordy, včetně dominantního septakordu, zmenšeného

a zvětšeného

- při hře z listu dbá na metrickou pravidelnost, vyhledává fráze a orientuje se v notovém zápise
- na základě daného hudebního tématu a harmonických funkcí rozvíjí vlastní námět a to jak melodicky, tak rytmicky
- má znalosti ohledně vypořádávání se s trémou a etiky veřejného vystupování
- poznatky získané poslechem aplikuje na vlastní interpretaci
- využívá všechny získané znalosti a dovednosti při hře
- zahraje stupnici i akord minimálně přes 2 oktávy v různých dynamických a rytmických variantách
- hraje jednoduché staccato v rychlém tempu
- využívá dynamické a výrazové prostředky
- stará se o funkční stav nástroje (čištění, mazání)
- používá B ladění -pokud má nástroj s B ventilem

2. ročník:

Žák:

- má intonační jistotu v nízké a vysoké poloze dle svých individuálních možností
- ve skladbě hraje jednoduché melodické ozdoby
- hraje násobné staccato
- využívá nástroj ve všech dynamických rovinách
- samostatně připravuje na různé hudební projekty (koncert, soubor, orchestr)

3. ročník:

Žák:

- vytváří si názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů
- transponuje podle náslechu jednoduchou melodii, alespoň do tří jiných tónin
- pracuje na odlehčení způsobu hry
- zahraje z paměti skladbu odpovídající úrovni
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj, dýchání, frázování, výrazu při nácviu a interpretaci skladeb

4. ročník:

Žák:

- uplatňuje všechny získané znalosti a dovednosti při hře
- podílí se na tvorbě svého absolventského programu
- hraje skladby odpovídající úrovni s přihlédnutím na schopnosti žáka
- samostatně pracuje na interpretaci skladby
- samostatně pracuje s barvou a kulturou tónu
- vytvoří si názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor zformuluje

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Soubořová hra

Předmět Soubořová hra se vyučuje od 5. ročníku prvního stupně základního studia. Žáci si osvojí návyky nezbytné pro kolektivní hru, spolupracují na společné intonaci, frázování, dynamice. V kolektivním prostředí si pěstují chuť improvizovat a experimentovat. Respektují spoluhráče na různé instrumentální úrovni, vypěstují si smysl pro kázeň a zodpovědnost za společnou práci na zkouškách a při vystoupeních. Cílem je, aby byla soubořová hra pro většinu žáků příjemné odreagování od povinností, které mají při studiu hlavního předmětu.

I. stupeň

5. ročník

Žák:

- přizpůsobí frázování a dynamiku hry podle vedoucího hráče sekce
- přiladí se k vedoucímu hráči sekce
- frázuje v hudbě populární, swingové a jazzové podle svých individuálních schopností
- zvládá elementární horizontální improvizaci v krátkém úseku skladby
- zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- orientuje se ve formě skladby podle zápisu
- vnímá kolektivní intonaci

6. ročník

Žák:

- uplatňuje se ve frázování a dynamice
- jako vedoucí nástrojové sekce zvládá horizontální improvizaci na celou formu-chorus v duchu hrané skladby

7. ročník

Žák:

- samostatně určí frázování a dynamiku své nástrojové sekce
- v souboři kombinuje improvizaci s ostatními hráči (např. „čtyřky“)

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- má základní povědomí o stylech moderní hudby
- má intonační jistotu ve své nástrojové sekci
- analyzuje part a pomůže spoluhráčům s jeho zvládnutím
- improvizuje s jistotou i v obtížnějších tóninách

2. ročník

Žák:

- spolupracuje na určení tempa skladby
- orientuje se v aranžmá a navrhuje jeho změny
- pomáhá spoluhráčům s překonáním studu při improvizaci

3. ročník

Žák:

- na základě vlastní instrumentální zkušenosti dokáže zjednodušit part pro mladší spoluhráče
- samostatně tvoří frázování své sekce a reflektuje frázování ostatních sekcí
- zvládá základy vertikální improvizace (dominantní jádra)

4. ročník

Žák:

- spolupracuje na aranžmá skladeb, jejich výběru
- je schopen vést soubor při zkoušce
- zvládá horizontální i vertikální improvizaci

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření Hra na tenor (baryton)

Učební osnovy předmětu Příprava na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- artikulovaně nasadí tón
- zná notu celou, půlovou
- hraje pomocí artikulačních slabik
- hraje v taktech 4/4, 2/4 a 3/4
- hraje notu celou, půlovou a čtvrt'ovou
- vytleská rytmus

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na tenor (baryton)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Souborová hra					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Praktická hud. výchova	1	1									
celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově a to ve skupině maximálně 3 žáků. V 1.-3. ročníku může výuka probíhat formou hry na jakýkoli dechový nástroj jako forma přípravného hudebního nástroje.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na tenor (baryton)

I.stupeň

1.ročník

Žák:

- dokáže nástroj rozebrat a složit, pojmenuje jeho jednotlivé části
- má správné návyky:postoj při hře, uvolněné držení nástroje, dechová technika, tvorba znělého tónu
- propojuje tóny v jeden melodický prvek
- hraje pomocí artikulačních slabik a dovede je používat ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- vytleská daný rytmus a nahlas počítá
- vysvětlí pojmy:repetice, primavolta, secondavolta
- zná noty celé, půlové, čtvrt'ové a půlové s tečkou
- podle svých možností zahraje jednoduché hudební útvary z paměti

2.ročník

Žák:

- rozliší a pojmenuje základní tempová a dynamická označení
- zahraje stupnici a její T5
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 a 6/8
- provádí dechová cvičení ke zlepšení práce s dechem
- elementárně ohodnotí svůj výkon
- zná a zahraje tečkovaný rytmus

3.ročník

Žák:

- hraje skladby různých stylů
- hraje nejméně 2 stupnice a jejich kvintakordy
- pozná kvalitu tónu a dokáže jej ohodnotit
- podle svých schopností zahraje z paměti skladbu zahraje z listu jednoduchou skladbu
- dokáže pracovat s dechovou oporou
- zná a hraje notu celou, půlovou, čtvrtovou, osminovou, osminové trioly a synkopu
- věnuje pozornost tónové kultuře
- vnímá náladu skladby a interpretuje ji elementárními výrazovými prostředky

4. ročník

Žák:

- zahraje v rozsahu minimálně oktávy
- nasazuje tón na slabiku Tá, Dá
- disponuje základními znalostmi o hře na baryton (postoj, posez) , držení nástroje, dýchání, tvoření tónu, nasazení)
- hraje na nátrubek
- dbá na kvalitu tónu
- orientuje se ve formě skladby
- orientuje se v jednoduchých notových útvarech a v jejich notovém zápisu
- zvládá zesilování a zeslabování dlouhých tónů
- uvědomuje si tempové rozdíly
- pokud to rozsah umožňuje hraje durovou stupnici s tónickým kvintakordem
- zná metody správné přípravy do výuky

5. ročník

Žák:

- samostatně užívá nátlaková cvičení pro zlepšení své nátlakové kondice
- vytleská rytmické útvary s užitím šestnáctinových not , synkop, různých tečkovaných modelů
- kontroluje správný způsob hry a tvoření tónu (bzučení rty, hra na nátrubek, nasazení)
- hraje legato i u vyšších intervalů
- využívá dynamických prostředků
- rozšiřuje svůj rozsah oběma směry (dle individuálních možností)

- hraje staccato, tenuto
- zahraje i skladby delšího charakteru (3 – 5 řádků)
- podle sluchu zopakuje na nástroj jednoduchý motiv
- hraje lidové písně v několika základních tóninách (alespoň třech)

6. ročník

Žák:

- hraje z listu skladby ze 4. a 5. ročníku
- hraje skladby technicky náročnějšího charakteru
- hraje nátisková cvičení a tím zvyšuje své hráčské schopnosti
- zná notaci basového klíče
- využívá správného způsobu dýchání k lepšímu využití hry ve spodních i horním registru
- hraje dominantní septakord podle svého rozsahu

7. ročník

Žák:

- prohlubuje své nátiskové schopnosti
- zná artikulační znaménka a umí je používat
- tvoří legata i u vyšších intervalů, podle svých schopností
- hraje danou látku i v rychlejších tempech
- část svého absolventského vystoupení zahraje z paměti
- disponuje znalostí základních hudebních pojmů, které se nejčastěji objevují
- ovládá elementární transpozici
- využívá frázování, agogiku, dynamiku podle svých schopností
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- využívá všechny dosud získané dovednosti

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- vyhledává pomocné techniky pro zapamatování skladby
- stupnice hraje přes 2 oktávy, dle svých rozsahových možností
- hraje všechny základní akordy, včetně dominantního septakordu, zmenšeného a zvětšeného
- hraje z houslového i basového klíče
- při hře z listu dbá na metrickou pravidelnost, vyhledává fráze a orientuje se v

notovém zápise

- využívá svých znalostí ohledně vypořádávání se s trémou a etiky veřejného vystupování
- hraje jednoduché staccato v rychlém tempu
- hraje i složitější rytmické modely

2. ročník

Žák:

- na základě daného hudebního tématu a harmonických funkcí rozvíjí vlastní námět a to jak melodicky, tak rytmicky
- vytváří si svou domácí diskografii a tím i přehled o různých interpretech a jejich nahrávkách
- hraje násobné staccato
- na základě harmonie vytvoří jednoduché sólo přiměřené délky
- poznatky získané poslechem aplikuje na vlastní interpretaci
- zahraje lidovou píseň alespoň ve 3 tóninách
- vytváří si vlastní notový archiv
- využívá audiovizuálních pomůcek a počítače ke cvičení

3. ročník

Žák:

- má intonační jistotu v okrajových polohách
- hraje z listu skladby 1. ročníku druhého cyklu
- ovládá nástroj ve všech dynamických rovinách a to i v okrajových polohách
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky, včetně základní péče o nástroj
- poznatky získané z poslechu aplikuje při cvičení
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu

4. ročník

Žák:

- žák se podílí na přípravě svého absolventského programu
- hraje alespoň jednu skladbu dle svého výběru z paměti
- své dovednosti plně využívá v souborové a orchestrální hře
- vytvoří si názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor zformuluje
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- využívá správného dýchání, frázování, agogiky podle svých schopností

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Souborová hra

Předmět Souborová hra se vyučuje od 5. ročníku prvního stupně základního studia. Žáci si osvojí návyky nezbytné pro kolektivní hru, spolupracují na společné intonaci, frázování, dynamice. V kolektivním prostředí si pěstují chuť improvizovat a experimentovat. Respektují spoluhráče na různé instrumentální úrovni, vypěstují si smysl pro kázeň a zodpovědnost za společnou práci na zkouškách a při vystoupeních. Cílem je, aby byla souborová hra pro většinu žáků příjemné odreagování od povinností, které mají při studiu hlavního předmětu.

I. stupeň

5.ročník

Žák:

- přizpůsobí frázování a dynamiku hry podle vedoucího hráče sekce
- přiladí se k vedoucímu hráči sekce
- frázuje v hudbě populární, swingové a jazzové podle svých individuálních schopností
- zvládá elementární horizontální improvizaci v krátkém úseku skladby
- zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- orientuje se ve formě skladby podle zápisu
- vnímá kolektivní intonaci

6. ročník

Žák:

- uplatňuje se ve frázování a dynamice
- jako vedoucí nástrojové sekce zvládá horizontální improvizaci na celou formu-chorus v duchu hrané skladby

7. ročník

Žák:

- samostatně určí frázování a dynamiku své nástrojové sekce
- v souboru kombinuje improvizaci s ostatními hráči (např. „čtyřky“)

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- má základní povědomí o stylech moderní hudby
- má intonační jistotu ve své nástrojové sekci
- analyzuje part a pomůže spoluhráčům s jeho zvládnutím
- improvizuje s jistotou i v obtížnějších tóninách

2. ročník

Žák:

- spolupracuje na určení tempa skladby
- orientuje se v aranžmá a navrhuje jeho změny
- pomáhá spoluhráčům s překonáním studu při improvizaci

3. ročník

Žák:

- na základě vlastní instrumentální zkušenosti dokáže zjednodušit part pro mladší spoluhráče
- samostatně tvoří frázování své sekce a reflektuje frázování ostatních sekcí
- zvládá základy vertikální improvizace (dominantní jádra)

4. ročník

Žák:

- spolupracuje na aranžmá skladeb, jejich výběru
- je schopen vést soubor při zkoušce
- zvládá horizontální i vertikální improvizaci

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření Hra na trombon

Učební osnovy předmětu Příprava na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- artikulovaně nasadí tón
- zná notu celou, půlovou
- hraje pomocí artikulačních slabik
- hraje v taktech 4/4, 2/4 a 3/4
- hraje notu celou, půlovou a čtvrt'ovou
- vytleská rytmus

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na trombon	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Souborová hra					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Praktická hud. výchova	1	1									
celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově a to ve skupině maximálně 3 žáků. V 1.-3. ročníku může výuka probíhat formou hry na jakýkoli dechový nástroj jako forma přípravného hudebního nástroje.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Hra na trombon

I.stupeň

1.ročník

Žák:

- dokáže nástroj rozebrat a složit, pojmenuje jeho jednotlivé části
- má správné návyky:postoj při hře, uvolněné držení nástroje, dechová technika, tvorba znělého tónu
- propojuje tóny v jeden melodický prvek
- hraje pomocí artikulačních slabik a dovede je používat ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu
- vytleská daný rytmus a nahlas počítá
- vysvětlí pojmy:repetice, primavolta, secondavolta
- zná noty celé, půlové, čtvrt'ové a půlové s tečkou
- podle svých možností zahraje jednoduché hudební útvary z paměti

2.ročník

Žák:

- rozliší a pojmenuje základní tempová a dynamická označení
- zahraje stupnici a její T5
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4, 3/8 a 6/8
- provádí dechová cvičení ke zlepšení práce s dechem
- elementárně ohodnotí svůj výkon
- zná a zahraje tečkovaný rytmus

3.ročník

Žák:

- hraje skladby různých stylů
- hraje nejméně 2 stupnice a jejich kvintakordy
- pozná kvalitu tónu a dokáže jej ohodnotit
- podle svých schopností zahraje z paměti skladbu zahraje z listu jednoduchou skladbu
- dokáže pracovat s dechovou oporou
- zná a hraje notu celou, půlovou, čtvrtovou, osminovou, osminové trioly a synkopu
- věnuje pozornost tónové kultuře
- vnímá náladu skladby a interpretuje ji elementárními výrazovými prostředky

4. ročník

Žák:

- pokud má žák dostatečnou dispoziční schopnost, může zahájit studium hry na snižcový trombon a pokud ne, hraje na píšťový nástroj
- zahraje v rozsahu minimálně oktávy
- disponuje základními znalostmi o hře na trombon (postoj, posez), držení nástroje, dýchání, tvoření tónu, nasazení)
- nasazuje tón na slabiku Tý, Dý
- čte noty z basového klíče na základní úrovni a dle svých možností
- kontroluje správný způsob hry a tvoření tónu (bzucení rty, hra na nátrubek, nasazení)
- dbá na kvalitu tónu a na plynulost, když dochází k výměně poloh
- hraje jednoduché lidové písně z paměti a dbá na kultivovaný projev
- zvládá zesilování a zeslabování dlouhých tónů
- uvědomuje si tempové rozdíly
- pokud to rozsah umožňuje hraje durovou stupnici s tónickým kvintakordem
- zná metody správné přípravy do výuky

5. ročník

Žák:

- samostatně využívá nátlaková cvičení pro zlepšení své nátlakové kondice
- vytleská rytmické útvary s užitím šestnáctinových not, synkop, různých tečkovaných modelů
- kontroluje správný způsob hry a tvoření tónu (bzucení rty, hra na nátrubek, nasazení)

- hraje legato i u vyšších intervalů
- rozšiřuje svůj rozsah zejména směrem dolů (dle individuálních možností)
- hraje staccato, tenuto
- hraje skladby delšího charakteru (3 – 5 řádků)
- podle sluchu zopakuje na nástroj jednoduchý motiv
- hraje lidové písně v několika základních tóninách (alespoň třech)

6. ročník

Žák:

- hraje z listu skladby ze 4. a 5. ročníku
- hraje skladby technicky náročnějšího charakteru podle svých schopností
- hraje melodické ozdoby
- hraje nátisková cvičení a tím zvyšuje své hráčské schopnosti
- hraje z basového klíče
- využívá správného způsobu dýchání k lepšímu využití hry ve spodních i horním registru
- hraje dominantního septakordu dle rozsahu

7. ročník

Žák:

- prohlubuje své nátiskové schopnosti
- hraje skladby většího rozsahu podle svých schopností
- užívá artikulačních znamének
- správně tvoří legato (snižcové, retní, kombinované)
- zdokonalí kvalitu tónu a to ve všech rejstřících
- hraje danou látku i v rychlejších tempech
- část svého absolventského vystoupení hraje z paměti
- disponuje znalostí základních hudebních pojmů
- nastuduje repertoár na svůj absolventský koncert
- ovládá elementární transpozici

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 1 stupnici durovou a mollovou, akordy, 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- disponuje znalostmi, které načerpal na 1. stupni studia

- hraje stupnice přes 2 oktávy s využitím všech poloh
- hraje všechny základních akordy, včetně dominantního septakordu, zmenšeného a zvětšeného septakordu
- provádí nátisková cvičení k prohloubení svých dovedností
- hraje dvojité a trojitě staccato podle svých schopností
- hrou stupnic v různých rytmech a rychlejších tempech zvýší technickou úroveň a orientaci v tóninách
- hru akordů využívá k prohloubení znalostí harmonie a orientaci v tonálním zakotvení skladby
- vystihne vhodný způsob provedení interpretované skladby
- využívá pomocné techniky pro zapamatování skladby při hře z paměti
- při hře z listu dbá na metrickou pravidelnost, vyhledává fráze a zorientuje se v notovém zápise
- využívá své znalosti ohledně vypořádávání se s trémou a etiky veřejného vystupování
- vytváří si svou domácí diskografii a tím i přehled o různých interpretech a jejich nahrávkách
- poznatky získané poslechem aplikuje na vlastní interpretaci

2. ročník

Žák:

- využívá trombonu v jazzové a populární hudbě podle svých individuálních schopností
- rozliší jednotlivé druhy interpretace dle stylu skladby (dixieland, blues, swing, bebop, jazz-rock).
- hru akordů využívá k prohloubení znalostí harmonie a orientaci v tonálním zakotvení skladby
- v klasické hudbě vhodně využívá interpretační požadavky jednotlivých období
- používá násobné staccato
- na základě harmonie vytvoří jednoduché sólo přiměřené délky
- využívá různých interpretačních prostředků – frulato, glissando, liptril
- transponuje jednoduchý motiv do 3 tónin

3. ročník

Žák:

- ve výuce využívá již získaných dovedností
- podílí se na přípravě absolventského koncertu
- v přípravě využívá teoretických znalostí
- hraje z listu skladby 1. ročníku druhého cyklu
- ovládá nástroj ve všech dynamických rovinách
- orientuje se v notovém zápise
- samostatně řeší problematiku techniky nástroje včetně péče o nástroj

4. ročník

Žák:

- žák se připravuje na svůj absolventský koncert
- samostatně řeší problematiku frázování, dynamiky, agogiky

- zahraje 1 skladbu z programu z paměti
- využívá všech dosavadních zkušeností a dovedností k plnému využití nástroje
- vytvoří si názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor zformuluje
- samostatně pracuje s kvalitou a barvou tónu

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Soubořová hra

Předmět Soubořová hra se vyučuje od 5. ročníku prvního stupně základního studia. Žáci si osvojí návyky nezbytné pro kolektivní hru, spolupracují na společné intonaci, frázování, dynamice. V kolektivním prostředí si pěstují chuť improvizovat a experimentovat. Respektují spoluhráče na různé instrumentální úrovni, vypěstují si smysl pro kázeň a zodpovědnost za společnou práci na zkouškách a při vystoupeních. Cílem je, aby byla soubořová hra pro většinu žáků příjemné odreagování od povinností, které mají při studiu hlavního předmětu.

I. stupeň

5. ročník

Žák:

- orientuje se ve formě skladby podle zápisu
- vnímá kolektivní intonaci
- zapojuje se do souborů nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření,
- Přizpůsobí frázování a dynamiku hry podle vedoucího hráče sekce
- přiladí se k vedoucímu hráči sekce
- frázuje v hudbě populární, swingové a jazzové podle svých individuálních schopností
- zvládá elementární horizontální improvizaci v krátkém úseku skladby
- zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb

6. ročník

Žák:

- uplatňuje se ve frázování a dynamice
- jako vedoucí nástrojové sekce zvládá horizontální improvizaci na celou formu-chorus v duchu hrané skladby

7. ročník

Žák:

- samostatně určí frázování a dynamiku své nástrojové sekce
- v souboru kombinuje improvizaci s ostatními hráči (např. „čtyřky“)

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- má základní povědomí o stylech moderní hudby
- má intonační jistotu ve své nástrojové sekci
- analyzuje part a pomůže spoluhráčům s jeho zvládnutím
- improvizuje s jistotou i v obtížnějších tóninách

2. ročník

Žák:

- spolupracuje na určení tempa skladby
- orientuje se v aranžmá a navrhuje jeho změny
- pomáhá spoluhráčům s překonáním studu při improvizaci

3. ročník

Žák:

- na základě vlastní instrumentální zkušenosti dokáže zjednodušit part pro mladší spoluhráče
- samostatně tvoří frázování své sekce a reflektuje frázování ostatních sekcí
- zvládá základy vertikální improvizace (dominantní jádra)

4. ročník

Žák:

- spolupracuje na aranžmá skladeb, jejich výběru
- je schopen vést soubor při zkoušce
- zvládá horizontální i vertikální improvizaci

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření hra na bicí nástroje (soupravu)

Hra na bicí nástroje má dlouhou tradici a v historii hudby zaujímá důležitou pozici. Dá se říct, že bicí nástroje provázejí lidstvo od jeho počátku. Na začátku své etapy sloužily jako dorozumívací prostředek nebo součást různých kmenových rituálů. Jsou důležitou součástí všech hudebních slohových epoch. V současnosti, kdy je novodobá hudba ovlivněna novými skladebnými technikami, etnickými hudebními prvky národů celého světa, jazzovou či beatovou hudbou, a v neposlední řadě také častěji elektronickou hudbou. To přináší zvýšené nároky jak na techniku hry, tak na využití nejrůznějších bicích nástrojů. V současnosti se bicí nástroje staly dominujícími ve všech oblastech hudby.

Pro svou rozmanitost a všestranné využití je právem studium bicích nástrojů samostatným předmětem. Ten může obsahovat 4 složky:

- 1) Doprovodná
 - bicí souprava jako základní rytmická složka skladby
- 2) Sólová
 - bicí jako samostatný sólový nástroj
- 3) Bicí nástroje melodické
 - marimba, vibrafon, metalofon, zvonkohra, triangel
- 4) Perkusivní nástroje
 - tradiční i moderní perkusivní nástroje (wood blocky, cajon, cowbell, shakers, timbales, djembe aj.)

Učební osnovy jsou sestaveny tak, aby každý žák měl možnost dle svých osobních dispozic získat takové základní vzdělání, které mu umožní uplatnit se, ať už jako amatér v jakémkoli hudebním tělese nebo se připravit na studium odborné hudební školy.

Učební osnovy předmětu Příprava na hudební nástroj (učební plán viz str. 11)

Žák:

- popíše a sestaví nástroj
- správně drží paličky a dbá na správné sezení za soupravou
- zvládá základní úderové techniky na malý buben a jednotlivé části bicí soupravy
- pozná a zahraje základní typy not a pomlk
- hraje základní rytmy a koordinace na soupravu
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu na malý buben
- hraje základní rytmy na soupravu a jejich jednoduché variace
- čte a orientuje se v notovém na celou soupravu bicích nástrojů
- zahraje jednoduché fill in(breaky)

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Bicí nástroje	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Soubořová hra*					1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Praktická hud. výchova	1	1									
celkem	2	2	2	2	3-4	3-4	3-4	2-3	2-3	2-3	2-3

Poznámka:

* Předmět soubořová hra může probíhat společně s jiným studijním zaměřením, žák plní učební osnovy uvedené níže.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Bicí nástroje

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- popíše a sestaví nástroj
- užívá rytmického cítění a rytmické paměti
- správně drží paličky a sedí za bicí soupravou
- čte jednoduchý notový zápis na malý bubínek i bicí soupravu
- hraje elementární rytmy na bicí soupravu
- hraje základní úderové techniky
- pozná a hraje Celé, Půlové, Čtvrt'ové a Osminové noty a pomlky

2. ročník

Žák:

- hraje základní rytmickou stupnici a jednoduchá cvičení na malý buben
- zahraje základní rytmy na bicí soupravu (2/4, 3/4, 4/4)
- hraje 4 a 8-taktové fráze
- využívá rytmických výplní (tzv.přechodů) v doprovodu
- zvládá techniku hry na pedál basového bubnu(jednoduchý a dvojitý úder jednou nohou)
- doprovází jednoduchou audio nahrávku

3. ročník

Žák:

- zahraje rytmickou stupnici
- pozná a hraje rytmické ozdoby
- (akcenty, příraz, víření)
- zvládá jednoduchou koordinaci ruka – noha
- doprovází audio nahrávku a vnímá náladu skladby

- pojmenuje perkusní nástroje
- orientuje se v základní technice hry na perkusní nástroje
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu

4. ročník

Žák:

- zahraje složitější rytmické útvary
- čte a hraje základní rudimenty a rytmické ozdoby
- zvládá hrát rudimenty v doprovodu
- hraje triolové doprovody
- uplatní jednoduchou koordinaci všech 4 končetin ve výplních i doprovodech
- improvizuje na malý buben i soupravu
- zahraje jednoduché party z listu a tečkovaný rytmus na Hi-hat a činel
- cítí 4, 8 a 16-cti taktové fráze
- rozliší různé hudební styly

5. ročník

Žák:

- zvládá náročnější cvičení na malý buben
- hraje další úderové techniky na malý buben
- předvede jednoduchou koordinaci všech končetin na celou soupravu
- hraje shuffle rytmus
- doprovodí jednoduchou audio nahrávku z notového zápisu

6. ročník

Žák:

- využívá rudimentů v doprovodu a rytmických výplních(breacích)
- hraje a pozná rozdíl mezi shuffle a tečkovaným rytmem
- seznamuje se s polyrytmy
- zvládá více údery na basový buben a jednoduchou improvizaci na soupravu

7. ročník

Žák:

- přečte a zahraje přiměřeně obtížné skladby z notového zápisu
- doprovodí audio nahrávku z notového zápisu
- orientuje se v polyrytmech
- naladí nástroj
- předvede probrané úderové techniky a rytmické ozdoby v doprovodech a improvizaci

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 2 skladby podle svého zaměření.

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Zahraje 2 skladby technického charakteru, z toho jednu většího rozsahu.

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- pojmenuje základní atributy různých hudebních stylů (latin, jazz, rock aj.)
- je schopen jednoduché improvizace
- hraje obtížnější etudy na malý buben s užitím různých úderových technik

2. ročník

Žák:

- užívá polyrytmy na malý buben a soupravu
- zvládá jednoduchou improvizaci
- hraje obtížnější skladby z notového zápisu
- doprovodí skladby a dodržuje základní cítění a frázování

3. ročník

Žák:

- hraje jednoduché sólové party pro soupravu z notového zápisu
- doprovodí náročnější skladby s audio nahrávkou a prezentuje vlastní nápady
- zvládá improvizaci na celou soupravu
- hraje základní techniky na perkusní nástroje

4. ročník

Žák:

- doprovodí skladby s audio nahrávkou a má vlastní představu o její interpretaci
- rozpozná různé hudební styly
- doprovodí dle požadavků daného hudebního stylu na úrovni II. stupně ZUŠ
- předvede rudimenty a rytmické ozdoby v různých kombinacích
- je schopen číst bicí partituru

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Souborová hra

Smyslem a cílem výuky souborové hry je naučit žáky v praxi uplatnit a ověřit si všechny teoretické poznatky získané během studia a seznamovat se s novými zkušenostmi vyplývajících z kolektivní hry, tj. dynamikou, souhrou, frázováním, specifikou doprovodů v rytmické skupině, praktickou improvizací v "živém" orchestru nebo naslouchání spoluhráčům.

Předmět souborová hra může probíhat společně s jiným studijním zaměřením.

I. stupeň

5. ročník

Žák:

- zapojuje se do vícečlenného souboru bicích nástrojů, orchestru nebo malého komba
- používá dynamiku hry a reaguje na spoluhráče
- doprovodí soubor s melodickými nástroji

- vnímá náladu skladby
- dodržuje svůj part v jednoduchých rytmech nebo etudách určených pro více hráčů na bicí nástroje

6. ročník

Žák:

- užívá jednoduchých rytmických ozdob při doprovodu a improvizaci
- reaguje na spoluhráče

7. ročník

Žák:

- rozvíjí souhru a improvizuje s hráči dle svých schopností a dovedností
- využívá frázování a dynamiku hry k výrazu skladeb

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- užívá složitějších rytmických doprovodů v hudebním souboru
- dbá na souhru a naslouchá spoluhráčům

2. ročník

Žák:

- dbá na souhru hráčů a podílí se na výrazu skladby v soboru
- vnímá náladu skladby a reaguje na ni

3. ročník

Žák:

- doprovodí soubor dle svých schopností a dovedností
- zapojuje se vlastní invencí

4. ročník

Žák:

- dbá na frázování a dynamiku hry
- zapojuje se do celkového zvuku a výrazu souboru
- vyjádří svou představu o způsobu interpretace skladby

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str.109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření sólový zpěv

Zpěv je nejpřirozenější projev, kterým již od narození disponuje každý člověk. Zpěvem se dá vyjádřit každý pocit nebo nálada. Zpěv by se měl pěstovat co nejdříve, protože probouzí v člověku lásku k hudbě i k sobě samému.

Studium ve studijním zaměření Sólový zpěv žákům nabízí získání odborného vzdělání, které jim umožní uplatnit se podle svých schopností a zájmů jako dobří amatéři (ve sborech, komorních ansamblech nebo sólově), ale také zvolit si takový profesionální směr, jehož předpokladem je úspěšné zvládnutí kultivovaného hlasového projevu (sólová pěvecká dráha, učitelství, vychovatelství, herectví apod.).

V průběhu studia žáci pěstují smysl pro kultivovaný hudební projev, krásu hudební fráze a kantilény a rovněž rozvíjejí své hudební schopnosti a dovednosti (hudební sluch, rytmické cítění, hudební paměť, tonální cítění atd.). Učí se poslouchat svůj hlas, uvědomovat si jeho kvalitu (rozsah, objem, barvu) a ovládat svůj hlas ve všech hlasových polohách. Průběžně se seznamují s hodnotnou pěveckou literaturou různých stylových období a žánrů. Své pěvecké dovednosti prakticky uplatňují a podle typu osobnosti, hlasových a všeobecných hudebních dispozic se následně profilují.

Učební osnovy přípravného studia – Sólový zpěv (učební plán viz. str. 11)

Žák:

- ovládá brumendo a jednoduchá intonační cvičení
- dbá na artikulaci a správné držení těla
- uvědomuje si čistou intonaci
- zazpívá píseň z paměti

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Sólový zpěv *	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Komorní zpěv **								1	1	1	1
Intonace a zpěv z listu										1	1
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Sborový zpěv			2	2	2-3	2-3	2-3	2-3	2-3	2	2
Praktická hud. výchova	1	1									
Celkem	2	2	4	4	4-5	4-5	4-5	4-5	4-5	5	5

Poznámky:

Žáci v 1.-3. ročníku mohou být vyučováni individuálně nebo skupinově a to ve skupině maximálně 3 žáků.

*Hodinová dotace předmětu Sólový zpěv může být na II. stupni studia po souhlasu ředitele školy rozšířena

** Výuka předmětu Komorní zpěv probíhá v menších skupinách 2 až 4 žáků.

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Sólový zpěv

I. stupeň:

1. ročník

Žák:

- zvládá dle svých schopností techniku zpěvu i správné dýchání a pěvecký postoj - při zpěvu využívá klidné přirozené dýchání (nádech nosem či ústy je klidný, hluboký a lehce ovladatelný, výdech je co nejdelší a plynulý)
- je schopen čisté intonace v jednoduchých lidových písničkách s doprovodem melodické linky klavíru
- používá hlas v celém svém rozsahu a nepřepíná ho
- ovládá jednoduchá technická cvičení v celém svém rozsahu
- rozlišuje základní dynamiku
- zazpívá písničky s doprovodem kopírující melodii

2. ročník

Žák:

- uplatňuje dynamické cítění v nastudovaných písničkách
- používá technická cvičení k rozšíření hlasového rozsahu
- měkce nasazuje tóny a čistě intonuje jednoduché písničky
- využívá klidné a hluboké dýchání
- používá hlas v celém svém rozsahu a rozšiřuje ho podle svých dispozic
- využívá základní dynamiku
- interpretuje písničky přiměřené k věku s doprovodem

3. ročník

Žák:

- má smysl pro technickou uvědomělost, dynamické cítění
- používá paměť, rytmus
- dbá na postoj a správné dýchání při zpěvu
- rozeznává hrudní a hlavový tón
- zvládá rozbor textu písničky
- dokáže vyjádřit náladu písničky
- interpretuje nastudované písničky z paměti

4. ročník

Žák:

- používá správnou dechovou techniku a prodlužuje plynulý výdech
- na jednoduchých hudebních frázích zvládá základní dynamiku a agogiku
- rozeznává hrudní a hlavový rejstřík a dle možností rozšiřuje svůj hlasový rozsah
- věnuje se zvolenému žánru
- používá hlas v celém svém rozsahu a nepřepíná ho
- dokáže nastudovat více písniček z paměti a uplatnit je při vystoupení

5. ročník

Žák:

- v rámci svých možností ovládá základy dechové techniky
- přirozeně artikuluje a vyrovnává jednotlivé vokály jak v technických cvičeních, tak i v písních
- skladby interpretuje s adekvátní dynamikou a agogikou
- při práci s texty rozeznává změny nálad v průběhu skladeb
- zvládá dle svých schopností propojení hlasů hrudních a hlavových vhodnými cvičeními a umí vyrovnávat rozdíly mezi těmito rejstříky

6. ročník

Žák:

- v možnostech svého hlasového rozsahu využívá hlavovou rezonanci, kterou obohacuje o hrudní rejstřík
- využívá kantilénu s prodlužováním a zdokonalováním dechových frází
- ovládá schopnost improvizace
- podílí se na výběru písní a doprovodu
- dokáže samostatně nastudovat zvolené písně
- na základě porozumění textu písně využívá adekvátní výrazové prostředky
- je schopen sám určit dynamiku jednotlivých frází
- uplatňuje neustále všechny získané dovednosti

7. ročník

Žák:

- v rámci svých možností ovládá základy dechové techniky, zná základy žeberně-bráničního dýchání
- při zpěvu umí propojit hlavový a hrudní rejstřík dle svých možností,
- dodržuje zásady správné artikulace, na všechny vokály má dostatečně uvolněnou čelist,
- srozumitelně a přirozeně vyslovuje text při zpěvu svého přednesu,
- má vypěstovaný smysl pro kultivovaný projev, hudební frázi a kantilénu,
- dokáže samostatně nastudovat libovolnou píseň (výraz, artikulace, intonace, rytmus) a na základě porozumění textu písně využívá adekvátní výrazové prostředky (sám si zvolí dynamiku, agogiku, tempo)
- kultivovaně interpretuje jednotlivé přednesové skladby s klavírem či jiným doprovodem,
- má zkušenosti s veřejným vystupováním
- ovládá a využívá všechny získané dovednosti
- uplatní své dovednosti při absolventském vystoupení

Žák ukončí I. stupeň studia veřejným nebo interním vystoupením na třídní přehrávce, na které nastuduje 1 skladbu z období baroka nebo klasicismu a alespoň jednu skladbu romantickou nebo moderní podle svého zaměření

Pro pokračování v 1. ročníku II.st. musí vykonat doplňující zkoušku, při které prokáže technickou zručnost. Předvede 2 skladby technického charakteru, z toho 1 většího rozsahu. V případě, že žák byl hodnocen v průběhu studia I.stupně převážně známkou výborný, může být od zkoušky osvobozen.

II. stupeň:

1. a 2. ročník

Žák:

- ovládá základy dechové techniky, měkké a opřené nasazení tónu, zásady správné artikulace a hlasové kultury
- má rozšířený hlasový rozsah a podle svých možností vyrovnané hlasové rejstříky , tj. při zpěvu propojuje hlavový a hrudní rejstřík
- uplatňuje zásady hlasové hygieny, používá základní pěvecké návyky ve spojení s hlasovou hygienou v celém svém hlasovém rozsahu
- samostatně pracuje při korepetici, je schopen se uplatnit ve vícehlasém komorním seskupení
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů, je schopen veřejného vystoupení
- volí adekvátní výrazové prostředky na základě porozumění hudby i textu na základě znalosti a porozumění charakteru skladby využívá adekvátně agogiku, dynamiku a další výrazové prostředky
- je schopen zpívat ve vícehlasých skladbách a orientuje se v jejich notovém zápise

3. a 4. ročník

Žák:

- s pomocí zvládnuté dechové techniky uvědoměle používá základní pěvecké návyky ve spojení s hlasovou hygienou
- v celém svém rozsahu čistě intonuje a dokáže zpívat se složitějším hudebním doprovodem
- zvládá v přednesových skladbách zpěv plynulé kantilény s ohledem na vedení a dodržování frází
- orientuje se ve vícehlasé vokální skladbě a dokáže zapívat čistě svůj part
- v průběhu studia je schopen samostatné práce při korepetici,
- má smysl pro harmonické cítění
- má přehled o základní pěvecké literatuře různých slohových období hudby
- uplatňuje schopnost rozvíjet žánrovou oblast jemu blízkou
- kultivovaně interpretuje přednesové skladby na veřejných vystoupeních a uplatní své dovednosti při absolventském vystoupení

Žák zakončí studium veřejným nebo interním vystoupením, při němž si zvolí skladby podle svého zaměření.

Komorní zpěv

Je povinným předmětem vyučovaný na druhém stupni. Podobně jako výuka sborového zpěvu napomáhá tonálnímu uvědomění, prohlubování schopnosti hudebního cítění a emocionálního prožitku v rámci drobného vokálního tělesa. Je v něm však mnohem větší prostor pro práci s hlasovou technikou jednotlivce a důraz je kladen na důsledné dodržování hlasové hygieny. Výuka probíhá v menších skupinách 2 až 6 žáků.

II. stupeň:

1. a 2. ročník

Žák:

- při interpretaci písní využívá základní pěvecké návyky jako je pěvecké dýchání a měkké nasazení tónu
- ve skladbách má vyrovnané hlasové rejstříky v šířce svého rozsahu
- při interpretaci plně využívá kantilénový zpěv a dokáže sám vytvářet hudební fráze na základě správného dýchání
- v celém svém rozsahu čistě intonuje a dokáže zpívat se složitějším hudebním doprovodem
- na základě svých zkušeností volí při interpretaci vhodné výrazové prvky
- orientuje se ve vícehlasé vokální skladbě a dokáže zapívat čistě svůj part
- důsledně uplatňuje zásady hlasové hygieny

3. a 4. ročník

Žák:

- ovládá a při zpěvu uplatňuje návyky pěvecké techniky a kultivovaného hlasového projevu – dechová technika, měkké nasazení tónu, správná artikulace
- používá hlas v celém svém rozsahu, nepřepíná ho a důsledně dodržuje hlasovou hygienu
- má povědomí o hlasových rejstřících a v rámci možností s nimi pracuje
- v náročnějších skladbách uplatňuje smysl pro kultivovaný projev, hudební frázi a kantilénu
- na základě znalosti a porozumění charakteru skladby využívá adekvátně agogiku, dynamiku a další výrazové prostředky
- ve vícehlasém zpěvu uvědoměle vnímá ostatní hlasy, má smysl pro harmonické cítění
- je schopen zpívat ve vícehlasých skladbách a orientuje se v jejich notovém zápise

Intonace a zpěv z listu

Předmět intonace a zpěv z listu je povinným předmětem při studijním zaměření sólový zpěv a sborový zpěv v 3. a 4. ročníku II. stupně studia. Předmět rozvíjí a zdokonaluje hudební schopnosti, především tonální, harmonické, rytmické, hudební paměť, představivost, hudební myšlení a kreativitu a schopnost sluchově percepční. Cílem je uvědomělá a samostatná dovednost zpěvu z listu s jasnou představou intonovaných tónů, sluchová analýza a dovednost psaného záznamu. Předmět může být volitelným předmětem pro ostatní žáky hudebního oboru, především jako příprava k talentovým zkouškám na školy s hudebním zaměřením.

Doporučená literatura:

J. Kofroň – Učebnice intonace a rytmu

M. Doležil – Intonace a elementární rytmus

L. Daniel – Intonační cvičení

Č. Stašek -

L. Daniel – Intonace a sluchová analýza

F. Lýsek – Vokální intonace

S. Pecháček - Vokální intonace a sluchová výchova I. – IV.

J. Kolář – Intonace a sluchová výchova

II. stupeň:

3. a 4. ročník

Žák:

- zpívá s jasnou představou tónů a jejich intervalových vztahů
- orientuje se v intervalech a má upevněnou zvukovou představu
- rozeznává tonální funkce jednotlivých tónů v tónině s použitím opěrných tónů (tonální metoda)
- použije nápěvkovou metodu s oporou lidové písně
- použije intervalovou metodu
- zapíše a sluchově analyzuje jednoduché a středně složité melodie, v taktech čtvrtěových a osminových
- zapíše a sluchově analyzuje akordy dur, moll, zv., zm., a dominantní septakord
- rozvine hudební paměť
- ovládá zpěv jednohlasý a vícehlasý

Sborový zpěv

I. stupeň:

1. až 3. ročník

Žák:

- zvládá základní návyky a dovednosti a základní technické prvky (nasazení tónu, hlavový tón, čistá intonace a správná artikulace)
- zvládá základy dechové techniky ve stoje i v sedě
- zpívá uvolněně, intonačně a rytmicky čistě
- využívá svůj hlas v rozsahu dle svých dispozic
- ovládá správné dýchání, srozumitelnou artikulaci
- ovládá jednohlasý zpěv a jednoduchý vícehlas
- rozlišuje a využívá dynamiku a agogiku
- pracuje s notovým materiálem – vnímá průběh svého partu
- respektuje svojí přípravou a účastí ostatní členy sboru
- spolupracuje na společné přípravě a koncertní činnosti
- reaguje na gesto sbormistra a doprovod

4. až 7. ročník

Žák:

- zpívá uvolněně, intonačně a rytmicky čistě
- má rozšířený rozsah hlasu, který využívá ve svém partu
- využívá svůj hlas v rozsahu dle svých dispozic a dle svých možností vyrovnané hlasové rejstříky
- ovládá pravidla hlasové kultury a hygieny

- ovládá správné dýchání a srozumitelnou artikulaci
- použije žeberně-brániční nádech, v delších frázích ovládá střídavý dech
- ovládá vícehlasý zpěv z notového zápisu
- používá výrazové prostředky – dynamiku a další agogiku v širším záběru
- využívá získané znalosti vhodné interpretace skladeb nejrozličnějších období, rozpoznává je a uplatňuje je ve svém hudebním projevu
- pracuje s notovým materiálem – vnímá průběh svého partu v kontextu celé partitury, vnímá vyváženost jednotlivých hlasů
- pracuje v dělených zkouškách
- reaguje s jistotou na gesto sbormistra ve skladbách a capella, nebo při a klavírním či dalším instrumentálním doprovodu
- zpívá s vhodným pocitovým a emocionálním prožitkem
- zpívá skladby z různých období, stylů, žánrů, umělé i lidové písně
- respektuje svojí přípravou a účastí ostatní členy sboru
- spolupracuje na společné přípravě a koncertní činnosti
- podílí se osobně na organizaci činností a akcích

II. stupeň:

1. až 4. ročník

Žák:

- využívá zpěv v celém rozsahu svého hlasu
- ovládá pravidla hlasové hygieny
- dokáže zpívat intonačně, rytmicky a se stylově s vhodným výrazem
- ovládá zpěv a capella a s instrumentálním doprovodem
- dokáže zpívat z listu party sborového repertoáru
- uplatní své zkušenosti a využívá návyky kultivovaného zpěvu (dechová technika, tvorba tónu, artikulace, smysl pro hudební frázi a kantilénu)
- reaguje na gesto sbormistra a klavírní i jiný instrumentální doprovod
- respektuje svojí přípravou a účastí ostatní členy sboru
- spolupracuje na společné přípravě a koncertní činnosti
- podílí se osobně na organizaci činností a akcí
- orientuje se v základní sborové literatuře

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Praktická hudební výchova (učební osnovy viz str. 109)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

Studijní zaměření sborový zpěv

Zpěv je nejpřirozenější hudební projev, který je neodmyslitelnou součástí výbavy každého hudebníka. Má vliv na správné dýchání, intonaci, artikulaci, rozvíjí hudební schopnosti a dovednosti a upevňuje rytmické cítění a frázování.

Žák se učí vnímat svůj výkon jako součást společné práce, tím vzniká zodpovědnost, tolerantnost a spolupráce s ostatními účastníky hudebního výkonu. Při výuce hry na nástroje je sborový zpěv součástí přípravy na předměty komorní a souborová hra.

Vzdělávání v předmětu sborový zpěv probíhá ve třech stupních – přípravná hudební výchova (PHV), v I. stupni a II. stupni studia. Do stupňů studia jsou žáci rozděleni dle věku a svých schopností.

V ZUŠ Český Brod je sborový realizován v pěveckém sboru Vox Bohemica rozděleném na přípravná a koncertní oddělení. Repertoár sboru je členěn dle schopností a věku dětí. Hlavním posláním sborového zpěvu je koncertní činnost s repertoárem všech hudebních období, stylů a žánrů, a capella nebo za instrumentálního doprovodu. Sbor je vybaven velmi obsáhlým hudebním materiálem, spolupracuje se současnými autory a realizuje v koncertní činnosti premiéry obnovených skladeb současných a starých mistrů. Koncertní oddělení reprezentují školu, město Český Brod a zřizovatele na koncertních akcích, zájezdech, soustředěních a natáčeních vlastních CD.

Vzdělávání v studijním oboru sborový zpěv probíhá jako povinný předmět v 1. – 2. ročníku I. stupně k nástrojové výuce, dále pak od 3. ročníku I. stupně jako volitelný předmět po celou dobu studia nástrojové hry, dále jako povinný předmět v celé délce studia k výuce sólový zpěv nebo jako samostatné kolektivní studium. Sborový zpěv je možno vyučovat ve smíšených skupinách, tj. několik ročníků dohromady.

Učební osnovy přípravného studia – Sborový zpěv (učební plán viz. str. 11)

Přípravné studium probíhá:

- formou kolektivní výuky v rozsahu až 2 let – 1-2 hodina týdně
- pro žáky ve věku ve věku 5 let bez výuky teoretické části PHV
- pro žáky od 6 let 2 hodiny týdně v teoretické a praktické části PHV

Žák:

- zpívá uvolněně, intonačně a rytmicky čistě
- ovládá zpěv v jednohlase
- zvládá základy dechové techniky ve stoje i v sedě
- používá svůj hlas na základě svých fyzických schopností, nepřepíná se
- spolupracuje s ostatními žáky v kolektivní tvorbě
- reaguje na sbormistra

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Sborový zpěv	1	1	2	2	3	3	3	3	3	3	3
Hudební nauka			1	1	1	1	1				
Intonace a zpěv z listu*										1	1
Celkem	1	1	3	3	4	4	4	3	3	4	4

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky, Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

*Předmět Intonace a zpěv z listu může být zařazen průběžně i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Sborový zpěv

I. stupeň:

1. až 3. ročník

Žák:

- zvládá základní návyky a dovednosti a základní technické prvky (nasazení tónu, hlavový tón, čistá intonace a správná artikulace)
- zvládá základy dechové techniky ve stoje i v sedě
- zpívá uvolněně, intonačně a rytmicky čistě
- využívá svůj hlas v rozsahu dle svých dispozic
- ovládá správné dýchání, srozumitelnou artikulaci
- ovládá jednohlasý zpěv a jednoduchý vícehlas
- rozlišuje a využívá dynamiku a agogiku, má povědomí o legatovém zpěvu
- pracuje s notovým materiálem – vnímá průběh svého partu
- respektuje svojí přípravou a účastí ostatní členy sboru
- spolupracuje na společné přípravě a koncertní činnosti
- reaguje na gesto sbormistra a doprovod

4. až 7. ročník

Žák:

- zpívá uvolněně, intonačně a rytmicky čistě
- má rozšířený rozsah hlasu, který využívá ve svém partu
- využívá svůj hlas v rozsahu dle svých dispozic a dle svých možností vyrovnané hlasové rejstříky
- ovládá pravidla hlasové kultury a hygieny
- ovládá správné dýchání a srozumitelnou artikulaci
- použije žeberně-brániční nádech, v delších frázích ovládá střídavý dech
- ovládá vícehlasý zpěv z notového zápisu
- používá výrazové prostředky – dynamiku a další agogiku v širším záběru, má smysl pro hudební frázi a kantilénu
- využívá získané znalosti vhodné interpretace skladeb nejrozličnějších období, rozpoznává je a uplatňuje je ve svém hudebním projevu
- pracuje s notovým materiálem – vnímá průběh svého partu v kontextu celé partitury, vnímá vyváženost jednotlivých hlasů
- pracuje v dělených zkouškách
- reaguje s jistotou na gesto sbormistra ve skladbách a capella, nebo při a klavírním či dalším instrumentální doprovod
- zpívá s vhodným pocitovým a emocionálním prožitkem

- zpívá skladby z různých období, stylů, žánrů, umělé i lidové písně
- respektuje svojí přípravou a účastí ostatní členy sboru
- spolupracuje na společné přípravě a koncertní činnosti
- podílí se osobně na organizaci činností a akcích

II. stupeň:

1. až 4. ročník

Žák:

- využívá zpěv v celém rozsahu svého hlasu
- ovládá pravidla hlasové hygieny
- dokáže zpívat intonačně, rytmicky a se stylově s vhodným výrazem
- ovládá zpěv a capella a s instrumentálním doprovodem
- dokáže zpívat z listu party sborového repertoáru
- uplatní své zkušenosti a využívá návyky kultivovaného zpěvu (dechová technika, tvorba tónu, artikulace)
- reaguje na gesto sbormistra a klavírní i jiný instrumentální doprovod
- respektuje svojí přípravou a účastí ostatní členy sboru
- spolupracuje na společné přípravě a koncertní činnosti
- podílí se osobně na organizaci činností a akcí
- orientuje se v základní sborové literatuře

Intonace a zpěv z listu

Předmět intonace a zpěv z listu je povinným předmětem při studijním zaměření sólový zpěv a sborový zpěv v 3. a 4. ročníku II. stupně studia. Předmět rozvíjí a zdokonaluje hudební schopnosti, především tonální, harmonické, rytmické, hudební paměť, představivost, hudební myšlení a kreativitu a schopnost sluchově percepční. Cílem je uvědomělá a samostatná dovednost zpěvu z listu s jasnou představou intonovaných tónů, sluchová analýza a dovednost psaného záznamu. Předmět může být volitelným předmětem pro ostatní žáky hudebního oboru, především jako příprava k talentovým zkouškám na školy s hudebním zaměřením.

Doporučená literatura:

J. Kofroň – Učebnice intonace a rytmu

M. Doležil – Intonace a elementární rytmus

L. Daniel – Intonační cvičení

Č. Stašek

L. Daniel – Intonace a sluchová analýza

F. Lýsek – Vokální intonace

S. Pecháček - Vokální intonace a sluchová výchova I. – IV.

J. Kolář – Intonace a sluchová výchova

II. stupeň:

3. a 4. ročník

Žák:

- zpívá s jasnou představou tónů a jejich intervalových vztahů
- orientuje se v intervalech a má upevněnou zvukovou představu
- rozeznává tonální funkce jednotlivých tónů v tónině s použitím opěrných tónů (tonální metoda)

- použije nápěvkovou metodu s oporou lidové písně
- použije intervalovou metodu
- zapíše a sluchově analyzuje jednoduché a středně složité melodie, v taktech čtvrt'ových a osminových
- zapíše a sluchově analyzuje akordy dur, moll, zv., zm., a dominantní septakord
- rozvine hudební paměť
- ovládá zpěv jednohlasý a vícehlasý

Hudební nauka (učební osnovy viz str. 107)

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

I. stupeň:

3. ročník

Žák:

- zapíše a přečte (popíše) noty v houslovém klíči v rozsahu g-c3
- vyjmenuje a sluchově rozpozná vlastnosti tónu
- určí základní tempová a dynamická označení
- rozliší graficky i sluchově půltón a celý tón
- vysvětlí princip posuvek a předznamenání
- zapíše křížky a béčka do notové osnovy ve správném pořadí
- zapíše durovou a mollovou stupnici a jejich T5
- sluchově rozpozná durový a mollový kvintakord
- zapíše a přečte noty od c do c1 v basovém klíči
- interpretuje a zapíše rytmus ve 4/4, 3/4, 3/8, 6/8 taktu

4. ročník

Žák:

- zná předznamenání stupnic durových do 4 křížků a béček a umí je zapsat
- vysvětlí rozdíl mezi stupnicí a tóninou
- orientuje se v notovém zápise
- vytvoří a pojmenuje základní intervaly (v, m, č)
- vyjmenuje, rozpozná a zařadí dechové, strunné, bicí a klávesové hudební nástroje
- orientuje se v taktech čtvrtových a osminových
- zná a zapíše T5 a jeho obraty
- vysvětlí princip mollové harmonické a melodické stupnice
- vyjmenuje základní zpěvní hlasy
- sluchově analyzuje a zaznamená melodii v rozsahu kvinty
- orientuje se v základních hudebních uskupeních (druhy orchestru, komorní tělesa)

5. ročník

Žák:

- představí notové značky způsobu hry a označení přednesu vlastního nástroje
- najde a zapíše enharmonicky zaměněné tóny
- zná a vytvoří zvětšený, zmenšený kvintakord
- pozná a určí hlavní stupně TSD, zapíše kadenci v určené tónině
- zná předznamenání durových stupnic do 7 křížků a béček a umí je zapsat
- je seznámen s životy a dílem B. Smetany, A. Dvořák, L. Janáček, B. Martinů
- vytvoří a popíše interval zvětšené kvarty
- zná předznamenání mollových stupnic do 4 křížků a béček a umí je zapsat
- k dané stupnici přiřadí stejnojmennou a paralelní
- elementárně transponuje jednoduchý rytmicko-melodický útvar
- sluchově analyzuje a zaznamená melodii a rytmus (čtvrtová, půlová, osminová, celá) v rozsahu kvinty

6. ročník

Žák:

- sluchově analyzuje základní intervaly

- vyjmenuje představí melodické ozdoby vlastního nástroje
- vytvoří D7 ze stupnice a od daného tónu včetně obrátů
- dokáže periodizovat dějiny hudby (pravěk až současnost)
- je seznámen se skladateli a jejich stěžejními díly období baroka, klasicismu a romantismu
- orientuje se ve vývoji hudební notace

7. ročník

Žák:

- zapíše melodii a rytmus hraného motivu
- vytvoří a pozná kvintakord zvětšený, zmenšený,
- zná struktury kvintakordů a septakordů
- připraví a odprezentuje před třídou zadané téma z dějin hudby
- prokáže znalost hudby pravěku, starověku, středověku, renesance, klasicismu, romantismu a hudby 20.století
- orientuje se v základních hudebních formách (fuga, sonáta, koncert...)

Předmět cílí na rozvoj základních hudebních dovedností každého žáka hudebního oboru. Propojuje nabývání elementárních hudebně-teoretických znalostí s praktickým využíváním recepce a interpretace hudebního či zvukového materiálu (intonace, rytmus, zpěv).

Žák se učí vnímat svůj výkon jako součást společné práce, tím vzniká zodpovědnost, tolerantnost a spolupráce s ostatními účastníky hudebního výkonu. Při výuce hry na nástroje je praktická hudební výchova součástí přípravy na předměty hudební nauka, komorní a souborová hra.

Praktická hudební výchova probíhá jako povinný předmět v 1. – 2. ročníku I. stupně k nástrojové výuce.

Praktickou hudební výchovu je možno vyučovat ve smíšených skupinách, tj. několik ročníků dohromady.

I. stupeň:

1. a 2. ročník

Žák:

- zvládá základní pěvecké návyky a dovednosti a základní technické prvky (nasazení tónu, hlavový tón, čistá intonace a správná artikulace)
- zvládá základy dechové techniky ve stoje i v sedě
- zpívá uvolněně, intonačně a rytmicky čistě
- využívá svůj hlas v rozsahu dle svých dispozic
- ovládá správné dýchání, srozumitelnou artikulaci
- ovládá jednohlasý zpěv a jednoduchý vícehlas
- rozlišuje a využívá dynamiku a agogiku
- pracuje s notovým materiálem – vnímá průběh svého partu
- zná noty v houslovém klíči a notové hodnoty celá – osminová včetně pomlky
- interpretuje rytmická cvičení podle předvedeného modelu či notového zápisu
- aktivně vnímá hudební zvuky a dokáže je dle svých dispozic slovně popsat
- dokáže využívat nabyté teoretické vědomosti z hodin nástrojové výuky
- respektuje svojí přípravou a účastí ostatní členy kolektivu
- spolupracuje na společné přípravě a koncertní činnosti
- reaguje na gesto sbormistra a doprovod

VÝTVARNÝ OBOR

Charakteristika výtvarného oboru

Žákům výtvarného oboru nabízíme bohatou a uspořádanou výtvarnou činnost, při níž mají šanci rozvíjet svoje vlastní výtvarné schopnosti a dovednosti. Učíme je vytváření vlastního názoru, samostatnosti a sebeuvědomění si důležitosti vlastní tvorby pro jejich budoucí růst. Kromě prohlubování jejich uměleckých dovedností klademe důraz na objevování etických a estetických hodnot. Cílem jsou nejen výtvarné práce, ale především vytváření pozitivního vztahu k umění, přírodě a ke světu vůbec.

Výuka výtvarného oboru probíhá jedenkrát týdně 2-3 vyučovací hodiny.

Výuka je rozdělena do tří stupňů:

- **přípravné studium**
- **základní studium I.stupně**
- **základní studium II. stupně**

Studium I. a II. stupně je zakončeno absolventskou prací.

Každá skupina pracuje podle vlastního učebního plánu, který vychází z učebních osnov uvedených v tomto dokumentu níže. Učební plán rozpracovává vyučující oboru s ohledem na konkrétní podmínky. Učební plán je platný pro jeden školní rok. Na začátku školního roku plán schvaluje ředitel školy. Vyučující musí učební plán závazně dodržovat.

Přípravné studium-Přípravná výtvarná výchova

Učební osnovy předmětu Přípravná výtvarná výchova

PVV1

Žák:

- zpracovává své představy prostřednictvím kresby, malby nebo modelování
- experimentuje s různými kreslířskými, malířskými a plastickými vyjadřovacími prostředky
- obrazotvorných prvků používá intuitivně
- bezprostředně komunikuje s pedagogem, naváže s ním citový vztah

PVV2

Žák:

- využívá záměrně stop kreslířských a malířských předmětů
- zná základní barvy a zkoumá možnosti míchání barev
- pojmenuje základní výtvarný materiál a techniky
- experimentuje s umístěním motivu do formátu
- je schopen soustředěné práce v kolektivu
- přijímá hodnocení
- zadání řeší samostatně

Učební plán Přípravné studium

Předmět	PVV1	PVV2
Přípravná výtvarná výchova**	2	2

*** přípravné studium probíhá 1-2 roky, je určeno pro děti od 5 let do 7 let. Výuka probíhá jednou týdně dvě hodiny*

***výuku v přípravných ročnících je možno rozšířit na 3 vyučovací hodiny týdně-schvaluje ředitel školy*

Studijní zaměření výtvarná tvorba

Učební plán I. a II. stupně studia

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Plošná tvorba	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Prostorová a akční tvorba	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3

Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky nebo Tanečně pohybová výchova, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Obsah vyučovaných předmětů:

Plošná tvorba – kresba, malba, grafika, dekorativní činnosti, výtvarná kultura

Prostorová a akční tvorba – keramika, modelování, tvarování, práce s materiálem, výtvarná kultura

Poznámky:

- studium 1. stupně je určeno pro děti od 7 do 14 let. Výuka probíhá jednou týdně 3 hodiny, v prvním ročníku 2 hodiny.

- studium 2. stupně je určeno pro děti od 14 do 18 let. Výuka probíhá jednou týdně 3 hodiny.

- výuku v **1. ročníku** je možno **rozšířit na 3 vyučovací hodiny** týdně-schvaluje ředitel školy

- obsah učiva vzdělávací oblasti **recepce a reflexe výtvarného umění** prolíná na I. a II. stupni všemi vyučovacími předměty

- výuka na I. a II. stupni může probíhat (z rozvrhových možností žáků) ve **smíšených skupinách** složených: a) v I. stupni max. 2-3 ročníků

b) ve II. stupni max. 2-4 ročníků (schvaluje ředitel školy)

Předmět **Základy výtvarné tvorby** (nepovinně volitelný předmět z jiného hlavního oboru)

- tento předmět je omezen kapacitou školy, žák může být převeden do výtvarného oboru jako

hlavního předmětu, studium nepovinného předmětu může být ukončeno v pololetí nebo na konci školního roku (výjimku schvaluje ředitel školy)

Učební osnovy

I. Stupeň

Plošná tvorba

1. ročník

Žák:

- zkoumá vlastnosti linií, barev, struktur, světla aj.,
- využívá své zkušenosti ve volné tvorbě
- inspiruje se vlastní fantazií i realitou
- je zodpovědný ke své práci i k práci druhých

2. ročník

Žák:

- adekvátně svému věku používá základní kresebné a malířské materiály
- vnímá rozdíl mezi tvorbou na základě přímé skutečnosti oproti práci podle fantazie
- rozliší účinky použitých technik a materiálů
- je schopen zdůvodnit a obhájit svoji práci
- dodržuje bezpečnostní pravidla při práci

3. ročník

Žák:

- nalezne variace
- využívá své zkušenosti ve volné tvorbě, vlastními slovy formuluje pocity vyvolané výtvarnými prvky
- intuitivně použije výtvarnou kompozici
- použije i řemeslně náročnější výtvarnou techniku jako je grafika (tisk z papírové matrice, monotyp)
- vědomě použije základní vyjadřovací prostředky tvorby (linie, barva, tvar, kompozice, tvar, objem) tak, aby dokázal zobrazit svoji myšlenku
- vnímá a hodnotí nejen vlastní práci ale i výsledky práce svých spolužáků
- prozkoumá svůj zážitek a slovy ho popíše
- parafrázuje vlastní tvorbou reprodukci nebo originál uměleckého díla

4. ročník

Žák:

- zná vlastnosti a možnosti dalších výtvarných technik: akvarel, akrylová barva, linoryt, suchá jehla
- vědomě používá obrazotvorné prvky plošného vyjádření (bod, linie, tvar, objem, plocha, prostor, světlo, barvy, textura atd.) a pozná jejich vlastnosti a vztahy (shoda, podobnost, kontrast, opakování, rytmus, dynamika, struktura, pohyb, proměna v čase atd.)
- pozoruje realitu a vědomě ji převádí do výtvarné podoby
- rozplánuje si práci, dodržuje správně výtvarné a technologické postupy
- dokáže sám sebe vnímat jako autora uměleckého díla

- vnímá učitele jako autoritu (vzor), je na něm do jisté míry závislý, narůstá spolupráce

5. ročník

Žák:

- formuluje pocity plynoucí z kompozičního uspořádání prvků, experimentuje s výtvarným rytmem a s proporčními vztahy
- ve fotografovaných detailech reality objeví přítomnost prvků výtvarného jazyka
- při hodnocení umí najít nové podněty u spolužáků
- využívá výtvarný jazyk k nefigurativnímu vyjádření emocí, jevů a vztahů

6. ročník

Žák:

- ovládá širší paletu vyjadřovacích prostředků v kresbě, malbě, grafice, prostorové tvorbě
- přistupuje k výtvarným dílům jako ke zdroji inspirace
- respektuje pravidla chování v kolektivu a vnímá učitele jako partnera
- dokáže vyjádřit svůj názor i respektovat názory ostatních členů skupiny
- osvojuje si základy světelné modelace (stínování, šrafování)

7. ročník

Žák:

- dokáže si vytvořit na základě individuálních zkušeností a diskuzí vlastní výtvarný názor
- orientuje se v základních uměleckých slozích a směrech
- vyjmenuje nejdůležitější památky ve svém okolí
- formuluje jaký výtvarný styl nebo tvorba kterého konkrétního malíře je mu blízká a proč
- respektuje odlišné názory
- je schopen rozebrat příčiny svého nezdaru
- je schopen ztvárnit své představy pomocí samostatně zvoleného média
- fotografii využije jako východisko pro volnou tvorbu

Prostorová a akční tvorba

1. ročník

Žák:

- rozpozná materiál a experimentuje s ním (např. hlína)
- používá základní nástroje a pečuje o ně
- popíše význam stop zanechaných v materiálu
- je schopen o svém díle hovořit

2. ročník

Žák:

- tvoří z daných prvků
- zvládne variace
- uplatňuje svoje prostorové cítění a fantazii

3. ročník

Žák:

- nástroje a nářadí správně používá
- dokáže materiál využít tvůrčím způsobem
- rozeznává různé druhy materiálů

4. ročník

Žák:

- komponuje v prostoru
- dokáže materiál spojovat, lepit, řezat apod.
- popíše, jaký prostorově výtvarný problém řeší

5.ročník

Žák:

- komponuje základní tvary s jejich proměnami a prostorovými vztahy
- dokáže si přizpůsobit velikost konstrukce vzhledem ke zvolenému materiálu
- si vytváří úsudek o svém i cizím díle

6.ročník

Žák:

- používá ve své práci principy objektové a akční tvorby
- dokáže ctít vlastnosti materiálu
- je schopen vytvoření variací

7.ročník

Žák:

- experimentuje s materiály a jejich vlastnosti využívá pro svou tvorbu
- dokáže rozlišit sochařské pojmy jako reliéf, socha, sousoší, busta apod.
- obrazotvorné prvky využívá k dosažení svého záměru

II. Stupeň

Plošná tvorba

1. ročník

Žák:

- dokáže navázat na znalosti a zkušenosti ze studia na I. stupni
- záměrně používá vlastnosti výtvarného jazyka ve vlastní tvorbě
- ve zvýšené míře kreslí a maluje podle skutečnosti
- dokáže spoluvytvořit soustředěnou a dělnou atmosféru
- umí se poučit, vlastní postup obhájí nebo změní
- využívá internet při studiu dějin umění a vytváří si vlastní výběr ukázek k danému tématu

2. ročník

Žák:

- zvládá práci s internetem při vytváření souboru, vztahujícímu se k jeho zájmům (malba, architektura, písmo, design, ilustrace aj.),
- vyhodnotí výsledky své práce, analyzuje podněty ze svého prostředí a transformuje je do volné tvorby,
- převádí realitu do výtvarné kompozice

- soustředí se na vyjádření světelných a barevných vztahů
- navazuje na realitu stylizací a tvorbou grafického designu
- zvolí si téma volné tvorby a prostředky pro jeho zpracování
- prezentuje vlastní výtvarné řady na školních výstavách

3. ročník

Žák:

- zobecní znalosti výtvarného jazyka a zvolí si jeho transformaci podle vlastních potřeb
- sestaví si přehled o dějinách umění
- zkonkultuje s učitelem a realizuje program přípravy na talentové zkoušky
- samostatně vytváří a konzultuje s učitelem individuální projekt

4. ročník

Žák:

- samostatně řeší výtvarné problémy
- pracuje samostatně, vybírá si námět, který je mu blízký, formuluje a obhájí své názory
- zvolí si výtvarnou techniku, která je mu blízká a pomocí níž bude zvolený námět nejlépe vyjádřen
- ovládá technologický postup vybrané techniky
- správně používá odbornou terminologii vztahující se k dané oblasti
- vnímá současné výtvarné umění v širších souvislostech, dokáže se jím inspirovat
- dokumentuje vlastní práce a uvědomuje si svůj vývoj a pokrok
- prezentuje vlastní práci, volí vhodnou formu, adjustaci, výstavní koncepci
- připraví se na případné talentové zkoušky na zvolené vysoké škole
- využívá získaných znalostí pro figurální tvorbu
- vytvoří vlastní projekt na zvolené téma

Prostorová a akční tvorba

1.ročník

Žák:

- navazuje na znalosti a zkušenosti z 1. cyklu
- modeluje podle skutečnosti
- navazuje na realitu stylizací
- toleruje odlišné názory a je schopen obhájit smysl a způsob svého vlastního vyjádření

2. ročník

Žák:

- ve zvýšené míře modeluje
- dokáže hledat inspirativní náměty pro svou činnost
- svobodně volí a kombinuje různé výtvarné techniky
- hledá svůj vlastní výtvarný výraz
- experimentuje

3. ročník

Žák:

- zvládá základní principy modelování (nápodoba, nadsázka, stylizace)

- nachází variace
- ovládá vybrané techniky materiálové a objektové tvorby
- při tvorbě uplatňuje svoje vnitřní prožitky a zkušenosti

4.ročník

Žák:

- ovládá jemu dostupnou výtvarnou technologii
- je schopen systematicky variovat výtvarné řešení
- charakterizuje hlavní znaky uměleckých slohů a období

Základy výtvarné tvorby

Předmět je určen pro žáky prvního stupně a vyučuje se jako nepovinně volitelný předmět v rámci výuky hlavního oboru - hudebního, tanečního, literárně-dramatického. Předmět je možno volit jen v případě, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Zahrnuje základní průpravu ve výtvarné tvorbě.

Učební plán

	PVV+ 1.-7. ročník/I. cyklu
Základy výtvarné tvorby	1-2h

Učební osnovy

Pvv

Žák:

- kreslí, maluje a modeluje podle svých představ a zážitků
- je schopen základního dialogu nad prací
- zná základní barvy
- záměrně používá stop kresebných a malířských nástrojů
- modeluje jednoduché tvary
- je schopen přijmout hodnocení

I. stupeň

1.ročník

Žák:

- experimentuje s vlastnostmi linií, barev a struktur
- inspiruje se fantazií i realitou
- dokáže vyřešit výtvarný úkol

2.ročník

Žák:

- používá základní kresebné a malířské nástroje odpovídající jeho věku
- jednoduše konstruuje z daných prvků
- hovoří o svém díle, popíše jej

3.ročník

Žák:

- intuitivně používá výtvarnou kompozici
- je schopen popsat svoje vlastní záměry a postupy
- respektuje názory druhých
- materiály dokáže tvůrčím způsobem využít

4. ročník

Žák:

- inspiruje se realitou i fantazií
- pojmenuje techniky a nástroje, které používá
- dokáže materiály spojovat, lepit, tvarovat
- zná kulturní památky regionu

5. ročník

Žák:

- rozlišuje různé druhy výtvarného umění
- dovede pracovat s tvárovou a barevnou nadsázkou
- chápe účinek tvarů a používá je při modelaci

6. ročník

Žák:

- je schopen vytvoření variací
- přistupuje k výtvarným dílům jako ke zdroji inspirace
- dokáže vyjádřit svůj názor i respektovat názory ostatních členů skupiny
- osvojuje si základy světelné modelace (stínování, šrafování)

7.ročník

Žák:

- experimentuje s materiály a jejich vlastnosti využívá pro svou tvorbu
- orientuje se v základních uměleckých slozích a směrech
- je schopen ztvárnit své představy pomocí samostatně zvoleného média
- respektuje odlišné názory
- je schopen rozebrat příčiny svého nezdaru

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

TANEČNÍ OBOR

Charakteristika tanečního oboru

Taneční obor podchycuje a rozvíjí taneční nadání dětí. Probouzí smysl pro krásu tance a harmonii spolu s rozvíjením tvůrčích schopností člověka. Tanec vede žáky ke správnému držení těla a zdokonalení pohybové techniky. Současně podporuje a prohlubuje u žáků citlivost, vnímavost sebe sama a svého okolí. Rozvíjí představivost, tvořivost, hudební a prostorové cítění. Učí žáky pracovat v kolektivu.

Taneční obor poskytuje žákovi podle míry jeho schopností základy odborného vzdělání, které mu umožní uplatnit se jako tanečník v zájmových tanečních souborech, nebo v povolání, pro která je pohyb a hudební cítění předpokladem. Přípravuje žáka po odborné stránce k dalšímu studiu na školách s uměleckým či pedagogickým zaměřením.

Výuka je rozdělena do tří stupňů:

- **přípravné studium (1 – 2 roky pro žáky od 5 -7 let)**
- **základní studium I.stupně (1. – 7. ročník pro žáky od 7 let)**
- **základní studium II. stupně (1. – 4. ročník)**

Stupně tvoří jednotlivé vyučovací skupiny, které mají oddělenou výuku.

Skupinu tvoří 5 – 15 žáků.

Každá skupina pracuje podle vlastního učebního plánu, který vychází z učebních osnov uvedené v tomto dokumentu níže. Učební plán rozpracovává vyučující tanečního oboru s ohledem na konkrétní podmínky. Učební plán je platný pro jeden školní rok. Na začátku školního roku plán schvaluje ředitel školy. Vyučující musí učební plán závazně dodržovat.

Do tanečního oboru jsou děti přijímány na základě talentových přijímacích zkoušek, u kterých se hodnotí pohybové schopnosti dítěte (flexibilita, obratnost, koordinace pohybu), cítění rytmu, spontánní reakce na hudbu, fantazie dítěte. U přijatých dětí rodiče doloží lékařské potvrzení o způsobilosti ke studiu tanečního oboru.

Žák je dále zařazen do ročníku podle věku a svých schopností. Do II. stupně je žák zařazen od 14 let věku.

Každý ročník studia je zakončen veřejným, školním vystoupením. I. a II. stupeň studia je ukončen veřejným absolventským vystoupením. Žák se podílí na tvorbě svého absolventského vystoupení.

Přípravné studium – přípravná taneční výchova

Studium v přípravném ročníku kultivuje přirozený dětský projev formou pohybových her a hravých cvičení. Podporuje správné držení těla. Rozvíjí hudební a rytmické cítění. Ověřuje předpoklady pro zvládnutí dalších stupňů studia.

Učební plán

	1. ročník	2. ročník
Přípravná taneční výchova	1,5	1,5

- do přípravného studia jsou děti přijímány od 5 let věku
- hodinová dotace je zvolena v rozsahu odpovídajícím vzdělávacímu obsahu

Učební osnovy

Přípravná taneční výchova

Žák:

- má základní povědomí o správném držení těla (v prostoru i na místě)
- opakuje po učiteli průpravné prvky (obratnost, flexibilita)
- orientuje se v prostoru
- interpretuje taneční a pohybové hry
- projevuje se spontánně
- reaguje na rytmické, dynamické a melodické impulsy

Studijní zaměření současný tanec

Učební osnovy I. a II. stupně

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Taneční průprava	1	1									
Současný tanec			1	1	1	1	1	1	1	1	1
Taneční praxe	1	1	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	1
Klasický tanec			0,5	1	1	1	1	1	1	1	1
Základy lidového tance			0,5	0,5	0,5	0,5	0,5				
Práce v souboru			0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Celkem	2	2	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5

Poznámky:

- Výuka probíhá ve skupinách s max. počtem 15. žáků
- V 1. a 2. ročníku je hlavní předmět Taneční průprava
- Od 3. ročníku hlavní předmět Taneční průpravu nahrazuje hlavní předmět Současný tanec další předměty Klasický tanec a Práce v souboru
- Od 4. do 7. ročníku se zařazuje předmět Základy lidového tance
- Předmět Taneční praxe je součástí výuky celého I. i II. stupně a navazuje na vyučovaný hlavní předmět

- Ve II. stupni žák pokračuje předměty Současný tanec, Klasický tanec
- V hodinách spolupracujeme s pedagogem zajišťujícím hudební doprovod
- Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Základy dramatiky nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Taneční průprava

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- využívá správné držení těla (vzpřímená hlava vede vytažení celého těla směrem vzhůru, ramena do šířky a dolů, lopatky u sebe, vtažené břicho, podsazená pánev, nohy u sebe v 1. paralelní pozici.)
- ovládá jednotlivé svalové skupiny (pánev, trup, páteř, hlava, šíje, horní a dolní končetiny)
- užívá taneční kroky v prostoru (taneční chůze, poskok, přísunný krok bočně a vpřed, přeměnný krok, řezankový krok)
- dovede se pohybovat v prostoru po křivkách, v kruhu, po diagonále, jednotlivě i skupinově
- disponuje větší flexibilitou a obratností v rámci taneční gymnastiky a nízké akrobacie (kolíbka, svíčka, kotoul vpřed)
- reaguje na střídání tempa, taktů, dynamiky (tleskání, dupání, užití Orffových nástrojů)

2. ročník

Žák:

- ovládá správné držení celého těla a koordinuje jeho jednotlivé části
- disponuje pokročilou flexibilitou a obratností (provaz, rozštěp, kotoul vpřed, vzad, snožmo roznožmo, příprava stoj na rukou)
- užívá taneční kroky v prostoru a v jednoduchých variacích (přísunný krok vpřed, stranou, polkový krok, třídobý krok, dvouposkočný krok, v točení na místě)
- rozlišuje charakteristická tempa pro chůzi, běh, cval, skok
- umí určit první a poslední dobu taktu

Taneční praxe

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- při improvizaci pracuje s náčiním – míče, šátky, obruče atd.
- vyjádří různá témata (Příroda, každodenní život, pohádky)
- prezentuje společnou choreografii před publikem

2. ročník

Žák:

- vyjadřuje v improvizaci vlastní náměty
- uplatňuje pohybové návyky a taneční dovednosti v pohybové fantazii

3. ročník

Žák:

- vyjadřuje nálady různých hudebních skladeb
- využívá práci s rekvizitou

4. ročník

Žák:

- tanečně ztvárňuje vybranou skladbu
- v krátkých etudách experimentuje s výrazovými a prostorovými možnostmi pohybu

5. ročník

Žák:

- tanečně ztvárňuje připravené choreografie a podílí se na jejich realizaci
- v improvizaci experimentuje se svými tvořivými schopnostmi
- danou etudu umí vyjádřit v různých emočních polohách

6. ročník

Žák:

- samostatně řeší drobné úkoly prostorové, rytmické i výrazové (v etudách na hudbu i bez doprovodu)
- využívá rytmické nástroje a různá náčiní
- analyzuje různé zvuky z okolí
- je schopen vlastní rytmizace
- hodnotí technické provedení vlastní a svých spolužáků z hlediska držení těla, pohybové fantazie a emočního prožitku

7. ročník

Žák:

- v improvizaci a choreografii udrží vnitřní rytmus a výrazovou linii
- podílí se na přípravě závěrečného vystoupení
- taneční projev dokáže obohatit o vlastní charisma

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- realizuje vlastní nabytou individualitu a kreativitu
- tvoří drobné kompozice a pracuje s motivem
- zapojuje se do diskuze při hodnocení vlastní tvorby nebo shlédnutého díla
- odpovědně se účastní umělecké prezentace a je k ní motivován

2. ročník

Žák:

- pracuje s tématem a obsahem

- vyhledává dění související s oborem
- rozumí formě a obsahu repertoáru

3. ročník

Žák:

- odpovědně pracuje na přípravě absolventského vystoupení
- dává motivační a tematické podněty při tvorbě kompozic
- dává kulturní podněty svým spolužákům
- příležitostně navštěvuje taneční semináře

4. ročník

Žák:

- sleduje dění v kultuře a oboru
- inspiruje se děním v kultuře a oboru
- obohacuje repertoár vlastní fantazií a individualitou
- má kultivovaný projev a vkus

Současný tanec

I. stupeň

3. ročník

Žák:

- uvědoměle ovládá správné držení těla všechny svalové skupiny a koordinuje je v harmonický pohybový projev (kroužení, vlny – hrudník, pánev, dolní končetiny – aktivní vytáčení a uvolňování kyčelních kloubů, švihy, horní končetiny – osmy, švihy)
- zvládne pohyb z místa v různých tempech a taktech ve vazbách s ostatními prvky (bočně chůze a běh s křížením, cval vpřed, vzad, hladké otáčky, kroky – hladká polka v točení, dvojpolka, pérované kroky, valčíkový krok, kalamajkové příklepy)
- zaznamenaná a umí vyjádřit rozdíl v durové a mollové tónině

4. ročník

Žák:

- v krátkých pohybových vazbách a různých polohách (leh, sed, klek) i na volnosti realizuje plynulý harmonický pohyb celého těla (švihy, výskoky, obraty, otáčky, izolace)
- zvládá změny polohy těžiště
- používá doprovodný pohyb paží při chůzi, běhu, skocích, otáčkách
- reaguje pohybem a hrou na rytmické nástroje na různá tempa a jejich změny
- zvládá rytmická cvičení na 2/4, 3/4 a 4/4 takt, uplatňuje tečkovaný rytmus, trioly, synkopy

5. ročník

Žák:

- vede plynulý harmonický a koordinovaný pohyb celého těla, založený na zvládnutí těžiště

- uvědomuje si principy anatomie pohybu a centra těla
- experimentuje s hudebním a prostorovým cítěním
- využívá delší vazby pohybu, výraznější změny poloh těžiště s doprovodem horních končetin s využitím otáček

6. ročník

Žák:

- zvládá nejrůznější vazby pohybových prvků s důrazem na uvědomělý pohyb z centra
- používá švihy, vlny, impulzy, skoky a otáčky
- Základy lidového tance
- dokáže navázat na předchozí taneční průpravu
- ovládá jednoduché i dvojité pérování v různých tempech a pozicích
- ovládá držení paží v bok a mírném upažení
- využívá taneční kroky v dětských lidových hrách a tancích

7. ročník

Žák:

- zvládá všechny probrané pohybové prvky a jejich nejrůznější vazby s důrazem na centrální pohyb v přízemních polohách i na volnosti
- analyzuje vedení pohybu (švih, tah, pád, tlak, náraz)
- je si vědom svých pohybových schopností a ví, jak je rozvíjet a odstraňovat své nedostatky
- zvládá vyjádření dynamické škály a napětí celého těla

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- ovládá základní taneční techniky Graham, Cowningham, metodu Duncan
- získané poznatky uplatňuje v kombinacích
- je schopen syntézy a analýzy pohybu
- nachází a uvědomuje si pohybové zákonitosti a možnosti anatomie těla
- má osvojený správný a přirozený pohyb
- umí uchopit vztahy: pohyb – prostor, čas – pohyb, dynamika – pohyb, hudba – pohyb

2. ročník

Žák:

- pozná rozdíly techniky Cowningham a Graham
- disponuje pokročilou technickou dovedností
- chápe pojem inspirace, hudební předloha, hledání inspirace, obohacování vlastního pohybového slovníku
- reaguje na vztah vnitřní a vnější prostor a jejich vzájemné ovlivňování
- cítí délku trvání a průběh pohybu (pulzace, počet dob, rytmizace, přízvuky, plynulost, pauzy)
- umí vyjádřit pasivitu, aktivitu
- vnímá změnu dynamiky ve vztahu k prostoru a času

3. ročník

Žák:

- využívá dovednosti technik Cowningham a Graham v kombinacích
- umí se vyjádřit tanečně, plynule, emočně pravdivě
- porovnává souvislosti mezi hudbou a pohybem, jejich vzájemné ovlivňování
- umí zvolit vhodnou hudbu k vyjádření určeného tématu

4. ročník

Žák:

- využívá na vyšší úrovni techniku Cowningham a Graham v zadaných i vlastních kompozicích
- dbá na čistotu technického i výrazového provedení
- chápe tanec jako sounáležitost mezi myšlením, emocemi a pohybem

Práce v souboru

I. stupeň

3. ročník

Žák:

- vnímá tanečního partnera
- spolupracuje ve dvojicích a menších tanečních skupinách
- dokáže tvořit a komunikovat společně ve skupině při improvizaci i v choreografiích

4. ročník

Žák:

- chápe souborové cítění a vzájemnou socializaci při společné tvorbě a spolupráci
- souborové cítění uplatňuje i v ostatních vyučovaných předmětech

5. ročník

Žák:

- podílí se na tvorbě choreografie
- hledá s pedagogem a spolužáky pohybové a výrazové prostředky k danému tématu
- zhodnotí svůj projev a uplatňuje jej ve společné tvorbě

6. ročník

Žák:

- velkou měrou se podílí na tvorbě choreografie
- přemýšlí nad obsahem choreografie v rámci skupiny
- diskutuje o výrazových prostředcích, kostýmech, osvětlení

7. ročník

Žák:

- navštěvuje umělecká představení, umí je ohodnotit, dokáže o nich diskutovat
- umí uchopit hodnotu uměleckého díla a vyhledává ji

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- je schopen vzájemného vnímání v čase a prostoru
- chápe rozdíly a umí vyjádřit vazby dominance, subdominance, partnerství
- chápe rozdíly a umí se vyjádřit jako jednotlivec x duo, trio, skupina

2. ročník

Žák:

- experimentuje se vzájemným vnímáním partnera
- realizuje vztah jednotlivce x partner v jednoduchých variacích

3. ročník

Žák:

- pracuje na vzájemných vztazích ve skupině
- žák ve skupině vytváří vlastní kompozice na základě vzájemného vnímání, komunikace a diskuse

4. ročník

Žák:

- žák je schopen hodnotit a vzájemně rozebírat se spolužáky, pedagogem a korepetitorem vlastní nebo shlédnutá umělecká díla

Základy lidového tance

I. stupeň

4. ročník

Žák:

- má základní povědomí o charakteristickém stylu provedení základních prvků českých lidových tanců
- užívá: chůze hladká, pérovaná, běh, přísuny, polkový krok, cval, poskočný krok, sousedská, třásák, příklepový krok, řezankový krok
- dbá důsledně na zpěv při tanci

5. ročník

Žák:

- porovnává charakteristický styl provedení základních prvků lidových tanců
- ovládá třásák, mazurku, obkročák, kolečkový krok

6. ročník

Žák:

- má základní povědomí o českých a moravských lidových tancích, o rozdělení folklórních oblastí (kalamajka, řezanka, hulán, chodské kolečko, cófavá,)

7. ročník

Žák:

- má základní povědomí o slovenských lidových tancích a jejich charakteristickém stylu provedení
- ovládá pérování, podřepy, jednokročka, dvojkročka, držení paží, karyčky, víření

Klasický tanec

I. stupeň

3. ročník

Žák:

- **Tělo:** ovládá správné držení těla en facé k tyči.
- **Pozice, polohy a dovednosti:**
zná základní pozice dolních končetin – paralelní, I., II., III.
zná základní pozice horních končetin – přípravná, I. pozice.
- **Exerice a la barré:**
ovládá přípravné port de bras, přenášení váhy z jedné nohy na druhou a relevé, abaissé
zvládá velmi jednoduché vazby en facé k tyči s využitím pozic dolních a horních končetin
má základní povědomí v paralelní, I., II. a en cloché: demi-plié, battement tendus, battement tendu jeté, rond de jambe par terre jen vpřed.
zvládá záklony spolu s pozicemi hlavy, passé v paralelní poz., sur le coud de pied paralelní
skoky: ovládá přípravu na temps levé en facé
- **Exercice au milieu:**
pracuje v paralelní pozici a v I. poz.
paže v přípravné poloze, a I.
Demi-plié, přenášení váhy, práce chodidla, správná poloha chodidla.
užívá chůzi s příp. poz.

4. ročník

Žák:

- **Tělo:** ovládá správné držení těla bokem k tyči.
- **Pozice, polohy a dovednosti:**
zná základní pozice dolních končetin - III.
zná základní pozice horních končetin – II., III. pozici.
- **Exerice a la barré:**
ovládá II. port de bras, relevé bez držení tyče, pohled do dlaně při provedení port de bras. Épaulement croisé a effacé.
Zvládá velmi jednoduché vazby čelem a bokem k tyči s využitím pozic dolních a horních končetin - demi-plié, grand-plié en facé, battement tendus en croix, battement tendu jeté, rond de jambe par terre en facé.
Vytočené passé a sur le coud de pied vpřed a vzad, záklony a úklony spolu s paží.
skoky: ovládá temps levé en facé, pas echappé s mezivypérováním
- **Exercice au milieu:**
Orientuje se v prostoru, používáme II. a III. pozice v dolních a horních

končetinách.

Demi-plié a relevé ve III. poz. Battement tendu vpřed a stranou. Chůze.

Skoky: dokáže přípravu na pas chassé z I. poz. (stranou), temps levé sauté v parélní, I. a II. poz.

5. ročník

Žák:

- **Pozice, polohy a dovednosti:**
zná základní pozice dolních končetin – IV. a V. poz.
zná všechny základní pozice horních končetin a odvozené
- **Exercice a la barré:**
reaguje na změnu tempa a dynamiky (battement tendu a jeté + piqué I. a V. Poz.). Ovládá princip hlavy jako koordinace k cvičení. Ovládá pozice nohou ecarté na 45°
Zvládne bokem rond de jambe en croix, en dehors a en dedans + pracuje v épaulement. III. port de bras, zvládá přípravu na bat. fondu, frappé, tours, I. a II. arabesque piqué, en face pas de bourré simple, adagio, dégagé, battement développé, détourné k tyči o 180.
Skoky: dokáže pas échappé, ovládá přípravu na sissonne, glissade a na changement.
- **Exercice au milieu:**
ovládá chůzi s port de bras, taneční běh. Dokáže battement tendu vzad a v épaulement, battement tendu jeté, příprava na balancé.
Skoky: ovládá sauté v V.poz., chassé i z V.poz.

6. ročník

Žák:

- Ovládá battement soutenu na 45, rond de jambe en l'air (en dehors a en dedans), battement fondu, frappégrant, pas de cheval, tours en dehors, battement battu,
- Ovládá arabesque na 45, attitude na 45.
Velké a malé výdrže (III., IV. arabesque).
Skoky: dokáže příp. na pas assemblé, changement.
- **Exercice au milieu:**
ovládá balancé, pas de bourré simple, arabesque v prostoru-
Skoky: umí glissade, chassé v V. poz., sissonne, pas jeté.

7. ročník

Žák:

- Umí tours en dedans, arabesque na 90, grand battement, pózy na 90, port de bras v IV., tours ze IV. a V. pozice.
- Ovládá přípravu na sissonné fermé.
- **Exercice au milieu:**
Spojuje prvky ve vazby. Užívá tombé pas de bourré.
Skoky: zvládne pas assemblé, glissade, changement jeté, soubresaut, pas failli, příp. jeté entrelacé.

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- **ovládá a la barre** - battement (tendu, jeté, soutenu, fondu, frappé) v různých tempových a rytmických vazbách
detourné en dehors, en dedans
příprava na pirouette z II., V., IV. Pozice
prvky u tyče žák provádí na relevé (příprava na točení, v épaulement, s port de bras., pohyby hlavy, výdrže, žák spojuje jednotlivé prvky do vazeb)
- **ovládá au milieu** – battement tendu en tournant o $\frac{1}{4}$ kruhu
pózy en l'air a la seconde arabesque
pas de basque
pas de bourrée simple
assemblé
sissonne simple a fermée

2. ročník

Žák:

- **ovládá a la barre**
žák provádí v rychlejším tempu, dbá na čistotu a provedení prvků
dbá na správné držení osy, ve vazbách používá vložené demi plié, relevé, passé, port de bras
battement (tendu, jeté kombinace s piqué, soutenu, fondu a frappé na relevé 45°)
žák dotahuje prvky v adagiu a v allegro
- **ovládá eu milieu**
battement tendu en tournant en dehors, en dedans o $\frac{1}{2}$ kruhu v různých rytmických a tempových obměnách
balancée s port de bras
pózy na 90°, arabesque, attitude
pas de bourrée (kombinace s tombé a piruetou ze IV. Pozice
nástup na pique pirouette po diagonále

3. ročník

Žák:

- **Ovládá a la barré**
kombinace rond de jambe par terre (endehors, endedans)
předklon záklon se skluzem kročné končetiny – kombinace s dégagé
obraty fouetté
développé tombé
flick flack přes polohy sur le cou-de-pied
grand battement (švihy,)
- **ovládá eu milieu**
glissade v kombinaci s assamblé

piqué pirouette
 sur le cu-de-pied v točení po diagonále
 chéné
 chassé kombinace s enterlacé a fouetté
 obraty fouetté

4. ročník

Žák:

- žák zvládá vyšší technický stupeň (rychlejší tempo, dotažení prvků, dynamika)
- použije vyšší pózy ve výdržích, piruety
- je schopen kombinací prvků
- klasickou taneční techniku využije v současném tanci
- ovládá a používá odbornou terminologii

Tanečně pohybová výchova- nepovinně volitelný předmět z jiného hlavního oboru
 Předmět je možno volit jen v případě, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Charakteristika vyučovacího předmětu

- rozvíjí taneční a pohybové nadání dětí
- probouzí krásu a harmonii pohybu
- rozvíjí tvůrčí schopnosti člověka

Učební plán

	1. – 7. ročník	Přípravné studium
Tanečně pohybová výchova	2h	1h

Učební osnovy

Tanečně pohybová výchova

Přípravné studium

- má základní povědomí o správném držení těla (v prostoru i na místě)
- opakuje po učiteli průpravné prvky (obratnost, flexibilita)
- orientuje se v prostoru
- interpretuje taneční a pohybové hry
- projevuje se spontánně
- reaguje na rytmické, dynamické a melodické impulsy

1. ročník

- využívá správné držení těla (vzpřímená hlava vede vytažení celého těla směrem vzhůru, ramena do šířky a dolů, lopatky u sebe, vtažené břicho, podsazená pánev, nohy u sebe v 1. paralelní pozici.)
- ovládá jednotlivé svalové skupiny (pánev, trup, páteř, hlava, šije, horní a dolní končetiny)
- užívá taneční kroky v prostoru (taneční chůze, poskok, přísunný krok bočně a vpřed, přeměnný krok, řezankový krok)
- dovede se pohybovat v prostoru po křivkách, v kruhu, po diagonále, jednotlivě i skupinově
- disponuje větší flexibilitou a obratností v rámci taneční gymnastiky a nízké akrobacie (kolíbka, svíčka, kotoul vpřed)
- reaguje na střídání tempa, taktů, dynamiky (tleskání, dupání, užití Orffových nástrojů)

2. ročník

Taneční průprava

- ovládá správné držení celého těla a koordinuje jednotlivé jeho části
- disponuje stále větší flexibilitou a obratností (provaz, rozštěp, kotoul vpřed, vzad, snožmo, roznožmo, příprava stoj na rukou)
- užívá taneční kroky v prostoru a v jednoduchých variacích (přísunný krok vpřed, stranou, polkový krok, třídobý krok, dvoupokočný krok, v točení na místě)
- rozlišuje charakteristická tempa pro chůzi, běh, cval, skok
- umí určit první a poslední dobu taktu

3. ročník

– uvědoměle ovládá správné držení těla všechny svalové skupiny a koordinuje je v harmonický pohybový projev (kroužení, vlny – hrudník, pánev, dolní končetiny – aktivní vytáčení a uvolňování kyčelních kloubů, švihy, horní končetiny – osmy, švihy)

- zvládne pohyb z místa v různých tempech a taktech ve vazbách s ostatními prvky (bočně chůze a běh s křížením, cval vpřed, vzad, hladké otáčky, kroky – hladká polka v točení, dvojpolka, pérované kroky, valčíkový krok, kalamajkové příklepy)
- zaznamená a umí vyjádřit rozdíl v durové a mollové tónině

4. ročník

- v krátkých pohybových vazbách a různých polohách (leh, sed, klek) i na volnosti realizuje plynulý harmonický pohyb celého těla (švihy, výskoky, obraty, otáčky, izolace)
- zvládá změny polohy těžiště
- používá doprovodný pohyb paží při chůzi, běhu, skocích, otáčkách
- reaguje pohybem a hrou na rytmické nástroje na různá tempa a jejich změny
- zvládá rytmická cvičení na 2/4, 3/4 a 4/4 takt, uplatňuje tečkovaný rytmus, trioly, synkopy

5. ročník

- dokáže vést plynulý harmonický a koordinovaný pohyb celého těla, založený na zvládnutí těžiště
- uvědomuje si principy anatomie pohybu a centra těla
- experimentuje s hudebním a prostorovým cítěním

- využívá delší vazby pohybu, výraznější změny poloh těžiště s doprovodem horních končetin
s využitím otáček

6.ročník

Současný tanec

- zvládá nejrůznější vazby pohybových prvků s důrazem na uvědomělý pohyb z centra používá švihy, vlny, impulzy, skoky a otáčky

Základy lidového tance

- dokáže navázat na předchozí taneční průpravu
- ovládá jednoduché i dvojité pérování v různých tempech a pozicích
- zná držení paží v bok a mírném upažení
- využívá taneční kroky v dětských lidových hrách a tancích

7. ročník

Současný tanec

- zvládá všechny probrané pohybové prvky a jejich nejrůznější vazby s důrazem na centrální pohyb v přízemních polohách i na volnosti
- analyzuje vedení pohybu (švih, tah, pád, tlak, náraz)
- je si vědom svých pohybových schopností a ví, jak je rozvíjet a odstraňovat své nedostatky
- zvládá vyjádření dynamické škály a napětí celého těla

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Základy dramatiky (učební osnovy viz str. 138)

LITERÁRNĚ – DRAMATICKÝ OBOR

Charakteristika literárně – dramatického oboru

Literárně dramatický obor se soustředí na propojení tvořivých dramatických činností, přednesu a slovesných činností. U žáků se rozvíjí fantazie, pohybové a mluvní dovednosti a také jejich osobnost. Učí se spolupracovat v kolektivu žáků, vytváří si vlastní postoje k umění a získávají všeobecný kulturní přehled. Tento obor žáky připravuje nejen jako amatérské herce a přednášeče, ale také pro profese, kde je zapotřebí specifických komunikačních dovedností, týmová kooperace nebo kreativního myšlení. Jsou to většinou pedagogové, žurnalisté nebo dokonce manažeři.

Výuka je rozdělena do tří stupňů:

- přípravné studium
- základní studium I. stupně
- základní studium II. stupně.

Stupně tvoří jednotlivé vyučovací skupiny, které mají výuku odděleny. V jedné skupině je maximálně 10 žáků.

Do Literárně dramatického oboru jsou děti přijímány na základě talentových přijímacích zkoušek, kde se u dětí hodnotí, zda se vyjadřují bez ostychu, nemají závažnější řečovou vadu, cítí rytmus a projevují určitou míru kreativity.

Žák je dále zařazen do ročníku podle věku.

Každý ročník studia je zakončen veřejným, školním vystoupením, popřípadě zveřejněním práce žáků (Web školy, vystavení v budově školy aj.)

I. a II. stupeň studia je ukončen veřejným absolventským vystoupením na jehož režii se podílí sami žáci.

Přípravné studium -přípravná dramatická výchova

Studium v přípravném ročníku je naplňováno hrou, ve které žáci čerpají ze svých přirozených projevů. V tomto předmětu se žák učí reagovat na ostatní členy skupiny a spolupracovat s nimi při hře. Základem jsou pohybová a relaxační cvičení, hry s pravidly a námětové hry.

Učební plán

	1. ročník	2. ročník
Přípravná dramatická výchova	1	1

- hodinová dotace je zvolena v rozsahu odpovídajícím vzdělávacímu obsahu

Učební osnovy

Přípravná dramatická výchova

Žák:

- zvládá základní pravidlo dramatické hry
- uvolňuje se aktivně i pasivně
- při hře a pohybu v prostoru respektuje ostatní hráče, aktivně se na hře podílí
- cítí rytmus a dynamiku
- zopakuje jednoduchou rýmovanou básničku nebo říkadlo
- rozliší změnu tempa

Studijní zaměření dramatická výchova

Učební osnovy I. a II. stupně

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Dramatická průprava	2	2									
Dramatika a slovesnost			2	2	2	2	2				
Přednes				1	1	1	1				
Divadelní tvorba								2	2	2	2
Umělecký přednes								1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3

Poznámky:

- Výuka probíhá ve skupině maximálně 10 žáků
Během studia lze také volit mezi nepovinně volitelnými předměty Tanečně pohybová výchova nebo Základy výtvarné tvorby, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Dramatická průprava

Předmět je pro děti 1. a 2. ročníku ZUŠ. Zahrnuje základní průpravu v osobnostní výchově a pohybových činnostech. Výuka probíhá ve skupinových a individuálních cvičeních, kdy se děti učí vzájemně spolupracovat, ale i nebát se projevit sebe sama.

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- při hře respektuje ostatní, reaguje na ně, kooperuje
- orientuje se v prostoru, zná prostorové pojmy
- vyslovuje správně všechny hlásky
- v artikulačních cvičeních a říkankách ovládá rytmičnost a melodičnost hlasu
- cítí rytmus a dynamiku, umí je reprodukovat slovem, pohybem nebo hlasem
- vyjadřuje se celou větou
- reaguje na pojem *štronz*
- ve cvičeních realizuje měkký hlasový začátek

2. ročník

Žák:

- je schopen zvládnout svůj úkol v jednoduchém ději
- v jednoduchých etudách se přizpůsobuje změnám zadaných okolností
- melodizuje a rytmitizuje říkadla
- dokáže zkoordinovat jednoduchý rytmický pohyb se zvukem
- aktivně usiluje o správné držení těla
- v hudebně pohybových cvičeních zvládá změnu rytmu a dynamiky
- zná některé literární autory vhodné pro jeho věkovou skupinu
- zapojí předmět do etudy

Dramatika a slovesnost

Žáci 3. až 7. ročníku nadále prochází osobnostní výchovou, ale přecházejí i k dramatice. Stále se zaměřujeme na schopnost spolupráce, vedení a podřízení se. Individuálně se děti soustředí na pohybové a mluvní dovednosti. Učí se pracovat s různými typy rekvizit. Jako soubor se v etudách a charakterizacích snaží o udržení dějové linie a zadané role.

Osnova je vytvořena s ohledem na individuální tempo žáka.

I. stupeň

3. ročník

Žák:

- zvládne jednoduchý dramatický děj; tzn. uvědomuje si svou roli, úkol v příběhu a dokáže dle toho jednat
- zvládne jednoduchou charakterizaci
- vyjádří své emoce pomocí výtvarných a pohybových prostředků
- zná některé literární autory vhodné pro jeho věkovou skupinu
- vyjmenuje části jednoduché stavby etudy (úvod, konflikt, závěr)
- svými slovy popíše chyby v zahrané etudě

4. a 5. ročník

Žák:

- v kolektivní improvizaci řeší svým jednáním jednoduché dramatické situace
- projevuje a uplatňuje své názory a postoje tak, aby nenarušil chod skupiny
- v etudách a cvičeních navazuje kontakt s partnerem a vyjadřuje svůj vztah k němu
- vnímá svou roli ve hře a podle toho jedná
- zahraje jednoduchou sólovou etudu
- vede dialog s předmětem coby partnerem
- během dramatické hry si uvědomuje výrazové možnosti při volbě slov
- v psaném textu vyjádří vztah
- koordinuje pohyb s hudbou, popř. zvládá jednoduchý tanec
- fixuje tvar
- vyjmenuje některé literární autory vhodné pro jeho věkovou skupinu

6. a 7. ročník

Žák:

- napíše jednoduchý scénář
- popíše svými slovy části stavby literárně dramatického díla
- vysvětlí a rozlišuje prvky dramatu - monolog, dialog

- objektivně hodnotí výsledky práce své i ostatních
- podílí se na tvorbě uceleného dramatického útvaru
- podílí se na výběru námětů a témat
- při tvorbě mění fixovaný tvar a upřesňuje herecké jednání
- vytvoří pohybovou improvizaci na hudbu
- vystaví a zahraje etudu podle stavby literárně dramatického díla
- vysvětlí pojem pointa
- přijme roli a přirozeně v ní jedná
- vztah k partnerovi vyjadřuje mimoslovními prostředky
- při realizaci absolventského vystoupení uplatňuje získané dovednosti a vědomosti v oblasti pohybu, mluvy, přednesu a dramatické tvorby
- syntetizuje nápady své i druhých do jednoho celku
- vede jednoduchou pohybovou či mluvní rozcvičku

Přednes

Tento předmět se ze začátku zaměřuje na kultivaci mluvy a hlasovou (mluvní) výchovu. Probíhá v rámci artikulačních a výrazových cvičení. Po nacvičení základních mluvních předpokladů volně přecházíme k přednesu poezie nebo prozaického textu. Dle individuální volby mohou žáci také pracovat na dramatickém výstupu (monolog, dialog). V rámci předmětu se také žáci učí smysluplně vyjádřit v rámci psaného projevu. Naučí se znát základní stavbu příběhu, literární žánry a publicistické útvary. Předmět poskytuje možnost vyjádření fantazie, interpretaci vlastních myšlenek a postojů pomocí své tvorby.

Žáci získají povědomí o autorech vhodných pro přednes, utuží vztah ke krásné literatuře a začínají sami vyhledávat texty.

Osnova je vytvořena s ohledem na individuální tempo žáka.

I. stupeň

4. až 6. ročník

Žák:

- žák zaujme postoj
- zvládne rezonanci na přední opoře
- použije měkké hlasové začátky
- správně ovládne dech
- snaží se o správné používání výrazových prostředků
- přednesem vyjádří svůj vztah k literární předloze
- vlastní myšlenky formuluje jasně a v logickém sledu
- rozezná rozdíl mezi poezií a prózou
- neilustruje text
- interpretuje krátkou autorskou tvorbu
- počká si na soustředěné ticho v sále
- mechanicky neodříkává text
- správně frázuje text
- vyjmenuje některé vhodné literární předlohy
- vyjadřuje podtext
- orientuje se v základních pojmech tvůrčího psaní
- své myšlenky formuluje jasně a v logickém sledu
- zná některé publicistické útvary a pracuje na jejich tvorbě
- snaží se o zachycení nejdůležitějších myšlenek

7. ročník

Žák:

- samostatně vyhledá texty k přednesu
- myšlenku zvoleného textu obohatí o vlastní interpretační postoj
- pracuje s výrazovými prostředky, dynamikou, pauzami
- vede slovní rozcvičku
- vyjádří podtext
- pracuje s refrénem
- využívá základní výrazové prvky přednesu
- vytváří si představy a sděluje je divákovi
- napíše příběh se zápletkou
- složí jednoduché básně a říkanky pro děti
- zachycuje nejdůležitější myšlenky
- píše jednoduché scénáře
- vyjadřuje podtext
- v tvorbě používá metaforu

Divadelní tvorba

Studenti II. stupně se seznamují s dějinami literární a divadelní tvorby a pracují na své vlastní tvorbě. Soustředí se na dramatizaci textů, tvorbu autorskou nebo interpretační.

Osnova je vytvořena s ohledem na individuální tempo žáka.

II. stupeň

1. až 3. ročník

Žák:

- pracuje s mimoslovními prostředky (hudbou, výtvarným uměním) a vyjadřuje tak své emoce, postoje
- je schopen stylizovaného projevu
- v improvizaci, etudě, divadelní hře udrží zadaný charakter (nevystupuje z role)
- předvede krátkou improvizaci v různých dramatických žánrech (drama, komedie, klauniáda, groteska atd.)
- realizuje své nápady vhodnou formou
- samostatně vyhledá vhodné náměty
- je schopen vést ostatní, ale také se umět podřídit
- zvládne dramatický dialog jako vyšší formu vyjádření vztahu s využitím divadelních výrazových prostředků
- zhodnotí hereckou složku zhlédnutého dramatického díla (divadelní představení, televizní inscenace, rozhlasové hry, filmy)
- orientuje se v dějinách divadelní tvorby
- vyjmenuje některé nejvýznamnější dramatiky české i zahraniční tvorby
- zvládne některé dobové či lidové tance a z nich vyvozuje charaktery
- vytvoří a zahraje etudu v různých žánrech
- zatančí jednoduchý tanec
- mění úhel pohledu na situaci dle dané postavy
- poskytuje zpětnou vazbu

4. ročník

Žák:

- objektivně posuzuje práci ostatních a zároveň přijmout kritiku vlastní práce, navrhuje další možnosti zpracování
- napíše a zrealizuje vlastní scénář
- orientuje se v dějinách divadelní tvorby
- vyjmenuje některé nejvýznamnější dramatiky české i zahraniční tvorby
- vyplňuje jevištní prostor a spolupracovat v něm s partnerem
- vede úvodní rozcvičky, relaxační cvičení
- pantomimou vyjadřuje jednoduchý příběh
- aktivně se zapojí do tvorby inscenace
- používá znakovost
- rozvíjí, obměňuje a opakuje herecké situace
- pod vedením učitele se kolektivně podílí na přípravě absolventského vystoupení po stránce dramaturgické, režijní, výtvarné i hudební

Umělecký přednes

Předmět rozvíjí schopnosti získané v prvním stupni studia.

Osnova je vytvořena vzhledem k individuálnímu tempu a vlivu souboru.

II. stupeň

1. až 3. ročník

Žák:

- zaujme postoj
- správně dýchá, má výdrž
- při přednesu použije rezonanci na přední opoře
- zhodnotí vyslechnutý přednes
- vědomě použije mimoslovní prostředky přednesu
- interpretuje autorský text jako svou výpověď
- sám vybere vhodné texty k přednesu
- využije naučených dovedností - tj. plní úkol moderátora školních vystoupení, konferenciéra či reportéra.)
- rozšiřuje si slovní zásobu
- formuluje zákonitosti žurnalistických a literárních žánrů
- vytvoří jednotlivé publicistické útvary
- píše jednoduché scénáře
- zhodnotí styly jednotlivých literárních autorů, snaží se je napodobit
- utváří si vlastní styl tvorby
- příběh zpracuje v různých variacích
- zachycuje ty nejpodstatnější věci v ději

4. ročník

Žák:

- vede dialog, řídí rozhovor
- interpretuje text ve zvoleném charakteru
- pracuje s pauzou a dynamikou přednesu

- správně vystaví přednes
- udělá spatra přednášku o nastudovaném tématu
- rozlišuje a používá jazyk jednotlivých literárních žánrů i sdělovacích prostředků
- orientuje se v literárních žánrech a publicistických útvarech
- napíše příběh se základní strukturou
- napíše objektivní kritiku
- do děje vpravuje více linií, myšlenku schovat
- má vlastní styl tvorby
- zadané téma či zážitek zpracuje jako literární či žurnalistický útvar
- své tvůrčí schopnosti využije i mimo školu (tj. přispívání do Českobrodského zpravodaje či jiného časopisu.)
- napíše scénář pro absolventské vystoupení

Základy dramatiky

Předmět je určen pro žáky prvního stupně a vyučuje se jako **nepovinně volitelný předmět** v rámci výuky hlavního oboru-hudebního, tanečního, výtvarného. Zahrnují základní průpravu v osobnostní výchově, mluvních schopnostech, pohybových a hudebních činnostech a jejich využití v dramatice. U žáků je kladen důraz na individuální rozvoj výše uvedených schopností, ale i spolupráci v souboru.

Předmět je možno volit jen v případě, pokud tomu nebrání provozní problémy.

Učební plán

	1. – 7. ročník
Základy dramatiky	1-2 h

Učební osnovy

1. ročník

Žák:

- při hře respektuje ostatní, reaguje na ně, kooperuje
- orientuje se v prostoru, zná prostorové pojmy
- v artikulačních cvičeních a říkankách ovládá rytmičnost a melodičnost hlasu
- cítí rytmus a dynamiku, umí je reprodukovat slovem, pohybem nebo hlasem

2. ročník

Žák:

- je schopen zvládnout svůj úkol v jednoduchém ději
- dokáže zkoordinovat jednoduchý rytmický pohyb se zvukem
- aktivně usiluje o správné držení těla
- v hudebně pohybových cvičeních zvládá změnu rytmu a dynamiky

3. ročník

Žák:

- zvládne jednoduchý dramatický děj; tzn. uvědomuje si svou roli, úkol v příběhu a dokáže dle toho jednat
- zvládne jednoduchou charakterizaci
- vyjádří své emoce pomocí výtvarných, hudebních a pohybových prostředků
- zná některé literární autory vhodné pro jeho věkovou skupinu

4. a 5. ročník

Žák:

- v kolektivní improvizaci řeší svým jednáním jednoduché dramatické situace
- projevuje a uplatňuje své názory a postoje tak, aby nenarušil chod skupiny
- v etudách a cvičeních navazuje kontakt s partnerem a vyjadřuje svůj vztah k němu
- během dramatické hry si uvědomuje výrazové možnosti při volbě slov
- koordinuje pohyb s hudbou, popř. zvládá jednoduchý tanec
- vyjmenuje některé literární autory vhodné pro jeho věkovou skupinu

6. a 7. ročník

Žák:

- napíše jednoduchý scénář
- objektivně hodnotí výsledky práce své i ostatních
- podílí se na tvorbě uceleného dramatického útvaru
- syntetizuje nápady své i druhých do jednoho celku
- vede jednoduchou pohybovou či mluvní rozcvičku
- využívá v dramatu schopností z různých uměleckých oblastí (v návaznosti na hlavní vyučovací obor)

Mezioborová dramatika

Kromě zdokonalení pohybových a řečových schopností se žáci zaměřují na činohru a jejich vlastní tvorbu, ve které využívají své schopnosti získané v hlavním oboru. Střídavě se zařazuje práce na vlastní tvorbě a spolupráce s amatérským divadelním spolkem, kde se nacvičuje divadelní hra.

Předmět je vyučuje nepovinný a to v rámci výuky hlavního oboru. (hudební, taneční, výtvarný)

Učební plán

	1. – 7. ročník
Mezioborová dramatika	1 h

Učební osnovy

1. až 3. ročník Žák:

- pracuje s mimoslovními prostředky (hudbou, výtvarným uměním, pohybem) a vyjadřuje tak své emoce, postoje
- je schopen stylizovaného projevu
- v improvizaci, etudě, divadelní hře udrží zadaný charakter (nevystupuje z role)
- předvede krátkou improvizaci v různých dramatických žánrech (drama, komedie, klauniáda, groteska atd.)
- realizuje své nápady vhodnou formou
- samostatně vyhledá vhodné náměty
- je schopen vést ostatní, ale také se umět podřídit
- zvládne dramatický dialog jako vyšší formu vyjádření vztahu s využitím divadelních výrazových prostředků
- vyjmenuje některé nejvýznamnější dramatiky české i zahraniční tvorby
- zvládne některé dobové či lidové tance a z nich vyvozuje charaktery

- spolupracuje na tvorbě divadelních představení v amatérském spolku a naplňuje svou funkci

4. ročník Žák:

- objektivně posuzuje práci ostatních a zároveň přijímá kritiku vlastní práce, navrhuje další možnosti zpracování
- napíše a zrealizuje vlastní scénář
- vyjmenuje některé nejvýznamnější dramatiky české i zahraniční tvorby
- vyplňuje jevištní prostor a spolupracuje v něm s partnerem
- vede úvodní rozcvičky, relaxační cvičení
- pantomimou vyjadřuje jednoduchý příběh
- spolupracuje na tvorbě divadelních představení v amatérském spolku a naplňuje svou funkci
- využívá své schopnosti získané v hlavním oboru (hudba, tanec, výtvarné umění) ve vlastní tvorbě

Základy výtvarné tvorby (učební osnovy viz str. 116)

Tanečně pohybová výchova (učební osnovy viz str. 129)

6. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Před přijetím žáka na ZUŠ se musíme podrobně seznámit s typem jeho postižení a omezení v časové posloupnosti:

- lékař,
- rodiče,
- pedagogicko - psychologická poradna nebo speciální pedagogické centrum

Žák je přijat do výuky na základě rozhodnutí ředitele školy. Ve spolupráci s těmito osobami vytvoří pedagog individuální plán pro daného žáka. Tento plán a přístup pedagoga v hodinách by měl splňovat následující kritéria:

- žákovi dává individuální vzdělávací příležitost postupovat podle vlastních schopností tempem, které by ho nestresovalo srovnáváním se spolužáky
- pedagog naslouchá žákovi a navazuje s ním rovnocenný dialog, v rámci jeho možností, podle vypracovaného programu,
- pedagog volí vhodnou formu, typ, taktiku i komunikaci se žákem a to se zřetelem na jeho osobnost i typ jeho omezení či postižení,
- pedagog zapojuje žáka do mezioborové spolupráce a spolupráce v různých typech souborů a seskupení velmi citlivě a zodpovědně - dle jeho omezení či postižení (alespoň v rámci třídy)
- žák by měl získat pocit, že mu chce učitel pomoci a že mu dává příležitost být lepší,
- vytváříme u žáka pracovní návyky, v rámci jeho možností, za pomoci rodičů a asistentů

V naší škole bude žák se speciálními potřebami zařazen do výuky pouze na základě žádosti rodičů a na doporučení PPP/SPC na daný školní rok.

7. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Mimořádně nadaní žáci jsou zařazováni do studia na základě doporučení pedagogicko-psychologické poradny, vyučujícího umělecké sekce a schválení ředitelem školy. Je jim věnována značná pozornost a vytvářeny podmínky s ohledem na jejich individuální potřeby a vytvářen individuální studijní plán. V případě, že se takto nadaný žák rozhodne k umělecké nebo pedagogické profesi, přikloní se k jeho profesní přípravě, programuje se jeho úspěšnost a dává se mu šance být úspěšným.

Přístup pedagogů a školy k mimořádně nadanému žákovi splňuje následující kritéria:

- nabízíme žákovi rozšířenou individuální formu vzdělávání a tím i větší možnost dosáhnout plného rozvoje svých schopností a nadání
- nasloucháme žákovi a dáváme mu prostor k vyjádření vlastního názoru
- volíme vhodnou formu, typ, taktiku v komunikaci se žákem, a to na úrovni odpovídající intelektuální vyspělosti žáka
- pedagog zapojuje žáka do mezioborové spolupráce a spolupráce v různých typech souborů a seskupeních se zřetelem na adekvátní intelektuální a interpretační úroveň spoluhráčů
- formujeme žáka k zodpovědnosti a spolehlivosti v mezilidských vztazích,
- vedeme žáka k zájmu o kolektivní spolupráci s uvědoměním si vlastní zodpovědnosti,
- vytváříme u žáka správné pracovní návyky
- vedeme žáka k systematické práci,
- vytváříme motivační prostředí

8. HODNOCENÍ ŽÁKŮ

Obecné zásady hodnocení:

- Cílem hodnocení je poskytnout žákovi srozumitelnou zpětnou vazbu o tom, co se naučil, jaké dovednosti si osvojil, v čem je třeba se zlepšit a jak bude postupovat v dalším studiu.
- Hodnocení se skládá z průběžné klasifikace, závěrečné klasifikace a z průběžné a souhrnné diskuse o žakově pokroku při studiu.
- Prvotním účelem hodnocení je motivace žáka k další práci.
- Žák je vždy srozumitelně seznámen s cíli studia a s kritérii hodnocení.
- Žák je průběžně veden k sebehodnocení a sebekontrolé.
- Hodnocení a sebehodnocení je orientováno pozitivně, aby chybu a dílčí nedostatek žák nepovažoval za selhání, ale za výzvu k další práci.
- Nehodnotí se osoba žáka, ale jeho práce na dosažení konkrétního studijního cíle podle osobního maxima žáka.
- Hodnocení dodržuje zásady pedagogického taktu.

Kritéria hodnocení:

- Zvládnutí výstupů jednotlivých předmětů v rámci individuálních možností žáka.
- Schopnost tvůrčím způsobem plnit umělecké úkoly.
- Zodpovědná a soustavná domácí příprava.
- Projevování vlastního zájmu a aktivity v poznávání a objevování světa umění.
- Přínos pro práci v kolektivu.

Klasifikace:

- Průběžná a závěrečná klasifikace se řídí uvedenými zásadami hodnocení, platnou Vyhláškou o Základním uměleckém školství, a provádí se podle uvedených kritérií.
- Jednotlivé předměty se známkuji čtyřstupňovou klasifikací:
 - 1 - výborně: žák splní vzdělávací obsah daného ročníku, projevuje aktivitu a samostatnost, má výbornou domácí přípravu a účastní se soutěží, vystoupení a výstav.
 - 2 - chvalitebně: žák splní vzdělávací obsah daného ročníku a účastní se vystoupení a výstav.
 - 3 - uspokojivě: žák splní vzdělávací obsah daného ročníku.
 - 4 - neuspokojivě: žák nesplní vzdělávací obsah daného ročníku.
- Celková klasifikace se řídí platnou Vyhláškou a je třístupňová:
 - 1 - prospěl s vyznamenáním
 - 2 - prospěl
 - 3 – neprospěl

Postupová zkouška v Hudebním oboru:

- Postupovou zkoušku z hlavního předmětu vykonají všichni žáci hudebního oboru před koncem školního roku.
- Termíny postupových zkoušek určí ředitel školy. Pokud žák ze závažných důvodů nemůže zkoušku vykonat v určeném termínu, rozhodne ředitel školy o náhradním termínu zkoušky na základě písemné žádosti zákonného zástupce žáka.
- Obsah zkoušky pro jednotlivá studijní zaměření a konkrétní ročníky uvádí osnovy daného studijního zaměření.
- Postupovou zkoušku hodnotí nejméně tříčlenná komise složená z vyučujících daného neb příbuzného studijního zaměření.
- Známk z postupové zkoušky je stanovena dohodou mezi členy komise a zapisuje se do Protokolu o postupové zkoušce a do Žákovské knížky.
- Úspěšné vykonání postupové zkoušky je podmínkou postupu do dalšího ročníku studia.
- Známk z postupové zkoušky je jedním z kritérií pro závěrečnou klasifikaci z daného předmětu, kterou provádí vyučující předmětu.

Klasifikace absolventů 1. a 2. stupně:

- Klasifikace absolventů se řídí uvedenými obecnými zásadami hodnocení a pravidly klasifikace podle platné Vyhlášky.
- U absolventů je dalším kritériem hodnocení Absolventského vystoupení, Absolventské práce, nebo Absolventské komisionální zkoušky.
- Žák Hudebního oboru řádně dokončí 1. a 2. stupeň studia formou veřejného Absolventského koncertu, v opodstatněných případech může ředitel školy po dohodě s vyučujícím hlavního předmětu rozhodnout o variantě absolutoria formou Absolventské komisionální zkoušky.
- Žák Výtvarného oboru řádně dokončí 1. a 2. stupeň studia formou veřejné výstavy Absolventské práce.
- Žák Tanečního a Literárně-dramatického oboru řádně dokončí 1. a 2. stupeň studia formou veřejného Absolventského vystoupení.

Vysvědčení:

- Vysvědčení za 1. pololetí dostává žák ve formě výpisu, výroční vysvědčení za obě pololetí ve formě předepsané Vyhláškou.
- Žáci přípravných výchov všech oborů dostávají na konci školního roku potvrzení o návštěvě přípravné výchovy.

9. OBLASTI VLASTNÍHO HODNOCENÍ ŠKOLY

Vlastní hodnocení školy probíhá na základě Vyhlášky č. 15/2005 Sb., ve znění pozdějších úprav. Vlastní hodnocení školy průběžně dle potřeby, jeho struktura a obsah zahrnuje tyto hlavní oblasti:

1. podmínky ke vzdělávání
2. průběh vzdělávání
3. podpora školy žákům, spolupráce s rodiči, vliv vzájemných vztahů školy, žáků, rodičů a dalších osob na vzdělávání
4. výsledky vzdělávání žáků
5. řízení školy, kvalita personální práce, kvalita dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků